

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2016 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/2079 dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos partnerystės susitarimo dėl santykių ir bendradarbiavimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo 1
- Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos partnerystės susitarimas dėl santykių ir bendradarbiavimo 3
- ★ Muitinės konvencijos dėl tarptautinio krovinių gabenimo su TIR knygelėmis (1975 m. TIR konvencija) pakeitimas 31

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. lapkričio 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2080, kuriuo pradedamas nugriebto pieno miltelių pardavimas konkurso tvarka 45
- ★ 2016 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2081, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai, kurią pagamino bendrovė „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“ 48

SPRENDIMAI

- ★ 2016 m. lapkričio 28 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2016/2082, kuriuo iš dalies keičiami Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veikslių ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo 53
- ★ 2016 m. lapkričio 28 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2016/2083, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/486/BUSP dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine) 55

★ 2016 m. birželio 10 d. Komisijos sprendimas (ES) 2016/2084 dėl valstybės pagalbos SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN). Papildoma kompensacija įmonei „Arfea“ už viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimą (pranešta dokumentu Nr. C(2016) 3472) ⁽¹⁾	57
★ 2016 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2085 dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku H5N8 potipio paukščių gripu Nyderlanduose (pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7851)	76
★ 2016 m. lapkričio 28 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2086 dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku H5N8 potipio paukščių gripu Švedijoje (pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7852)	80

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/2079

2016 m. rugsėjo 29 d.

dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos partnerystės susitarimo dėl santykių ir bendradarbiavimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį ir 212 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 5 dalimi ir 218 straipsnio 8 dalies antra pastraipa,

atsižvelgdama į Europos Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2012 m. birželio 25 d. Taryba įgaliojo Komisiją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai pradėti derybas su Naująja Zelandija dėl bendrojo susitarimo, kuriuo pakeičiama 2007 m. rugsėjo 21 d. bendra deklaracija dėl Europos Sąjungos ir Naujosios Zelandijos santykių ir bendradarbiavimo;
- (2) derybos dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos partnerystės susitarimo dėl santykių ir bendradarbiavimo (toliau – Susitarimas) sėkmingai užbaigtos 2014 m. liepos 30 d. Susitarime atsižvelgta tiek į istoriškai glaudžius abiejų Šalių santykius ir į vis stiprėjančius jų ryšius, tiek į jų pasiryžimą dideliu mastu ir naujoviškais būdais toliau stiprinti ir plėtoti tarpusavio santykius;
- (3) Susitarimo 58 straipsnyje nustatyta, kad Sąjunga ir Naujoji Zelandija gali iki Susitarimo įsigaliojimo laikinai taikyti tam tikras jo nuostatas, dėl kurių Šalys bendrai susitaria;
- (4) todėl Susitarimas turėtų būti pasirašytas Sąjungos vardu ir tam tikros jo nuostatos turėtų būti laikinai taikomos, kol bus užbaigtos jo sudarymui būtinos procedūros,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu įgaliojama pasirašyti Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos partnerystės susitarimą dėl santykių ir bendradarbiavimo, su sąlyga, kad Susitarimas bus sudarytas.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Kol Susitarimas įsigalios, pagal Susitarimo 58 straipsnį ir atsižvelgiant į minėtame straipsnyje nurodytus pranešimus, Sąjungai ir Naujajai Zelandijai laikinai taikomos toliau nurodytos Susitarimo nuostatos, tačiau tik tiek, kiek jos patenka į Sąjungos kompetenciją, įskaitant klausimus, priklausančius Sąjungos kompetencijai apibrėžti ir įgyvendinti bendrą užsienio ir saugumo politiką ⁽¹⁾:

- 3 straipsnis („*Dialogas*“),
- 4 straipsnis („*Bendradarbiavimas regioninėse ir tarptautinėse organizacijose*“),
- 5 straipsnis („*Politinis dialogas*“),
- 53 straipsnis („*Jungtinis komitetas*“) (išskyrus jo 3 dalies g ir h punktus) ir
- X antraštinė dalis („*Baigiamosios nuostatos*“) (išskyrus 57 straipsnį ir 58 straipsnio 1 ir 3 dalis), tiek, kiek tai būtina, siekiant užtikrinti šiame straipsnyje nurodytų Susitarimo nuostatų laikiną taikymą.

3 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Susitarimą.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugsėjo 29 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
P. ŽIGA

⁽¹⁾ Datą, nuo kurios Susitarimo nuostatos, nurodytos 2 straipsnyje, bus laikinai taikomos, Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

**Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Naujosios Zelandijos
PARTNERYSTĖS SUSITARIMAS
dėl santykių ir bendradarbiavimo**

EUROPOS SAJUNGA, toliau – Sąjunga

bei

BELGIJOS KARALYSTĖ,

BULGARIJOS RESPUBLIKA,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA

ESTIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

KROATIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJA,

MALTOS RESPUBLIKA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

RUMUNIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,

Europos Sąjungos valstybės narės, toliau – valstybės narės,

ir

NAUJOJI ZELANDIJA,

toliau vadinamos „Šalimis“,

ATSIŽVELGDAMOS į bendras vertybes ir glaudžius istorinius, politinius, ekonominius ir kultūrinius ryšius,

PALANKIAI VERTINDAMOS pažangą vystant abiem šalims naudingus santykius, padarytą nuo 2007 m. rugsėjo 21 d., kai buvo priimta Europos Sąjungos ir Naujosios Zelandijos santykių ir bendradarbiavimo bendra deklaracija,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS savo įsipareigojimą siekti Jungtinių Tautų Chartijoje (toliau – JT Chartija) nustatytų tikslų ir laikytis joje nustatytų principų, taip pat stiprinti Jungtinių Tautų (toliau – JT) vaidmenį,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS savo įsipareigojimą laikytis demokratijos principų ir remti žmogaus teises, kaip nustatyta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kituose atitinkamuose tarptautiniuose žmogaus teisių apsaugos dokumentuose, taip pat laikytis teisinės valstybės ir gero valdymo principų,

PRIPAŽINDAMOS ypatingą Naujosios Zelandijos Vyriausybės įsipareigojimą laikytis Vaitanagio sutartyje įtvirtintų principų,

PABRĖŽDAMOS savo tarpusavio santykių visapusiškumą ir nuoseklus šių santykių plėtojimo skatinimo svarbą,

IŠREIKŠDAMOS bendrą norą plėtoti savitarpio santykius siekiant glaudesnės partnerystės,

PATVIRTINDAMOS savo norą stiprinti ir plėtoti politinį dialogą bei bendradarbiavimą,

PASIRYŽUSIOS įtvirtinti, gilinti ir įvairinti bendradarbiavimą abiem Šalims svarbiose srityse dvišaliu, regioniniu ir pasauliniu lygmenimis, siekdamas abipusės naudos,

PRIPAŽINDAMOS, kad reikia stiprinti bendradarbiavimą teisingumo, laisvės ir saugumo srityse,

PRIPAŽINDAMOS savo norą skatinti darnaus vystymosi ekonominį, socialinį ir aplinkos aspektus,

TAIP PAT PRIPAŽINDAMOS bendrą interesą skatinti savitarpio supratimą ir glaudžius žmonių tarpusavio ryšius, be kita ko, skatinant turizmą, abipusius susitarimus, kuriais jaunimui suteikiamos galimybės aplankyti kitas šalis ir įsidarbinti arba studijuoti, taip pat kitokio pobūdžio trumpalaikes viešnages,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS savo tvirtą įsipareigojimą skatinti ekonomikos augimą, pasaulinį ekonomikos valdymą, finansinį stabilumą ir veiksmingą daugiašališkumą,

DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS savo įsipareigojimą bendradarbiauti skatinant tarptautinę taiką ir saugumą,

REMDAMOSI Sąjungos ir Naujosios Zelandijos sudarytais susitarimais, visų pirma susijusiais su krizių valdymu, mokslu ir technologija, oro paslaugomis, atitikties vertinimo procedūromis ir sanitarinėmis priemonėmis,

PAŽYMĖDAMOS, kad Šalims nusprendus laikantis šio Susitarimo sudaryti konkrečius laisvės, saugumo ir teisingumo srities susitarimus, kuriuos Sąjunga turėtų sudaryti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Trečiosios dalies V antraštinę dalį, tokių būsimų susitarimų nuostatos nebūtų privalomos Jungtinei Karalystei ir (arba) Airijai, nebent Sąjunga kartu su Jungtine Karalyste ir (arba) Airija, atsižvelgdamos į jų ankstesnius dvišalius santykius, praneštų Naujajai Zelandijai, kad Jungtinei Karalystei ir (arba) Airijai tokie susitarimai tapo privalomi kaip Sąjungos daliai pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtą Protokolą Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės. Taip pat bet kokios Sąjungos vidaus priemonės, kurios būtų vėliau priimtos pagal minėtą V antraštinę dalį šiam Susitarimui įgyvendinti, nebūtų privalomos Jungtinei Karalystei ir (arba) Airijai, nebent jos pagal Protokolą Nr. 21 praneštų apie savo pageidavimą dalyvauti tokiose priemonėse arba jas priimti. Be to, pažymėdamos, kad tokiems būsimiems susitarimams arba vėliau priimtoms Sąjungos vidaus priemonėms būtų taikomas prie minėtų Sutarčių pridėtas Protokolas Nr. 22 dėl Danijos pozicijos,

SUSITARĖ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Susitarimo tikslas

Šio Susitarimo tikslas – užmegzti glaudesnę Šalių partnerystę ir stiprinti bei plėtoti bendradarbiavimą abiem Šalims svarbiais klausimais, atspindintį bendras vertybes ir principus, be kita ko, aktyviau palaikant aukšto lygio atstovų dialogą.

2 straipsnis

Bendradarbiavimo pagrindas

1. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis demokratijos principų, gerbti žmogaus teises bei pagrindines laisves ir laikytis teisinės valstybės ir gero valdymo principų.

Šalių vidaus ir tarptautinė politika grindžiama pagarba demokratijos principams, žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms, nustatytoms Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kituose susijusiuose tarptautiniuose žmogaus teisių apsaugos dokumentuose, taip pat pagarba teisinės valstybės principui, ir ši pagarba yra esminis šio Susitarimo elementas.

2. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis JT Chartijos ir joje įtvirtintų bendrų vertybių.

3. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą skatinti visapusiškai darnų vystymąsi ir ekonomikos augimą, padėti siekti tarptautiniu lygmeniu sutartų vystymosi tikslų ir bendradarbiauti sprendžiant visuotines aplinkos, įskaitant ir klimato kaitos, problemas.

4. Šalys pabrėžia bendrą įsipareigojimą palaikyti visapusiškus dvišalius santykius, juos plėtoti bei gilinti, be kita ko, sudarant konkrečias sutartis arba susitarimus.

5. Šio Susitarimo įgyvendinimas grindžiamas dialogo, abipusės pagarbos, lygiateisės partnerystės, sutarimo ir pagarbos tarptautinei teisei principais.

3 straipsnis

Dialogas

1. Šalys susitaria stiprinti savo nuolatinį dialogą visose šiuo Susitarimu reglamentuojamose srityse, siekdamas jame nustatyto tikslo.

2. Šalys palaiko dialogą plėtodamos tarpusavio ryšius, keisdamosi informacija ir rengdamos konsultacijas visais lygmenimis, visų pirma:

a) prireikus Šalys reguliariai rengia aukščiausio lygio vadovų susitikimus;

b) konsultacijos ir vizitai ministrų lygmeniu rengiami Šalių nustatytais atvejais ir jų nustatytose vietose;

c) reguliariai, jei įmanoma, kasmet, rengiamos užsienio reikalų ministrų lygmens konsultacijos;

d) rengiami aukšto rango pareigūnų posėdžiai, per kuriuos konsultuojamasi arba keičiamasi informacija abiem Šalims svarbiais klausimais, taip pat aptariamas bendradarbiavimas svarbių vidaus ar tarptautinių įvykių klausimais;

- e) palaikomi sektorių dialogai bendro intereso klausimais ir
- f) rengiami abipusiai Europos Parlamento ir Naujosios Zelandijos parlamento delegacijų vizitai.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas regioninėse ir tarptautinėse organizacijose

Šalys įsipareigoja bendradarbiauti keisdamosi nuomonėmis abiem Šalims svarbiais politikos klausimais ir, kai tinkama, dalytis informacija apie padėtį regioniniuose ir tarptautiniuose forumuose bei organizacijose.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

POLITINIS DIALOGAS IR BENDRADARBIAVIMAS UŽSIENIO POLITIKOS IR SAUGUMO KLAUSIMAIS

5 straipsnis

Politinis dialogas

Šalys susitaria stiprinti savo nuolatinį politinį dialogą visais lygmenimis, visų pirma siekdamos aptarti bendrai rūpimus klausimus, patenkančius į šios antraštinės dalies taikymo sritį, ir stiprinti bendrą požiūrį į tarptautinius klausimus. Šalys susitaria, kad šioje antraštinėje dalyje sąvoka „politinis dialogas“ – reiškia oficialų ir neoficialų keitimąsi informacija bei konsultacijas visais valdžios lygmenimis.

6 straipsnis

Įsipareigojimas laikytis demokratijos principų, gerbti žmogaus teises ir laikytis teisinės valstybės principo

Siekdamos pažangos įgyvendinant bendrą Šalių įsipareigojimą laikytis demokratijos principų, gerbti žmogaus teises ir laikytis teisinės valstybės principo, Šalys susitaria:

- a) skatinti taikyti, be kita ko, daugiašaliuose forumuose, pagrindinius principus, susijusius su demokratinėmis vertybėmis, žmogaus teisėmis ir teisine valstybe, ir
- b) bendradarbiauti ir, kai tinkama, koordinuoti veiksmus siekiant praktinės pažangos demokratiškos principų laikymosi, pagarbos žmogaus teisėms ir teisinės valstybės srityse, be kita ko, trečiojoje šalyse.

7 straipsnis

Krizių valdymas

Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą skatinti tarptautinę taiką ir saugumą, įskaitant, inter alia, pagal 2012 m. balandžio 18 d. Briuselyje pasirašytą Naujosios Zelandijos ir Europos Sąjungos susitarimą, kuriuo nustatomos Naujosios Zelandijos dalyvavimo Europos Sąjungos krizių valdymo operacijose bendrosios sąlygos.

8 straipsnis

Kova su masinio naikinimo ginklų platinimu

1. Šalys laikosi požiūrio, kad masinio naikinimo ginklų (MNG) ir jų siuntimo į taikinių priemonių platinimas tiek valstybiniais, tiek nevalstybiniais subjektams yra viena iš didžiausių grėsmių tarptautinei taikai ir saugumui. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą nacionaliniu lygmeniu laikytis pagal tarptautines nusiginklavimo ir ginklų neplatinimo sutartis bei susitarimus priimtų įsipareigojimų bei kitų susijusių tarptautinių įsipareigojimų ir juos visapusiškai įgyvendinti. Šalys susitaria bendradarbiauti ir prisidėti kovojant su MNG ir jų siuntimo į taikinių priemonių platinimu. Šalys susitaria, kad ši nuostata yra esminis šio Susitarimo elementas.

2. Be to, Šalys susitaria bendradarbiauti ir prisidėti prie MNG ir jų siuntimo į taikinių priemonių platinimo prevencijos:
 - a) imdamosi veiksmų, kad būtų atitinkamai pasirašyti, ratifikuoti visi kiti susiję tarptautiniai dokumentai arba būtų prie jų prisijungta ir jie būtų visiškai įgyvendinti;
 - b) išlaikydamos veiksmingą nacionalinės eksporto kontrolės sistemą, skirtą su MNG susijusių prekių eksportui ir tranzitui kontroliuoti, įskaitant MNG dvejetainio naudojimo technologijų galutinės paskirties kontrolę, ir numatydamos veiksmingas sankcijas už eksporto kontrolės pažeidimus.
3. Šalys susitaria užmegzti nuolatinį politinį dialogą šiais klausimais.

9 straipsnis

Šaulių ir lengvieji ginklai

1. Šalys pripažįsta, kad neteisėta šaulių ir lengvųjų ginklų, įskaitant jų šaudmenis, gamyba, perdavimas ir platinimas bei jų perteklinis kaupimas, blogas valdymas, nepakankamai apsaugotos jų atsargos ir nekontroliuojamas plitimas tebekelia didelę grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui.
2. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą vykdyti ir visapusiškai įgyvendinti savo atitinkamus įsipareigojimus spręsti neteisėtos prekybos šaulių ir lengvaisiais ginklais, įskaitant jų šaudmenis, problemą pagal galiojančius tarptautinius susitarimus ir JT Saugumo Tarybos (JT ST) rezoliucijas, taip pat vykdyti ir įgyvendinti savo įsipareigojimus pagal kitus šioje srityje taikytinus tarptautinius dokumentus, pavyzdžiui, JT veiksmų programą dėl neteisėtos prekybos šaulių ir lengvaisiais ginklais visų aspektų prevencijos, kovos su ja ir jos panaikinimo.
3. Šalys įsipareigoja bendradarbiauti ir užtikrinti veiksmų koordinavimą ir papildomumą kovodamos su neteisėta prekyba šaulių ir lengvaisiais ginklais, įskaitant jų šaudmenis, pasauliniu, regioniniu, subregioniniu ir nacionaliniu lygmenimis ir susitaria užmegzti nuolatinį politinį dialogą tais klausimais.

10 straipsnis

Tarptautinis baudžiamasis teismas

1. Šalys dar kartą patvirtina, kad už tarptautinei bendruomenei susirūpinimą keliančius nusikaltimus neturėtų likti nenubausta, ir baudžiamasis persekiojimas už juos turėtų būti užtikrintas vidaus ar tarptautinėmis priemonėmis, įskaitant Tarptautiniame baudžiamajame teisme.
2. Siekdamas sustiprinti taiką ir tarptautinį teisingumą, Šalys dar kartą patvirtina savo apsisprendimą:
 - a) imtis veiksmų Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto (toliau – Romos statutas) ir, kai tinkama, susijusioms priemonėms įgyvendinti;
 - b) su regiono partneriais dalytis patirtimi priimant teisės aktus, reikalingus Romos statutui ratifikuoti ir įgyvendinti, ir
 - c) bendradarbiauti, siekiant pažangos užtikrinant Romos statuto visuotinį taikymą ir vientisumą.

11 straipsnis

Bendradarbiavimas kovos su terorizmu srityje

1. Šalys dar kartą patvirtina kovos su terorizmu svarbą, visapusiškai laikydamosi teisinės valstybės principo, tarptautinės teisės, visų pirma JT Chartijos ir susijusių JT ST rezoliucijų, žmogaus teisių, pabėgėlių teisės ir tarptautinės humanitarinės teisės.

2. Pagal šią sistemą ir atsižvelgdamos į 2006 m. rugsėjo 8 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje Nr. 60/288 išdėstyta JT pasaulinės kovos su terorizmu strategiją, Šalys susitaria bendradarbiauti terorizmo prevencijos ir kovos su juo srityje, visų pirma:
- a) visiškai įgyvendinti JT ST rezoliucijas Nr. 1267, Nr. 1373 ir Nr. 1540 ir kitas taikytinas JT rezoliucijas bei tarptautinius dokumentus;
 - b) pagal taikytiną tarptautinę ir nacionalinę teisę keistis informacija apie teroristų grupuotes ir jų rėmimo tinklus;
 - c) keistis nuomonėmis apie:
 - i) priemones ir metodus naudojamus kovai su terorizmu -, įskaitant technines sritis ir mokymą;
 - ii) terorizmo prevenciją ir
 - iii) geriausių patirtį žmogaus teisių apsaugos srityje kovojant su terorizmu;
 - d) bendradarbiauti taip, kad būtų sustiprintas tarptautinis sutarimas dėl kovos su terorizmu ir jo norminių pagrindų, ir siekti kuo greičiau susitarti dėl Susitarimo dėl Bendrosios tarptautinio terorizmo konvencijos, kuria būtų papildyti galiojantys JT kovos su terorizmu dokumentai, ir
 - e) skatinti JT šalis nares bendradarbiauti, kad visomis tinkamomis priemonėmis būtų veiksmingai įgyvendinama JT pasaulinė kovos su terorizmu strategija.
3. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą laikytis Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) nustatytų tarptautinių kovos su terorizmo finansavimu standartų.
4. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą bendradarbiauti teikiant kovos su terorizmu pajėgumų didinimo paramą kitoms šalims, kurioms trūksta išteklių ir patirties užkirsti kelią ir užtikrinti atsaką teroristinei veiklai, be kita ko, Pasauliniame kovos su terorizmu forume.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS PASAULINIO VYSTYMOSI IR HUMANITARINĖS PAGALBOS SRITYSE

12 straipsnis

Vystymasis

1. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą remti besivystančių šalių darnų vystymąsi, siekdamas sumažinti skurdą ir prisidėti prie saugesnio, teisingesnio ir klestinčio pasaulio kūrimo.
2. Šalys pripažįsta bendradarbiavimo svarbą siekiant užtikrinti, kad vystymosi veikla turėtų didesnę poveikį, būtų didesnio masto ir darytų didesnę įtaką, be kita ko, Ramiojo vandenyno regione.
3. Siekdamas šių tikslų Šalys susitaria:
 - a) keistis nuomonėmis ir prireikus koordinuoti pozicijas vystymosi klausimais regioniniuose ir tarptautiniuose forumuose, siekdamas skatinti įtraukų ir darnų ekonomikos augimą, orientuotą į žmogaus raidą, ir
 - b) keistis informacija apie atitinkamas vystymo programas ir prireikus koordinuoti dalyvavimą šalies viduje, siekdamas didesnio poveikio darniam vystymuisi ir skurdo panaikinimui.

13 straipsnis

Humanitarinė pagalba

Šalys dar kartą patvirtina bendrą įsipareigojimą teikti humanitarinę pagalbą ir deda pastangas prireikus užtikrinti koordinuotą atsaką.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS EKONOMIKOS IR PREKYBOS KLAUSIMAIS

14 straipsnis

Dialogas ekonomikos, prekybos ir investicijų klausimais

1. Šalys įsipareigoja palaikyti dialogą ir bendradarbiauti su ekonomika, prekyba ir investicijomis susijusiose srityse, siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas dvišalei prekybai ir investicijų srautams. Kartu, pripažindamos, kad šio tikslo svarbu siekti pasitelkiant taisyklėmis pagrįstą daugiašalę prekybos sistemą, Šalys patvirtina savo įsipareigojimą bendradarbiauti Pasaulio prekybos organizacijoje (toliau – PPO), siekdamas skatinti tolesnę prekybos liberalizavimą.
2. Šalys susitaria skatinti keitimąsi informacija apie savo makroekonominę politiką bei tendencijas ir dalijimąsi susijusia patirtimi, įskaitant keitimąsi informacija apie ekonominės politikos koordinavimą regioninio ekonominio bendradarbiavimo ir integracijos kontekste.
3. Šalys siekia palaikyti dialogą esminiais klausimais, siekdamas skatinti prekybą prekėmis, įskaitant žemės ūkio ir kitas būtinausias prekes, žaliavas, pramonines prekes ir didelės pridėtinės vertės produktus. Šalys pripažįsta, kad skaidrus, rinka pagrįstas požiūris – geriausias būdas kurti investicijoms į tokių produktų gamybą bei prekybą jais palankią aplinką ir skatinti veiksmingą jų paskirstymą bei panaudojimą.
4. Šalys siekia palaikyti dialogą esminiais klausimais, siekdamas skatinti dvišalę prekybą paslaugomis ir keistis informacija bei patirtimi, susijusiomis su jų atitinkama priežiūros aplinka. Šalys taip pat susitaria stiprinti bendradarbiavimą, siekdamas tobulinti bankininkystės, draudimo ir kitų finansų sektoriaus dalių apskaitos, audito, priežiūros ir reguliavimo sistemas.
5. Šalys skatina patrauklios ir stabilios aplinkos abipusėms investicijoms kūrimą, palaikydamos dialogą, kuriuo siekiama didinti tarpusavio supratimą ir bendradarbiavimą investicijų klausimais, ieškoti priemonių investicijų srautams palengvinti ir skatinti, kad investuotojams būtų nustatytos stabilios, skaidrios ir atviros taisyklės.
6. Šalys informuoja viena kitą apie pokyčius dvišalėje ir tarptautinėje prekyboje, investicijų ir su prekyba susijusių kitų politikos sričių aspektų srityje, įskaitant savo politinį požiūrį į laisvosios prekybos susitarimus (toliau – LPS) ir atitinkamas LPS darbotvarkes bei reguliavimo klausimus, kurie gali turėti poveikio dvišalei prekybai ir investicijoms.
7. Toks dialogas ir bendradarbiavimas prekybos ir investicijų klausimais palaikomi, inter alia:
 - a) palaikant metinį vyresniųjų pareigūnų lygmens dialogą prekybos politikos klausimais ir, Šalims nusprendus, papildomai rengiant ministrų lygmens susitikimus prekybos klausimais;
 - b) palaikant metinį prekybos dialogą žemės ūkio srityje ir
 - c) Šalims nusprendus, keičiantis kitų sektorių informacija.
8. Šalys įsipareigoja bendradarbiauti, kad sudarytų prekybos bei investicijų tarp jų augimui ir jo skatinimui palankias sąlygas, be kita ko, kai įmanoma, derėdamosi dėl naujų susitarimų.

15 straipsnis

Sanitarijos ir fitosanitarijos klausimai

1. Šalys susitaria stiprinti bendradarbiavimą sanitarijos ir fitosanitarijos klausimais, svarstomais pagal PPO sutartį dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo, Maisto kodekso komisijoje, Pasaulinėje gyvūnų sveikatos organizacijoje (OIE) ir atitinkamose tarptautinėse bei regioninėse organizacijose, kurios veikia vadovaudamosi Tarptautine augalų apsaugos konvencija (IPPC). Tokiu bendradarbiavimu siekiama, kad Šalys geriau suprastų viena kitos sanitarines bei fitosanitarines priemones, ir palengvinti prekybą tarp Šalių; toks bendradarbiavimas gali apimti:
 - a) keitimąsi informacija;

- b) importo reikalavimų taikymą visoje kitos Šalies teritorijoje;
- c) visos arba dalies kitos Šalies valdžios institucijų tikrinimo ir sertifikavimo sistemų patikrinimą, vadovaujantis atitinkamais tarptautiniais Maisto kodekso komisijos, OIE ir IPPC tokių sistemų vertinimo standartais, ir
- d) kenksmingaisiais organizmais ar liga neužkrėstų teritorijų ir nedidelio kenksmingųjų organizmų ar ligos paplitimo teritorijų statuso pripažinimą.

2. Tuo tikslu Šalys įsipareigoja visapusiškai pasinaudoti esamomis priemonėmis, kaip antai 1996 m. gruodžio 17 d. Briuselyje pasirašytu Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimu dėl sanitarinių priemonių, taikomų prekybai gyvais gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais, ir atitinkamuose dvišaliuose forumuose bendradarbiauti kitais, minėtu susitarimu nereglamentuojamais sanitarijos ir fitosanitarijos klausimais.

16 straipsnis

Gyvūnų gerovė

Šalys taip pat dar kartą patvirtina, kad svarbu išlaikyti tarpusavio supratimą ir toliau bendradarbiauti gyvūnų gerovės klausimais, todėl toliau keisis informacija ir bendradarbiaus Europos Komisijos bendradarbiavimo gyvūnų gerovės klausimais forume bei su kompetentingomis Naujosios Zelandijos valdžios institucijomis, taip pat šiais klausimais glaudžiai bendradarbiaus OIE.

17 straipsnis

Techninės prekybos kliūtys

1. Šalys laikosi bendros nuomonės, kad geresnis standartų, techninių reglamentų ir atitikties vertinimo procedūrų derėjimas yra itin svarbus siekiant palengvinti prekybą prekėmis.
2. Šalys pripažįsta abipusį interesą mažinti technines prekybos kliūtis ir šiuo tikslu susitaria bendradarbiauti laikydamosi PPO sutarties dėl techninių prekybos kliūčių ir 1998 m. birželio 25 d. Velingtone pasirašyto Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos susitarimo dėl abipusio pripažinimo, susijusio su atitikties vertinimu.

18 straipsnis

Konkurencijos politika

Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą skatinti ekonominės veiklos konkurenciją taikant atitinkamus konkurencijos įstatymus ir kitus teisės aktus. Šalys susitaria dalytis informacija apie konkurencijos politiką bei susijusius klausimus ir stiprinti savo kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimą.

19 straipsnis

Viešieji pirkimai

1. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą taikyti atviras ir skaidrias viešųjų pirkimų sistemas, kurios atitinka jų tarptautinius įsipareigojimus ir kuriomis skatinamas geriausias kainos ir kokybės santykis, konkurencingos rinkos bei nediskriminacinė pirkimo praktika ir tokiu būdu didinti Šalių tarpusavio prekybos apimtį.
2. Šalys susitaria dar aktyviau konsultuotis, bendradarbiauti ir keistis patirtimi bei geriausia praktika viešųjų pirkimų srityje, sprendžiamos abipusio intereso klausimus, įskaitant klausimus, susijusius su jų atitinkamomis reguliavimo sistemomis.

3. Šalys susitaria ieškoti būdų toliau skatinti prieigą prie viena kitos viešųjų pirkimų rinkų ir keistis nuomonėmis apie priemones bei praktiką, kurios galėtų turėti neigiamą poveikį viešiesiems pirkimams tarp jų.

20 straipsnis

Žaliavos

1. Šalys stiprins bendradarbiavimą su žaliavomis susijusiais klausimais bet kurios Šalies prašymu palaikydamos dvišalį dialogą arba atitinkamuose daugiašaliuose forumuose ar tarptautinėse institucijose. Tokiu bendradarbiavimu visų pirma siekiama pašalinti prekybos žaliavomis kliūtis, stiprinti taisyklėmis pagrįstą pasaulinę prekybos žaliavomis sistemą ir skatinti skaidrumą pasaulinėse žaliavų rinkose.

2. Toks bendradarbiavimas, inter alia gali apimti:

- a) pasiūlos ir paklausos klausimus, dvišalės prekybos ir investicijų klausimus, taip pat su tarptautine prekyba susijusius aktualius klausimus;
- b) žaliavinėms prekėms, susijusioms paslaugoms ir investicijoms taikomas tarifines ir netarifines kliūtis;
- c) atitinkamas Šalių reguliavimo sistemas ir
- d) geriausių patirtį, susijusią su darniu kasybos pramonės vystymusi, įskaitant naudingųjų iškasenų politiką, žemės naudojimo planavimą ir leidimų išdavimo procedūras.

21 straipsnis

Intelektinė nuosavybė

1. Šalys dar kartą patvirtina savo teisių ir įsipareigojimų, susijusių su intelektinės nuosavybės teisėmis, įskaitant autorines ir gretutines teises, prekės ženklus, geografines nuorodas, dizainą ir patentus, svarbą ir tai, kad svarbu užtikrinti jų laikymąsi pagal griežčiausius tarptautinius standartus, kurių Šalys laikosi.

2. Šalys susitaria keistis informacija ir dalytis patirtimi, susijusia su intelektinės nuosavybės klausimais, įskaitant:

- a) su intelektinės nuosavybės teisėmis susijusią praktiką, skatinimą užtikrinti šias teises, informacijos apie jas platinimą, šių teisių supaprastinimą, valdymą, derinimą, apsaugą ir veiksmingą įgyvendinimą;
- b) intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų prevenciją;
- c) kovą su falsifikavimu ir piratavimu, vykdant atitinkamo pobūdžio bendradarbiavimą, ir
- d) institucijų, atsakingų už intelektinės nuosavybės teisių apsaugą ir užtikrinimą, veikimą.

3. Šalys susitaria keistis informacija ir skatinti dialogą genetinių išteklių, tradicinių žinių ir folkloro apsaugos klausimais.

22 straipsnis

Muitinė

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą muitinės klausimais, įskaitant prekybos lengvinimą, siekdamas dar labiau supaprastinti ir suderinti muitinės procedūras ir skatinti imtis bendrų veiksmų vykdant atitinkamas tarptautines iniciatyvas.

2. Nedarydamos poveikio šiame Susitarime numatytam kitų formų bendradarbiavimui Šalys apsvaisto galimybę sudaryti susitarimus dėl muitinių bendradarbiavimo ir savitarpio administracinės pagalbos muitinės klausimais.

23 straipsnis

Bendradarbiavimas mokesčių klausimais

1. Šalys, siekdamas stiprinti ir plėtoti ekonominę veiklą, taip pat atsižvelgdamos į poreikį sukurti tinkamą reguliavimo sistemą, pripažįsta gero mokesčių srities valdymo, t. y. skaidrumo, keitimosi informacija ir sąžiningos mokesčių konkurencijos, principus ir įsipareigoja jų laikytis.
2. Tuo tikslu Šalys pagal savo atitinkamą kompetenciją sieks gerinti tarptautinį bendradarbiavimą mokesčių srityje, sudarys palankesnes sąlygas teisėtų mokesčių pajamų surinkimui ir sukurs veiksmingas 1 dalyje minėtų gero valdymo principų įgyvendinimo priemones.

24 straipsnis

Skaidrumas

Šalys pripažįsta skaidrumo ir tinkamų procedūrų svarbą joms taikant savo su prekyba susijusius įstatymus ir kitus teisės aktus, todėl šiuo tikslu Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimus, nustatytus PPO susitarimuose, įskaitant 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos X straipsnį ir Bendrojo susitarimo dėl prekybos paslaugomis III straipsnį.

25 straipsnis

Prekyba ir darnus vystymasis

1. Šalys pripažįsta pastangas prisidėti prie darnaus vystymosi tikslo, kurio gali būti siekiama skatinant abipusiai naudingą prekybą, aplinkosaugos ir darbo politiką, ir dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą skatinti pasaulinę bei dvišalę prekybą ir investicijas tokiu būdu, kuriuo būtų prisidedama prie to tikslo.
2. Šalys pripažįsta viena kitos teisę nustatyti vidaus aplinkos ir darbo apsaugos lygį ir atitinkamai priimti arba keisti savo atitinkamus teisės aktus ir politiką, nuosekliai laikantis tarptautiniu mastu pripažįstamų standartų ir susitarimų.
3. Šalys pripažįsta, kad netinkama prekybą ar investicijas skatinti mažinant arba siūlant sumažinti apsaugą, užtikrinamą vidaus aplinkos ar darbo teisės aktais. Šalys taip pat pripažįsta, kad aplinkos ir darbo teisės aktais, politika ir praktika netinkama naudotis prekybos protekcionizmo tikslais.
4. Šalys keičiasi informacija ir dalijasi patirtimi, susijusia su jų veiksmais, kuriais skatinama, kad prekyba ir socialiniai bei aplinkos tikslai derėtų tarpusavyje ir vienas kitą papildytų, be kita ko, tokiose srityse kaip įmonių socialinė atsakomybė, ekologiškos prekės ir paslaugos, klimatui nekenkiantys produktai bei technologijos ir tvarumo užtikrinimo programos, taip pat su kitais VIII antraštinėje dalyje nurodytais aspektais, ir stiprina dialogą bei bendradarbiavimą darnaus vystymosi klausimais, galinčiais kilti prekybos santykių srityje.

26 straipsnis

Dialogas su pilietine visuomene

Šalys skatina vyriausybės ir nevyriausybinių organizacijų, kaip antai profesinių sąjungų, darbdavių, verslo asociacijų, prekybos ir pramonės rūmų, dialogą, siekdamas skatinti prekybą ir investicijas abipusio intereso srityse.

27 straipsnis

Įmonių bendradarbiavimas

Šalys skatina įmones palaikyti glaudesnius tarpusavio ryšius ir stiprinti vyriausybės bei įmonių ryšius vykdant veiklą, į kurią įtraukiamos įmonės, be kita ko, Azijos ir Europos susitikime (ASEM).

Bendradarbiavimu visų pirma siekiama didinti mažųjų ir vidutinių įmonių konkurencingumą.

28 straipsnis

Turizmas

Pripažindamos turizmo, kuris padeda gerinti Sąjungos ir Naujosios Zelandijos piliečių tarpusavio supratimą ir vertinimą, vertę, taip pat didesnio turizmo lygio teikiamą ekonominę naudą, Šalys susitaria bendradarbiauti, siekdamos didinti turizmo tarp Sąjungos ir Naujosios Zelandijos abiem kryptimis srautus.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS TEISINGUMO, LAISVĖS IR SAUGUMO SRITYSE

29 straipsnis

Teisinis bendradarbiavimas

1. Šalys susitaria plėtoti bendradarbiavimą civilinėse ir komercinėse bylose, pirmiausia derėdamosi dėl daugiašalių teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose konvencijų, ypač Hagos konferencijos tarptautinės privatinės teisės konvencijų tarptautinio teismo bendradarbiavimo bei bylinėjimosi srityje ir vaiko teisių apsaugos konvencijų, jas ratifikuodamos ir įgyvendindamos.

2. Teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje Šalys toliau teikia savitarpio teisinę pagalbą pagal susijusius tarptautinius dokumentus.

Tai gali apimti, kai tinkama, prisijungimą prie susijusių JT dokumentų ir jų įgyvendinimą. Tai taip pat gali apimti, kai tinkama, paramą atitinkamiems Europos Tarybos dokumentams ir atitinkamų Naujosios Zelandijos institucijų bei Eurojusto bendradarbiavimą.

30 straipsnis

Teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas

Šalys susitaria dėl jų teisėsaugos institucijų, žinybų ir tarnybų bendradarbiavimo ir susitaria prisidėti prie abiem Šalims bendrų tarptautinio nusikalstamumo ir terorizmo grėsmių sustabdymo ir panaikinimo. Teisėsaugos institucijos, žinybos ir tarnybos tarpusavyje bendradarbiauti gali teikdamos viena kitai pagalbą atliekant tyrimus, dalydamosi tyrimų metodais, bendrai organizuodamos teisėsaugos srities personalo švietimą bei mokymą ir vykdydamos kitą bendrą veiklą bei teikdamos pagalbą, dėl kurių Šalys gali tarpusavyje susitarti.

31 straipsnis

Kova su organizuotu nusikalstamumu ir korupcija

1. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą bendradarbiauti, kad užkirstų kelią tarptautiniams organizuotiems, ekonominiams bei finansiniams nusikaltimams, korupcijai, klastojimui ir neteisėtiems sandoriams ir su jais kovotų visapusiškai laikydamosi esamų abipusių tarptautinių įsipareigojimų šioje srityje, be kita ko, susijusių su veiksmingu bendradarbiavimu išieškant iš korupcinės veiklos gautą turtą ar lėšas.

2. Šalys skatina įgyvendinti 2000 m. lapkričio 15 d. priimtą JT konvenciją prieš tarptautinę organizuotą nusikalstamumą.
3. Šalys taip pat skatina įgyvendinti 2002 m. spalio 31 d. priimtą JT konvenciją prieš korupciją, kurioje atsižvelgiama į skaidrumo ir pilietinės visuomenės dalyvavimo principus.

32 straipsnis

Kova su neteisėtais narkotikais

1. Neviršydamos savo įgaliojimų ir kompetencijos ribų, Šalys bendradarbiauja, siekdamos sukurti suderintą ir integruotą su narkotikais susijusių klausimų sprendimo strategiją.
2. Šalys bendradarbiauja, siekdamos išardyti tarpvalstybinius nusikaltėlių, kurie verčiasi neteisėta narkotikų prekyba, tinklus, be kita ko, keisdamosi informacija, rengdamos mokymus arba dalydamosi geriausia patirtimi ir specialiais tyrimo metodais. Ypač daug pastangų dedama siekiant užkirsti kelią nusikalstamumo skverbimuisi į teisėtą ekonomiką.

33 straipsnis

Kova su elektroniais nusikaltimais

1. Šalys stiprina bendradarbiavimą, kad užkirstų kelią aukštųjų technologijų ir elektroniniams bei internetiniams nusikaltimams bei neteisėto turinio, įskaitant teroristinį turinį ir seksualinės prievartos prieš vaikus medžiagą, platinimui internetu ir kovotų su šiais nusikaltimais, keisdamosi informacija ir praktine patirtimi pagal savo nacionalinės teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus žmogaus teisių srityje.
2. Šalys keičiasi informacija elektroninių nusikaltimų tyrėjų švietimo ir mokymo, elektroninių nusikaltimų tyrimo ir skaitmeninės kriminalistikos srityse.

34 straipsnis

Kova su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu

1. Šalys dar kartą patvirtina, kad reikia bendradarbiauti siekiant, kad jų finansinės sistemos nebūtų naudojamos iš visų nusikalstamų veikų rūšių, įskaitant iš prekybos narkotikais ir korupcijos, gautoms lėšoms plauti, taip pat siekiant kovoti su terorizmo finansavimu. Šis bendradarbiavimas apima ir iš nusikalstamų veikų gauto turto ar lėšų išieškojimą.
2. Šalys keičiasi atitinkama informacija pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus ir įgyvendina tinkamas kovos su pinigų plovimu bei terorizmo finansavimu priemones, laikydamosi šioje srityje veikiančių atitinkamų tarptautinių įstaigų, pavyzdžiui, FATF, patvirtintų standartų.

35 straipsnis

Migracija ir prieglobstis

1. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą bendradarbiauti ir keistis nuomonėmis migracijos, įskaitant neteisėtą migraciją, prekybos žmonėmis, prieglobsčio, integracijos, darbo jėgos judumo ir vystymosi, vizų, dokumentų saugumo, biometrinių duomenų ir sienų valdymo klausimais.
2. Šalys susitaria bendradarbiauti, kad būtų užkirstas kelias neteisėtai imigracijai ir kad ją būtų galima kontroliuoti. Šiuo tikslu:
 - a) kurios nors valstybės narės paprašyta, Naujoji Zelandija be papildomų formalumų priima atgal visus savo piliečius, neteisėtai esančius tos valstybės narės teritorijoje, ir
 - b) Naujosios Zelandijos paprašyta, kiekviena valstybė narė be papildomų formalumų priima atgal visus savo piliečius, neteisėtai esančius Naujosios Zelandijos teritorijoje.

Laikydamosi savo tarptautinių įsipareigojimų, be kita ko, 1944 m. gruodžio 7 d. pasirašytos Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos, valstybės narės ir Naujoji Zelandija šiuo tikslu savo piliečiams išduoda atitinkamus asmens tapatybės dokumentus.

3. Bet kurios Šalies prašymu Šalys svarsto galimybę sudaryti Naujosios Zelandijos ir Sąjungos readmisijos susitarimą pagal šio Susitarimo 52 straipsnio 1 dalį. Į šį susitarimą įtraukiamos atitinkamos nuostatos dėl trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės.

36 straipsnis

Konsulinė apsauga

1. Naujoji Zelandija sutinka, kad bet kurios atstovaujamos valstybės narės diplomatinės ir konsulinės įstaigos galėtų Naujojoje Zelandijoje teikti konsulinę apsaugą kitų valstybių narių, neturinčių nuolatinės atstovybės Naujojoje Zelandijoje, vardu.
2. Sąjunga ir valstybės narės sutinka, kad Naujosios Zelandijos diplomatinės ir konsulinės įstaigos galėtų Sąjungoje teikti konsulinę apsaugą trečiosios šalies vardu ir kad ta trečioji šalis galėtų teikti konsulinę apsaugą Naujosios Zelandijos vardu tose vietovėse, kuriose nėra Naujosios Zelandijos ar atitinkamos trečiosios šalies nuolatinės atstovybės.
3. 1 ir 2 dalimis siekiama atsisakyti, visų pranešimo ar sutikimo reikalavimų, kurie kitais atvejais gali būti taikomi.
4. Šalys susitaria supaprastinti savo atitinkamų kompetentingų institucijų dialogą konsuliniais klausimais.

37 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Šalys susitaria bendradarbiauti, siekdamos tarpusavio santykių pažangos Europos Komisijai priėmus sprendimą dėl tinkamos asmens duomenų apsaugos Naujoje Zelandijoje ir siekdamos užtikrinti aukštą asmens duomenų apsaugos lygį pagal susijusius tarptautinius dokumentus ir standartus, įskaitant Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gaires dėl privatumo ir tarpvalstybinių asmens duomenų srautų apsaugos.
2. Toks bendradarbiavimas gali apimti, inter alia, keitimąsi informacija ir patirtimi. Jis taip pat gali apimti atitinkamų reguliavimo institucijų bendradarbiavimą tokiose struktūrose kaip EBPO darbo grupė, sprendžianti saugumo ir privatumo užtikrinimo skaitmeninės ekonomikos srityje klausimus, ir Pasaulinis privatumo užtikrinimo tinklas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS MOKSLINIŲ TYRIMŲ, INOVACIJŲ IR INFORMACINĖS VISUOMENĖS SRITYSE

38 straipsnis

Moksliniai tyrimai ir inovacijos

1. Šalys susitaria stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse.
2. Šalys skatina ir plėtoja bendradarbiavimo veiklą taikiems tikslams skirtų mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse, remdamos 2008 m. liepos 16 d. pasirašytą Europos bendrijos ir Naujosios Zelandijos Vyriausybės mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo susitarimą arba jį papildydamos, ir sudaro tam palankias sąlygas.

39 straipsnis

Informacinė visuomenė

1. Pripažindamos, kad informacinės ir ryšių technologijos yra pagrindiniai šiuolaikinio gyvenimo atributai ir yra gyvybiškai svarbios ekonominiam ir socialiniam vystymuisi, Šalys susitaria keistis nuomonėmis apie savo atitinkamą šios srities politiką.
2. Bendradarbiaujant šioje srityje dėmesys gali būti skiriamas, inter alia:
 - a) keitimuisi nuomonėmis apie įvairius informacinės visuomenės aspektus, visų pirma sparčiojo plačiajuosčio ryšio diegimą, elektroninių ryšių politiką ir reguliavimą, įskaitant universalias paslaugas, licencijavimą ir bendro pobūdžio leidimus, privatumo bei asmens duomenų apsaugą, e. valdžią bei atvirą valdymą, interneto saugumą ir reguliavimo institucijų nepriklausomumą bei veiksmingumą;
 - b) mokslinių tyrimų tinklų, kompiuterių bei mokslinių duomenų infrastruktūros ir paslaugų tarpusavio sąsajoms ir sąveikai, be kita ko, regioniniu lygmeniu;
 - c) naujų informacinių ir ryšių technologijų standartizacijai, sertifikavimui ir sklaidai;
 - d) informacinių ir ryšių technologijų bei paslaugų saugumo, patikimumo ir privatumo aspektams, įskaitant saugumo internete skatinimą, kovą su netinkamu informacinių technologijų bei visų rūšių elektroninių medijų naudojimu ir dalijimasi informacija, ir
 - e) keitimuisi nuomonėmis dėl priemonių tarptautinio judriojo tarptinklinio ryšio įkainių klausimui spręsti.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS ŠVIETIMO, KULTŪROS IR ŽMONIŲ TARPUSAVIO RYŠIŲ SRITYSE

40 straipsnis

Švietimas ir mokymas

1. Šalys pripažįsta itin svarbią švietimo ir mokymo reikšmę kokybiškų darbo vietų kūrimui ir darniam žinių ekonomikos augimui, visų pirma ugdant piliečius, kurie ne tik yra pasirengę informuotai ir aktyviai dalyvauti demokratiname gyvenime, bet ir geba spręsti problemas ir pasinaudoti visuotiniais saitais susieto XXI-ojo amžiaus pasaulio teikiamomis galimybėmis. Todėl Šalys pripažįsta, kad joms abiem svarbu bendradarbiauti švietimo ir mokymo srityse.
2. Atsižvelgdamos į abipusius interesus ir savo švietimo politikos tikslus, Šalys įsipareigoja kartu remti atitinkamą bendradarbiavimo veiklą švietimo ir mokymo srityse. Šis bendradarbiavimas bus susijęs su visomis švietimo sritimis ir gali apimti:
 - a) bendradarbiavimą asmenų judumo mokymosi tikslais srityje, skatinant ir palengvinant studentų, tyrėjų, aukštojo mokslo institucijų akademinės bendruomenės narių bei administracijos darbuotojų ir mokytojų mainus;
 - b) Sąjungos ir Naujosios Zelandijos švietimo ir mokymo institucijų jungtinius bendradarbiavimo projektus, kuriais siekiama skatinti mokymo programų tobulinimą, bendras studijų programas bei jungtinius laipsnius ir darbuotojų bei studentų judumą;
 - c) institucijų bendradarbiavimą, ryšius ir partnerystę, siekiant stiprinti žinių trikampio švietimo aspektą ir skatinti dalijimąsi praktine patirtimi ir įgūdžiais, ir
 - d) paramą politikos reformoms, teikiamą studijų, konferencijų, seminarų, darbo grupių, lyginamosios analizės forma ir keičiantis informacija bei gerąja patirtimi, visų pirma atsižvelgiant į Bolonijos ir Kopenhagos procesus ir esamas priemones bei principus, kurie padeda didinti skaidrumą ir skatina inovacijas švietimo srityje.

41 straipsnis

Bendradarbiavimas kultūros, garso bei vaizdo ir medijų srityse

1. Šalys susitaria skatinti glaudesnę bendradarbiavimą kultūros ir kūrybos sektoriuose, siekdamas gerinti, inter alia, tarpusavio supratimą ir geriau supažindinti su savo kultūra.
2. Šalys stengiasi imtis atitinkamų priemonių kultūriniam mainams skatinti ir bendroms iniciatyvoms įvairiose kultūros srityse vykdyti pasinaudodamos esamomis bendradarbiavimo priemonėmis ir struktūromis.
3. Šalys stengiasi skatinti kultūros srities specialistų, meno kūrinių ir kitų kultūros objektų judumą tarp Naujosios Zelandijos ir Sąjungos bei jos valstybių narių.
4. Šalys susitaria per politinį dialogą iširti įvairius būdus, kad kultūros objektai, saugomi už kilmės šalies ribų, būtų prieinami bendruomenėms, kuriose jie buvo sukurti.
5. Šalys skatina pilietinės visuomenės organizacijų, taip pat abiejų Šalių piliečių kultūrų dialogą.
6. Šalys susitaria bendradarbiauti, visų pirma per politinį dialogą, atitinkamuose tarptautiniuose forumuose, visų pirma Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijoje (toliau – UNESCO), siekdamas bendrų tikslų ir skatindamos kultūrų įvairovę, be kita ko, įgyvendindamos UNESCO konvencijos dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo nuostatas.
7. Šalys skatina ir remia institucijų bei specialistų mainus, bendradarbiavimą ir dialogą garso bei vaizdo ir medijų sektoriuose ir sudaro tam palankias sąlygas.

42 straipsnis

Žmonių tarpusavio ryšiai

Pripažindamos žmonių tarpusavio ryšių svarbą ir tai, kaip jie padeda didinti Sąjungos ir Naujosios Zelandijos tarpusavio supratimą, Šalys susitaria šiuos ryšius tinkamai skatinti, puoselėti ir stiprinti. Tokie ryšiai gali apimti pareigūnų mainus ir trumpalaikes aukštesnių studijų pakopų studentų stažuotes.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRADARBIAVIMAS DARNAUS VYSTYMOŠI, ENERGETIKOS IR TRANSPORTO SRITYSE

43 straipsnis

Aplinka ir gamtos išteklių

1. Šalys susitaria bendradarbiauti aplinkos klausimais, įskaitant tausų gamtos išteklių valdymą. Tokio bendradarbiavimo tikslas – skatinti aplinkos apsaugą ir integruoti aplinkos klausimus į atitinkamas bendradarbiavimo sritis, be kita ko, tarptautiniu ir regioniniu lygmenimis.
2. Šalys susitaria, kad bendradarbiauti galima, pavyzdžiui, palaikant dialogą, rengiant praktinius mokymus, seminarus, konferencijas, vykdant bendradarbiavimo programas ir projektus, dalijantis informacija, pvz., apie geriausią patirtį, vykdant ekspertų mainus, be kita ko, dvišaliu ar daugiašaliu lygmeniu. Bendradarbiavimo klausimai ir tikslai nustatomi bendrai bet kurios iš Šalių prašymu.

44 straipsnis

Sveikatos stiprinimas, apsauga ir sveikatos priežiūros reglamentavimas

1. Šalys susitaria stiprinti bendradarbiavimą sveikatos srityje, įskaitant globalizacijos ir demografinių pokyčių aspektus. Dedamos pastangos, siekiant skatinti bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija bei patirtimi šiais klausimais:
 - a) sveikatos apsauga;
 - b) užkrečiamųjų ligų (pavyzdžiui, gripo ir ūminių ligų protrūkių) stebėjimas ir kita veikla, numatyta Tarptautinės sveikatos priežiūros taisyklėse (2005 m.), įskaitant pasirengimo didelėms tarpvalstybinėms grėsmėms veiksmus, ypač pasirengimo planavimas ir rizikos vertinimas;
 - c) bendradarbiavimas standartų klausimais ir atitikties vertinimas, siekiant valdyti produktų (įskaitant vaistus ir medicinos prietaisus) reguliavimą ir jų keliamą riziką;
 - d) su Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) tabako kontrolės pagrindų konvencijos įgyvendinimu susiję klausimai ir
 - e) su PSO sveikatos srities darbuotojų tarptautinio įdarbinimo praktikos kodekso įgyvendinimu susiję klausimai.
2. Šalys dar kartą patvirtina savo įsipareigojimus laikytis tarptautiniu mastu pripažįstamų sveikatos priežiūros praktikos ir standartų, skatinti jų laikytis ir juos veiksmingai įgyvendinti.
3. Bendradarbiavimo formos gali apimti, inter alia, specialias abipusiai sutartas programas ir projektus, taip pat dialogą, bendradarbiavimą ir iniciatyvas abipusio intereso temomis dvišaliu ar daugiašaliu lygmeniu.

45 straipsnis

Klimato kaita

1. Šalys pripažįsta, kad klimato kaita yra pasaulinė, kuo skubiau spręstina problema, kuriai spręsti reikia imtis bendrų veiksmų, derančių su bendru tikslu – siekti, kad vidutinė pasaulio temperatūra nepakiltų daugiau nei 2 °C, palyginti su ikipramoniniu lygiu. Neviršydamos savo atitinkamos kompetencijos ir nedarydamos poveikio kituose forumuose vykstančioms diskusijoms, Šalys susitaria bendradarbiauti bendro intereso srityse, įskaitant (bet neapsiribojant):
 - a) perėjimą prie ekonomikos, pagrįstos nedideliu išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, taikant tinkamas poveikio švelninimo strategijas ir veiksmus nacionaliniu lygmeniu, be kita ko, žaliojo ekonomikos augimo strategijas;
 - b) rinkos mechanizmų, visų pirma prekybos taršos leidimais sistemų, rengimą, įgyvendinimą ir veikimą;
 - c) klimato politikai skirtas viešojo ir privačiojo sektorių finansavimo priemones;
 - d) su nedideliu išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu pagrįstomis technologijomis susijusius mokslinius tyrimus, tokių technologijų vystymą ir diegimą ir
 - e) šiltnamio efektą sukeliančių dujų stebėseną ir jų poveikio analizę, įskaitant, kai tinkama, prisitaikymo strategijų rengimą ir įgyvendinimą.
2. Abi Šalys sutinka toliau bendradarbiauti tarptautinių pokyčių šioje srityje klausimais ir visų pirma pažangos siekiant priimti naują tarptautinį susitarimą dėl veiksmų po 2020 m., remiantis JT bendrąja klimato kaitos konvencija, ir papildomas bendradarbiavimo iniciatyvas, kurios padės mažinti atotrūkį klimato kaitos švelninimo srityje anksčiau nei 2020 m., klausimais.

46 straipsnis

Nelaimių rizikos valdymas ir civilinė sauga

Šalys pripažįsta poreikį valdyti tiek vidaus, tiek pasaulinę gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių riziką. Šalys patvirtina bendrą išsipareigojimą gerinti prevencijos, poveikio švelninimo, pasirengimo, atsako ir atkūrimo priemones, siekdamas padidinti savo visuomenės ir infrastruktūros atsparumą, ir bendradarbiauti, kai tinkama, dvišaliu ir daugiašaliu politiniu lygmeniu, kad pasaulinių nelaimių rizikos valdymo rezultatai būtų geresni.

47 straipsnis

Energetika

Šalys pripažįsta energetikos sektoriaus ir gerai veikiančios energijos rinkos svarbą. Šalys pripažįsta energetikos svarbą darniam vystymuisi, ekonomikos augimui ir jos indėlį siekiant tarptautiniu mastu sutartų vystymosi tikslų, taip pat bendradarbiavimo svarbą sprendžiant pasaulines aplinkos problemas, visų pirma klimato kaitos problemą. Šalys, neviršydamos savo atitinkamos kompetencijos, skatina stiprinti bendradarbiavimą šioje srityje, siekdamas:

- a) formuoti energetinio saugumo didinimo politiką;
- b) skatinti pasaulinę prekybą energija ir investicijas;
- c) didinti konkurencingumą;
- d) gerinti pasaulio energijos rinkų veikimą;
- e) keistis informacija ir politine patirtimi esamuose daugiašaliuose energetikos forumuose;
- f) skatinti naudoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, taip pat vystyti ir įsisavinti švarias, įvairias bei tvarias energijos technologijas, įskaitant atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir mažataršės energijos technologijas;
- g) racionaliai vartoti energiją, prie to prisidedant pasiūlos ir paklausos srities subjektams, didinant energijos vartojimo efektyvumą energijos gamybos, transportavimo, paskirstymo ir galutinio energijos vartojimo etapuose;
- h) įgyvendinti atitinkamus tarptautinius išsipareigojimus racionalizuoti neveiksmingas iškastinio kuro subsidijas, kurios skatina netaupų vartojimą, ir jas per vidutinės trukmės laikotarpį palaipsniui panaikinti, ir
- i) dalytis geriausia patirtimi, susijusia su energijos išteklių žvalgymu ir energijos gamyba.

48 straipsnis

Transportas

1. Šalys bendradarbiauja visose atitinkamose transporto politikos srityse, įskaitant integruotą transporto politiką, siekdamas gerinti prekių ir keleivių judėjimą, gerinti laivybos ir aviacijos saugą bei saugumą, skatinti aplinkos apsaugą ir didinti savo transporto sistemų efektyvumą.

2. Bendradarbiaudamos ir palaikydamos dialogą šioje srityje Šalys turėtų siekti skatinti:

- a) keitimąsi informacija apie atitinkamų sričių politiką ir patirtį;
- b) stiprinti Sąjungos ir Naujosios Zelandijos santykius aviacijos srityje, siekiant:
 - i) gerinti galimybes patekti į rinką, investicijų galimybes ir, atsižvelgiant į nacionalinę politiką, labiau liberalizuoti oro paslaugų susitarimuose nustatytas oro vežėjų nuosavybės teisių ir kontrolės nuostatas;

- ii) plėsti ir stiprinti bendradarbiavimą aviacijos saugos bei saugumo reguliavimo ir oro transporto pramonės ekonominio reguliavimo srityse; ir
- iii) remti reguliavimo konvergenciją ir pašalinti kliūtis verslui, taip pat bendradarbiauti oro eismo valdymo srityje;
- c) įgyvendinti neribojamo patekimo į tarptautines jūrų rinkas ir prekybos, pagrįstos sąžininga konkurencija komerciniais pagrindais, tikslus ir
- d) vairuotojų pažymėjimų, suteikiančių teisę vairuoti sausumos motorines transporto priemones, abipusį pripažinimą.

49 straipsnis

Žemės ūkis, kaimo plėtra ir miškininkystė

1. Šalys susitaria stiprinti bendradarbiavimą ir dialogą žemės ūkio, kaimo plėtros ir miškininkystės srityse.
2. Gali būti svarstoma galimybė vykdyti veiklą žemės ūkio politikos, kaimo plėtros politikos, sausumos sektorių struktūros ir geografinių nuorodų srityse (jomis neapsiribojant).
3. Šalys susitaria bendradarbiauti nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis darniojo miškų ūkio valdymo ir susijusios politikos bei teisės aktų klausimais, įskaitant kovos su savavališku miškų kirtimu ir susijusia prekyba priemones, taip pat gero miškų valdymo skatinimo klausimais.

50 straipsnis

Žuvininkystės ir jūrų reikalai

1. Šalys palaiko glaudesnę dialogą ir glaudžiau bendradarbiauja joms abiem svarbiais žuvininkystės ir jūrų reikalų klausimais. Šalys siekia skatinti jūrų gyvųjų išteklių ilgalaikę apsaugą ir tausų valdymą, neteisėtus, nedeklaruojamus ir nereglamentuojamus žvejybos (NNN žvejyba) prevenciją bei kovą su ja ir ekosistema pagrįsto valdymo metodo įgyvendinimą.
2. Šalys gali bendradarbiauti regioninėse žuvininkystės valdymo organizacijose ir daugiašaliuose forumuose (JT, Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijoje) ir juose keistis informacija, susijusia su jūrų gyvųjų išteklių apsauga. Šalys bendradarbiauja visų pirma siekdamas:
 - a) Vakarų ir vidurio Ramiojo vandenyno žuvininkystės komisijos veiksmingu valdymu užtikrinti geriausiais turimais moksliniais duomenimis pagrįstą ilgalaikę toli migruojančių žuvų išteklių apsaugą ir tausų jų naudojimą vakarinėje ir centrinėje Ramiojo vandenyno dalyse, be kita ko, pagal susijusias JT konvencijas ir kitus tarptautinius dokumentus visapusiškai pripažindamos mažų salų besivystančių valstybių ir teritorijų specialius reikalavimus ir užtikrinamos skaidrų sprendimų priėmimo procesą;
 - b) užtikrinti jūrų gyvųjų išteklių apsaugą ir racionalų naudojimą, kurie priklauso Antarkties jūrų gyvųjų išteklių apsaugos komisijos kompetencijai, įskaitant pastangas kovoti su NNN veikla teritorijoje, kuriai taikoma Konvencija dėl Antarkties jūrų gyvųjų išteklių apsaugos;
 - c) užtikrinti veiksmingų išteklių, kurie priklauso pietinės Ramiojo vandenyno dalies RŽVO kompetencijai, apsaugos ir valdymo priemonių priėmimą ir įgyvendinimą ir
 - d) sudaryti palankesnes sąlygas prisijungti prie regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų, kuriose viena Šalis yra narė, o kita – prisijungiančioji Šalis.
3. Šalys bendradarbiauja skatindamos tarptautiniu lygmeniu taikyti integruotą požiūrį į jūrų reikalus.
4. Šalys palaiko nuolatinį dialogą, kas dvejus metus susitinkamos vyresniųjų pareigūnų lygmeniu, kuriuo siekia stiprinti dialogą ir glaudžiau bendradarbiauti, taip pat keistis informacija apie žuvininkystės politiką bei jūrų reikalus ir su jais susijusia patirtimi.

51 straipsnis

Užimtumas ir socialiniai reikalai

1. Šalys susitaria stiprinti bendradarbiavimą užimtumo ir socialinių reikalų srityje, be kita ko, atsižvelgdamos į globalizacijos ir demografinių pokyčių socialinį aspektą. Stengiamasi skatinti bendradarbiavimą ir keitimąsi su užimtumu ir darbo klausimais susijusia informacija bei patirtimi. Sritis, kuriose bendradarbiaujama, gali apimti užimtumo politiką, darbo teisę, lyčių klausimus, nediskriminavimą užimtumo srityje, socialinę įtrauktį, socialinį draudimą ir socialinės apsaugos politiką, darbo santykius, socialinį dialogą, įgūdžių ugdymą visą gyvenimą, jaunimo užimtumą, darbuotojų sveikatą ir saugą, įmonių socialinę atsakomybę ir deramą darbą.
2. Šalys dar kartą patvirtina, jog reikia remti globalizacijos procesą, kuris yra naudingas visiems, ir kaip vieną svarbiausių darnaus vystymosi ir skurdo mažinimo elementų skatinti visišką ir našų užimtumą bei tinkamą darbą. Šiomis aplinkybėmis Šalys primena apie Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) deklaraciją dėl socialinio teisingumo siekiant sąžiningos globalizacijos.
3. Šalys dar kartą patvirtina savo išsipareigojimą gerbti, remti ir veiksmingai įgyvendinti tarptautiniu mastu pripažintus darbo principus ir teises, visų pirma nustatytus TDO pagrindinių darbo teisių ir principų deklaracijoje.
4. Bendradarbiavimo formos gali apimti, inter alia, specialias abipusiai nustatytas programas ir projektus, taip pat dialogą, bendradarbiavimą ir iniciatyvas abipusio intereso temomis dvišaliu ar daugiašaliu lygmeniu.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

INSTITUCINĖ SISTEMA

52 straipsnis

Kiti susitarimai arba sutartys

1. Šalys gali papildyti šį Susitarimą sudarydamos specialius susitarimus ar sutartis bet kurioje bendradarbiavimo srityje, patenkančioje į šio Susitarimo taikymo sritį. Tokie specialūs susitarimai ir sutartys, sudaryti po šio Susitarimo pasirašymo, yra neatsiejama visų dvišalių santykių, reglamentuojamų šiuo Susitarimu, dalis ir bendros institucinės sistemos dalis. Esantys Šalių susitarimai ir sutartys nėra bendros institucinės sistemos dalis.
2. Jokios šio Susitarimo nuostatos nedaro poveikio kitų Šalių tarpusavio susitarimų, įskaitant 1 dalyje nurodytus susitarimus, aiškinimui ar taikymui. Visų pirma šio Susitarimo nuostatos niekaip nepakeičia kituose Šalių tarpusavio susitarimuose įtvirtintų ginčų sprendimo ar susitarimų nutraukimo nuostatų ir nedaro joms poveikio.

53 straipsnis

Jungtinis komitetas

1. Šalys įsteigia Jungtinį komitetą, kurį sudaro Šalių atstovai.
2. Jungtiniame komitete vyksta konsultacijos, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šio Susitarimo įgyvendinimui ir siekti jo bendrųjų tikslų, taip pat palaikyti bendrą Sąjungos ir Naujosios Zelandijos santykių nuoseklumą.
3. Jungtinis komitetas atlieka šias funkcijas:
 - a) skatina veiksmingai įgyvendinti šį Susitarimą;
 - b) stebi Šalių visapusiškų santykių plėtotę;

- c) prireikus prašo komitetų ar kitų organų, įsteigtų pagal kitus specialius Šalių susitarimus, kurie pagal 52 straipsnio 1 dalį yra bendros institucinės sistemos dalis, suteikti informacijos ir svarsto jų pateiktas ataskaitas;
 - d) keičiasi nuomonėmis ir teikia pasiūlymus bet kokių abipusio intereso klausimu, įskaitant būsimus veiksmus ir jiems atlikti turimus išteklius;
 - e) nustato prioritetus remiantis šio Susitarimo tikslu;
 - f) ieško tinkamų metodų iš anksto užkirsti kelią galimoms problemoms tose srityse, kurioms taikomas šis Susitarimas;
 - g) siekia išspręsti visus ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo taikymo arba aiškinimo;
 - h) nagrinėja vienos iš Šalių pagal 54 straipsnį pateiktą informaciją ir
 - i) prireikus teikia rekomendacijas ir priima sprendimus, kad būtų įgyvendinti konkretūs šio Susitarimo aspektai.
4. Jungtinis komitetas sprendimus priima bendru sutarimu. Jis priima savo darbo tvarkos taisykles. Jis gali įsteigti pakomitečius ir sudaryti darbo grupes konkrečioms klausimams spręsti.
5. Jungtinis komitetas paprastai susitinka kartą per metus pakaitomis Sąjungoje ir Naujoje Zelandijoje, nebent abi Šalys nuspręstų kitaip. Neeiliniai Jungtinio komiteto posėdžiai rengiami kurios nors Šalies prašymu. Jungtiniam komitetui bendrai pirmininkauja abi Šalys. Komiteto posėdžiuose paprastai dalyvauja vyresnieji pareigūnai.

54 straipsnis

Igyvendinimo ir ginčų sprendimo tvarka

1. Šalys imasi bendrų arba konkrečių priemonių, reikalingų jų įsipareigojimams pagal šį Susitarimą įgyvendinti.
2. Nedarant poveikio šio straipsnio 3–8 dalyse nurodytai procedūrai, bet koks ginčas, susijęs su šio Susitarimo aiškinimu arba taikymu, sprendžiamas tik Šalių konsultacijomis Jungtiniame komitete. Siekdamas išspręsti ginčą, Šalys pateikia susijusią informaciją, reikalingą klausimui išsamiai išnagrinėti Jungtiniame komitete.
3. Dar kartą patvirtindamos savo tvirtą bendrą įsipareigojimą užtikrinti žmogaus teises ir laikytis ginklų neplatavimo principo, Šalys susitaria, kad jeigu kuri nors Šalis mano, kad kita Šalis ypač šiurkščiai ir iš esmės pažeidė bet kurią iš įsipareigojimų, kurie 2 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnio 1 dalyje įvardyti kaip esminiai elementai, taip sukeldama grėsmę tarptautinei taikai bei saugumui, ir kad būtina imtis neatidėliotinų veiksmų, ji nedelsdama praneša kitai Šaliai apie tai ir nurodo tinkamą (-as) priemonę (-es), kurios (-ių) ketina imtis pagal šį Susitarimą. Pranešančioji Šalis rekomenduoja Jungtiniam komitetui surengti skubias konsultacijas šiuo klausimu.
4. Be to, ypač šiurkštus ir esminis esminių elementų pažeidimas galėtų būti laikomas pagrindu imtis atitinkamų priemonių pagal bendrą institucinę sistemą, kaip nurodyta 52 straipsnio 1 dalyje.
5. Jungtinis komitetas yra forumas dialogui, ir Šalys deda visas pastangas siekdamas rasti taikų sprendimą, jeigu (nors tai mažai tikėtina) susidarytų 3 dalyje nurodyta padėtis. Jeigu per 15 dienų nuo konsultacijų pradžios ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo 3 dalyje nurodyto pranešimo datos Jungtinis komitetas negali rasti abiem pusėms priimtino sprendimo, klausimas perduodamas spręsti ministrų lygmens konsultacijose, kurios vedamos ne ilgiau kaip dar 15 dienų.
6. Jeigu per 15 dienų nuo ministrų lygmens konsultacijų pradžios nerandama abiem pusėms priimtino sprendimo, ir ne vėliau kaip per 45 dienas nuo pranešimo datos, pranešančioji Šalis gali priimti sprendimą imtis atitinkamų priemonių, apie kurias pranešama pagal 3 dalį. Sąjungoje sprendimas sustabdyti Susitarimo galiojimą turėtų būti priimtas vienbalsiai. Naujojoje Zelandijoje sprendimą sustabdyti Susitarimo galiojimą turėtų būti priimti Naujosios Zelandijos Vyriausybė, remdamasi savo įstatymais ir kitais teisės aktais.

7. Šiame straipsnyje sąvoka „atitinkamos priemonės“ – šio Susitarimo arba tam tikrais atvejais kito specialaus susitarimo, kuris yra 52 straipsnio 1 dalyje nurodytos bendros institucinės sistemos dalis, galiojimo sustabdymas iš dalies arba visiškai, arba jo nutraukimas, remiantis atitinkamomis tokio susitarimo nuostatomis. Atitinkamos priemonės, kurių Šalis imasi šio Susitarimo galiojimui sustabdyti iš dalies, taikomos tik I–VIII antraštinių dalių nuostatomis. Pasirenkant atitinkamas priemones, pirmenybę reikia skirti toms, kurios mažiausiai trikdo Šalių santykius. Šios priemonės, kurioms taikoma 52 straipsnio 2 dalis, yra proporcingos pagal šį Susitarimą nustatytų įsipareigojimų pažeidimui, ir atitinka tarptautinę teisę.

8. Šalys nuolat stebi, kaip keičiasi padėtis, dėl kurios pagal šį straipsnį buvo imtasi veiksmų. Šalis, kuri imasi atitinkamų priemonių, nutraukia jų taikymą iš karto, kai tik tam atsiranda pagrindas, ir bet kuriuo atveju, kai tik nebelieka aplinkybių, dėl kurių šios priemonės imtos taikyti.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

55 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame Susitarime „Šalys“ – Sąjunga arba jos valstybės narės arba Sąjunga bei jos valstybės narės, pagal savo atitinkamą kompetenciją, ir Naujoji Zelandija.

56 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Nė viena šio Susitarimo nuostata nedaro poveikio nacionalinės ar Sąjungos teisės aktams dėl galimybės visuomenei susipažinti su oficialiais dokumentais.
2. Nė viena šio Susitarimo nuostata nėra aiškinama kaip kurios nors Šalies įpareigojimas teikti informaciją, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu esminiams jos saugumo interesams.

57 straipsnis

Pakeitimas

Šis Susitarimas gali būti iš dalies keičiamas rašytiniu Šalių susitarimu. Tokie pakeitimai įsigalioja Šalių sutartą dieną/dienomis.

58 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir pranešimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja trisdešimtą dieną po tos dienos, kurią Šalys viena kitai praneša apie tam tikslui būtinų teisinių procedūrų užbaigimą.
2. Neatsižvelgiant į 1 dalį, Naujoji Zelandija ir Sąjunga gali iki šio Susitarimo įsigaliojimo laikinai taikyti jo nuostatas, dėl kurių jos bendrai susitaria. Susitarimą laikinai taikyti pradėdama trisdešimtą dieną nuo tos dienos, kurią Naujoji Zelandija ir Sąjunga praneša viena kitai apie tokiam laikinam taikymui reikalingų atitinkamų vidaus procedūrų užbaigimą.

3. Šis Susitarimas galioja neribotą laiką. Bet kuri Šalis gali pateikti kitai Šaliai pranešimą raštu apie ketinimą nutraukti šį Susitarimą. Nutraukimas įsigalioja praėjus šešiesiems mėnesiams po pranešimo.

4. Pranešimai pagal šį straipsnį teikiami atitinkamai Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui ir Naujosios Zelandijos užsienio reikalų ir prekybos ministerijai.

59 straipsnis

Teritorinis taikymas

Šis Susitarimas taikomas teritorijoms, kuriose taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo tose sutartyse nustatytais sąlygomis, ir Naujosios Zelandijos teritorijoje, išskyrus Tokelau salyną.

60 straipsnis

Autentiški tekstai

Šis susitarimas parengtas dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Jeigu skiriasi šio Susitarimo tekstas, Šalys klausimą perduoda svarstyti Jungtiniam komitetui.

Съставено в Брюксел на пети октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cinco de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne pátého října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den femte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am fünften Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta oktoobrikuu viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the fifth day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le cinq octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu petog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì cinque ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų spalio penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év október havának ötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, vijf oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia piątego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em cinco de outubro de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la cincii octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli piatého oktobra dvetisícšestnásť.

V Bruslju, dne petega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

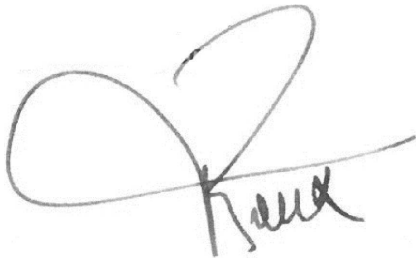
Tehty Brysselissä viidentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den femte oktober år tjugohundrasexton.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

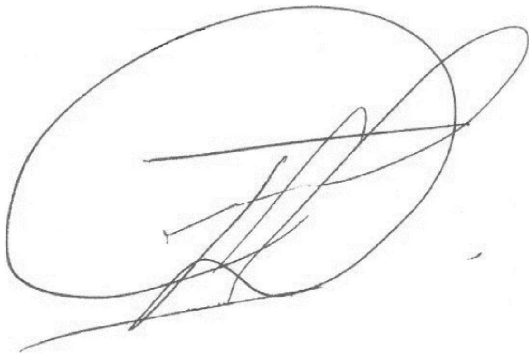

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Merkel', written in a cursive style.

Eesti Vabariigi nimel

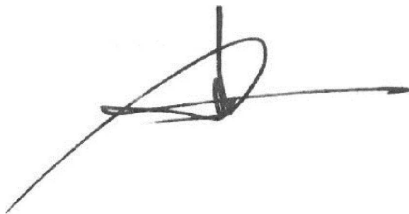
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'K. Toom', written in a cursive style.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Martin', written in a cursive style.

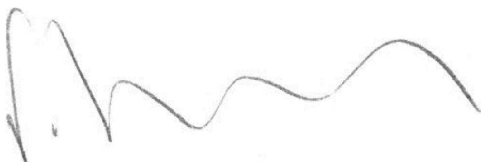
Για την Ελληνική Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Tsipras', written in a cursive style.

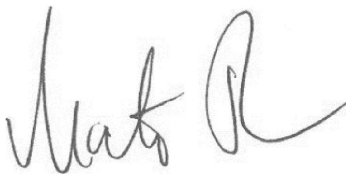
Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Delgado', written in a cursive style.

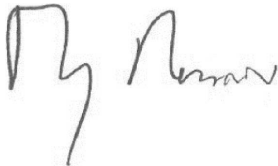
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Macron', written in a cursive style.

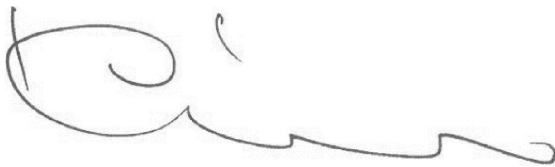
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

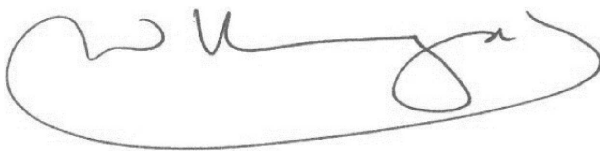
Magyarország részéről

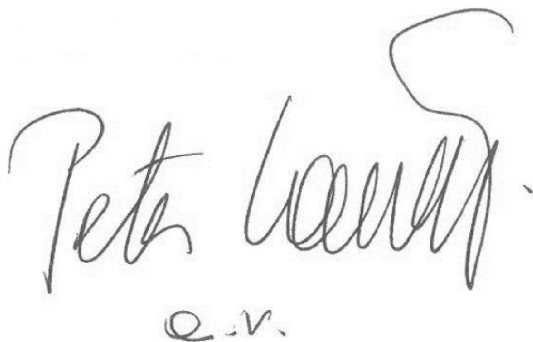
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

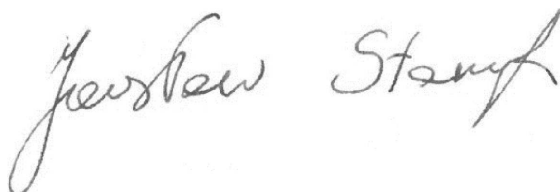

Für die Republik Österreich

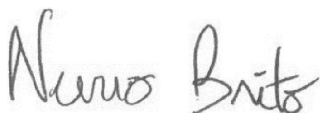

Peter Lewentz
e.v.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

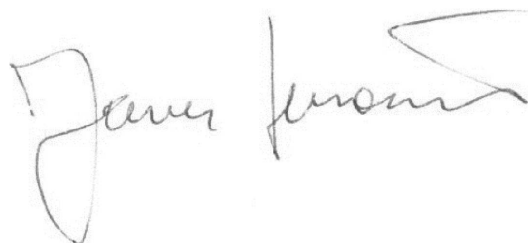
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

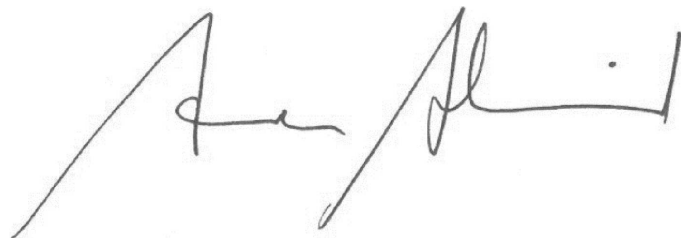

Suomen tasavallan puolesta

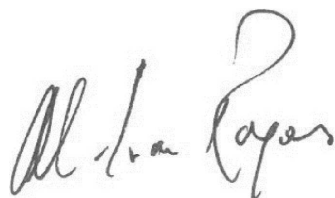
För Republiken Finland

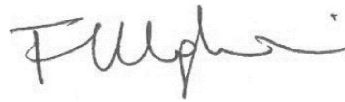
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For New Zealand

Muitinės konvencijos dėl tarptautinio krovinių gabenimo su TIR knygelėmis (1975 m. TIR konvencija) pakeitimas

Remiantis JT depozitoriumo pranešimu C.N.742.2016.TREATIES – XI.A.16, 2017 m. sausio 1 d. visose Susitariančioiose šalyse įsigalioja šie pakeitimai:

6 priedo 0.42bis aiškinamoji pastaba

Įterpiama nauja 42bis straipsnio aiškinamoji pastaba:

„0.42bis 42bis straipsnyje žodis „nedelsiant“ reiškia, kad TIR vykdomajai tarybai apie nacionalinio lygio priemones, kurios gali paveikti TIR konvencijos taikymą ir (arba) TIR sistemos veikimą, turėtų būti raštu pranešama kuo anksčiau ir, jei įmanoma, iki tų priemonių įsigaliojimo, kad TIR vykdomoji taryba galėtų veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijas ir įvykdyti 42bis straipsnyje ir TIR konvencijos 8 priedo įgaliojimuose nustatytą pareigą tikrinti, ar priemonės atitinka TIR konvenciją.“

2 priedo 4 straipsnio 2 dalies i punktas

Esamas tekstas pakeičiamas taip:

„i) slankusis tentas, grindys, durys ir kitos sudedamosios krovinių skyriaus dalys turi būti sujungiamos įtaisais, kurių iš išorės neįmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių, arba kitokiomis priemonėmis, užtikrinančiomis tokią konstrukciją, kurios neįmanoma pakeisti nepaliekant matomų žymių.“

2 priedo 4 straipsnio 2 dalies iii punktas

Esamas tekstas pakeičiamas taip:

„iii) Slankiojo tento valdymo sistema, slankiojo tento įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždarytų ir muitinės užplombuotų durų ir kitų judamųjų dalių nebūtų įmanoma iš išorės atidaryti ir vėl uždaryti nepaliekant matomų žymių. Slankiojo tento valdymo sistema, slankiojo tento įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždėjus užrakinimo įtaisą nebūtų įmanoma patekti į krovinių skyrių nepaliekant matomų žymių. Tokio tipo konstrukcijos pavyzdys pateiktas šių taisyklių priedo 9 brėžinyje.“

2 priedas, naujas 5 straipsnis

Po pakeisto 4 straipsnio įterpiama:

„5 straipsnis

Transporto priemonės su tentais dengtais slankiaisiais stogais

1. Transporto priemonėms su tentais dengtais slankiaisiais stogais taikomos, kai tinka, šių taisyklių 1, 2, 3 ir 4 straipsnių nuostatos. Be to, tokios transporto priemonės turi atitikti šio straipsnio nuostatas.

2. Tentais dengti slankieji stogai turi atitikti i–iii punktų reikalavimus.

i) Tentais dengti slankieji stogai turi būti sujungiami įtaisais, kurių iš išorės neįmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių, arba kitokiomis priemonėmis, užtikrinančiomis tokią konstrukciją, kurios neįmanoma pakeisti nepaliekant matomų žymių.

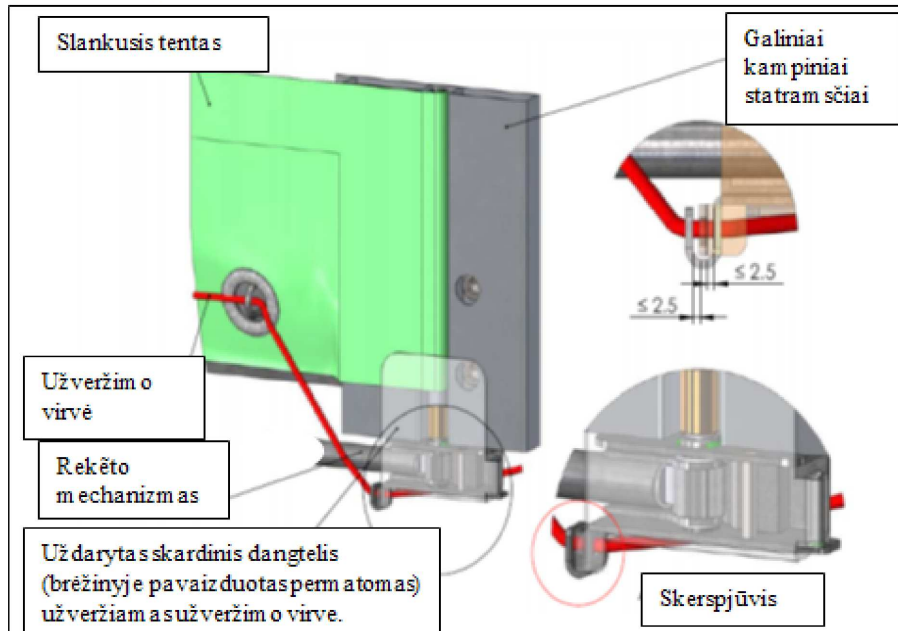
ii) Slankiojo stogo tentas turi uždengti tvirtąją stogo dalį krovinių skyriaus priekyje taip, kad jo nebūtų galima užtraukti ant aukštesniosios atramos viršutinio krašto. Įtemptasis plieninis lynas išilgai krovinių skyriaus abiejų pusių į stogo tento apsiuvą turi būti įvertas taip, kad jo nebūtų įmanoma išverti ir vėl įverti nepaliekant matomų žymių. Stogo tentas turi būti tvirtinamas prie slankiojo mechanizmo taip, kad jo nebūtų įmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių.

9 brėžinio tęsinys

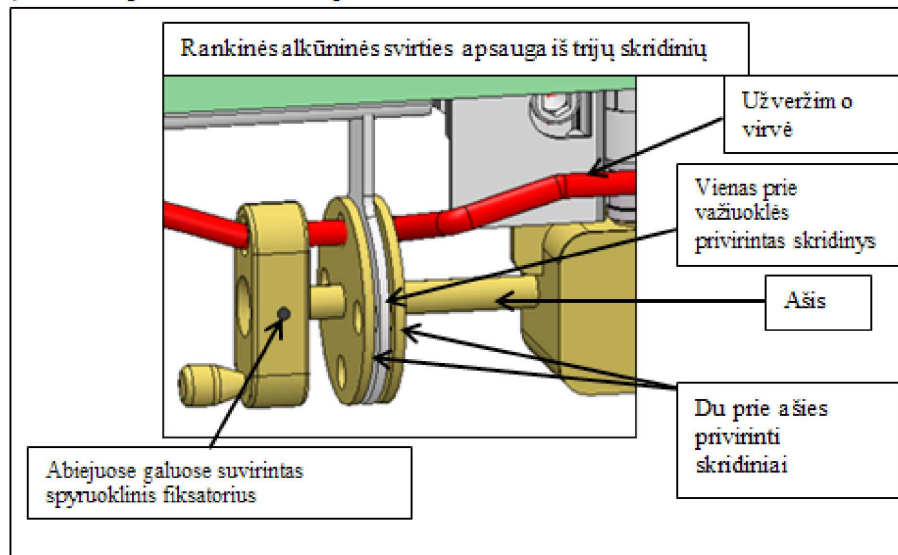
9.4 brėžinys

Slankusis tentas horizontaliai įtempiamas rekėto mechanizmu (paprastai transporto priemonės gale). Šiame brėžinyje parodyti du pavyzdžiai (a ir b), kaip gali būti pritvirtintas reketas arba krumplinis mechanizmas.

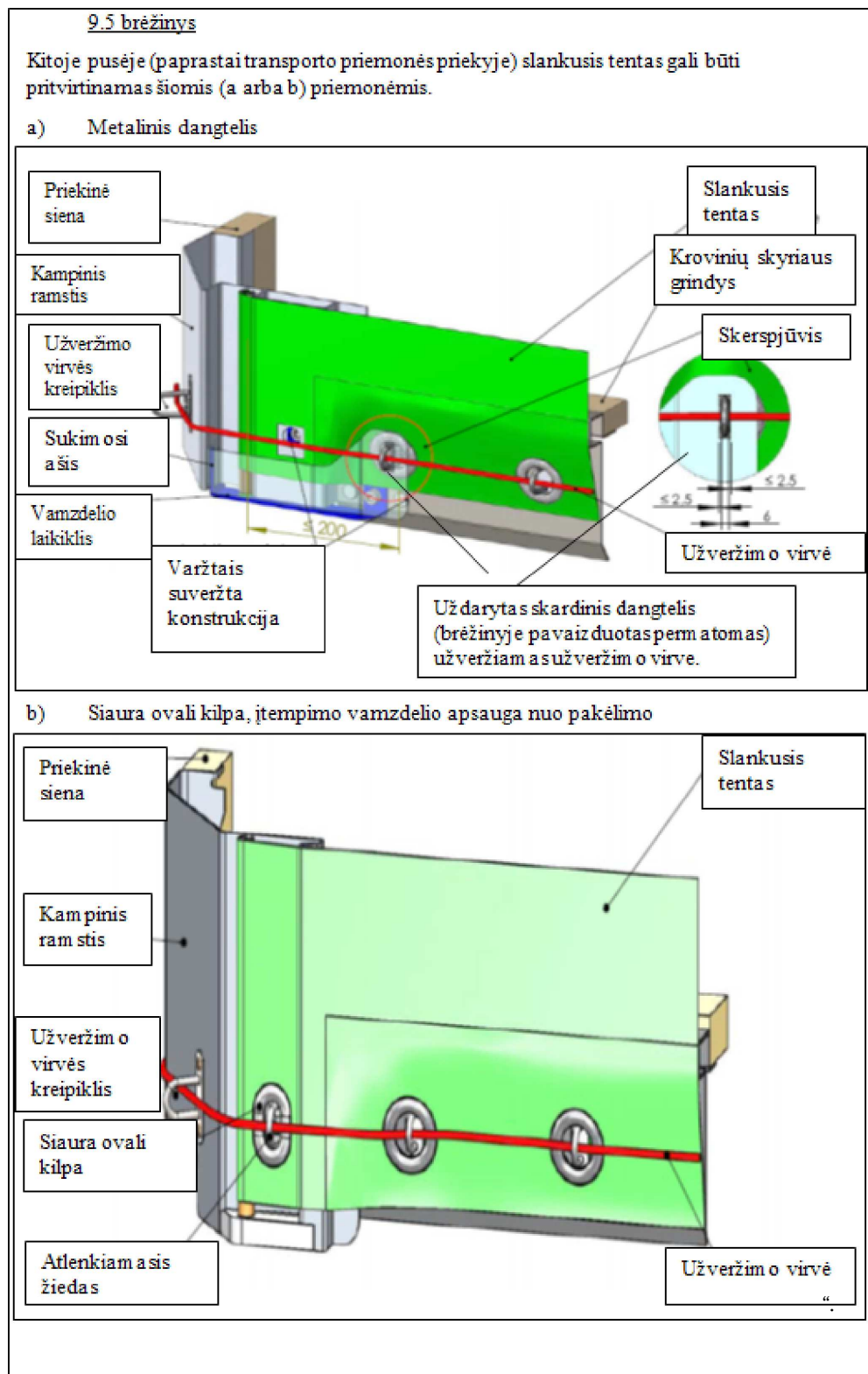
a) Reketo pritvirtinimas

b) Krumplinio mechanizmo pritvirtinimas

9 brėžinio tęsinys

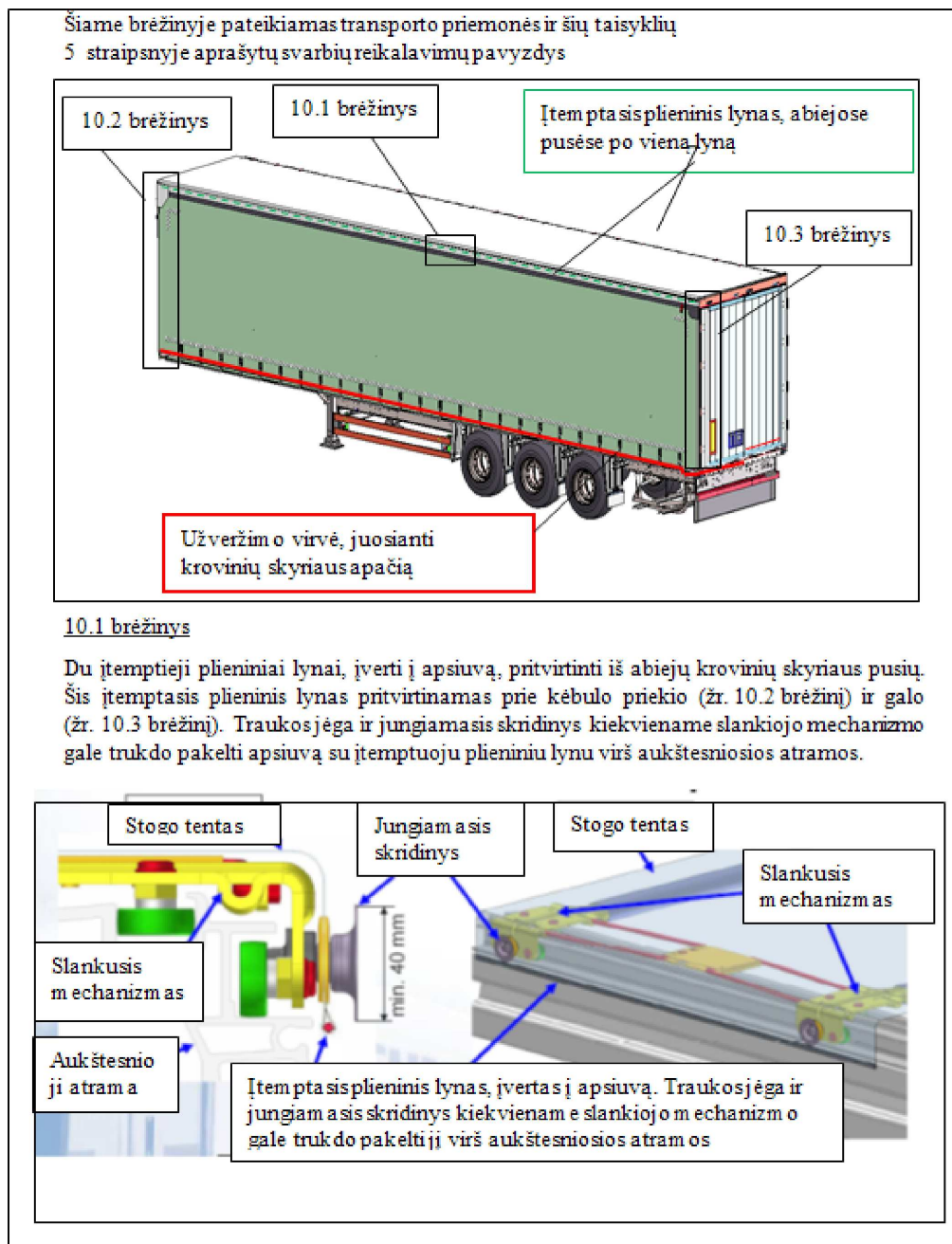

2 priedas, naujas 10 brėžinys

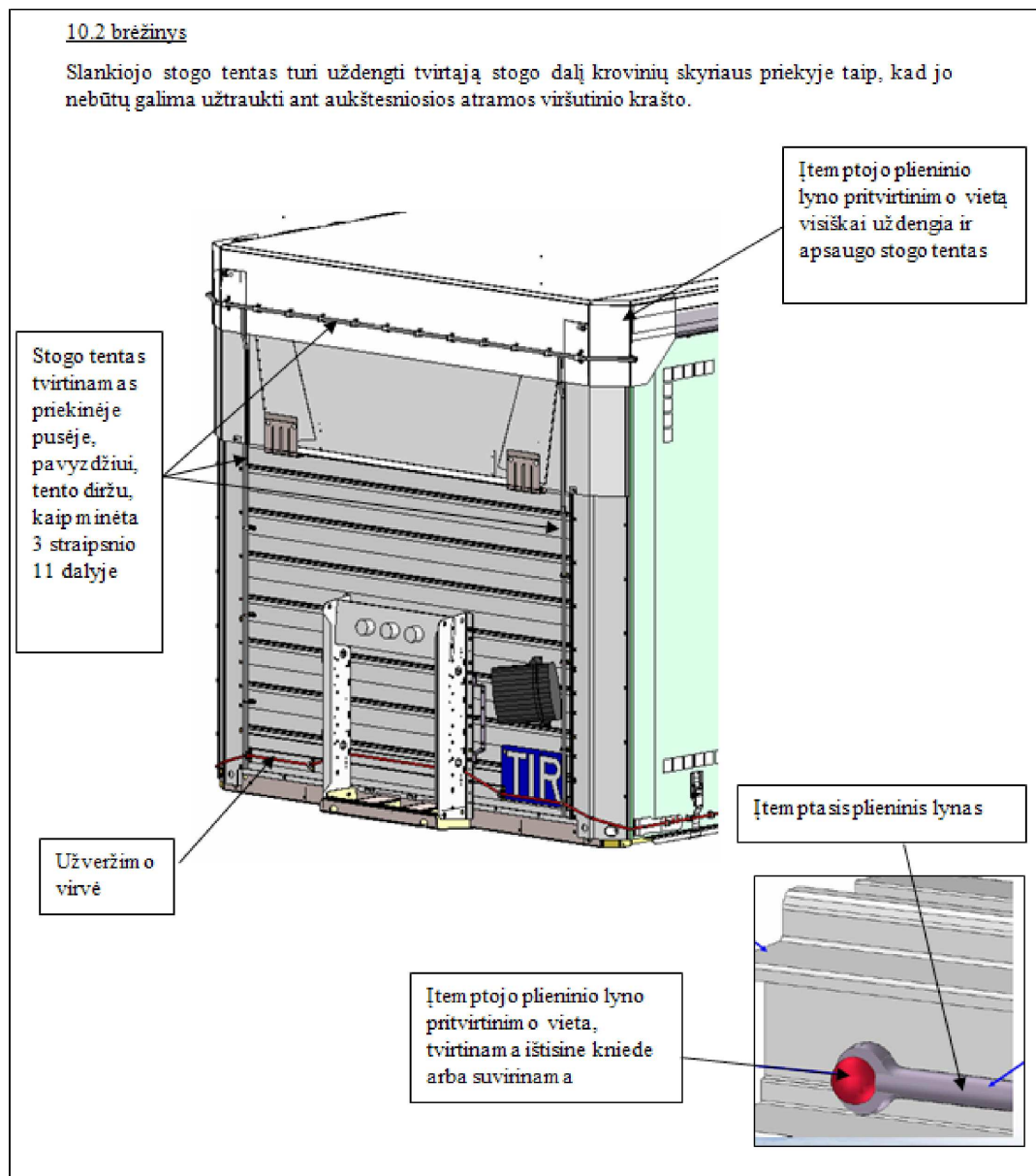
Po naujo 9 brėžinio įterpiama:

„10 brėžinys

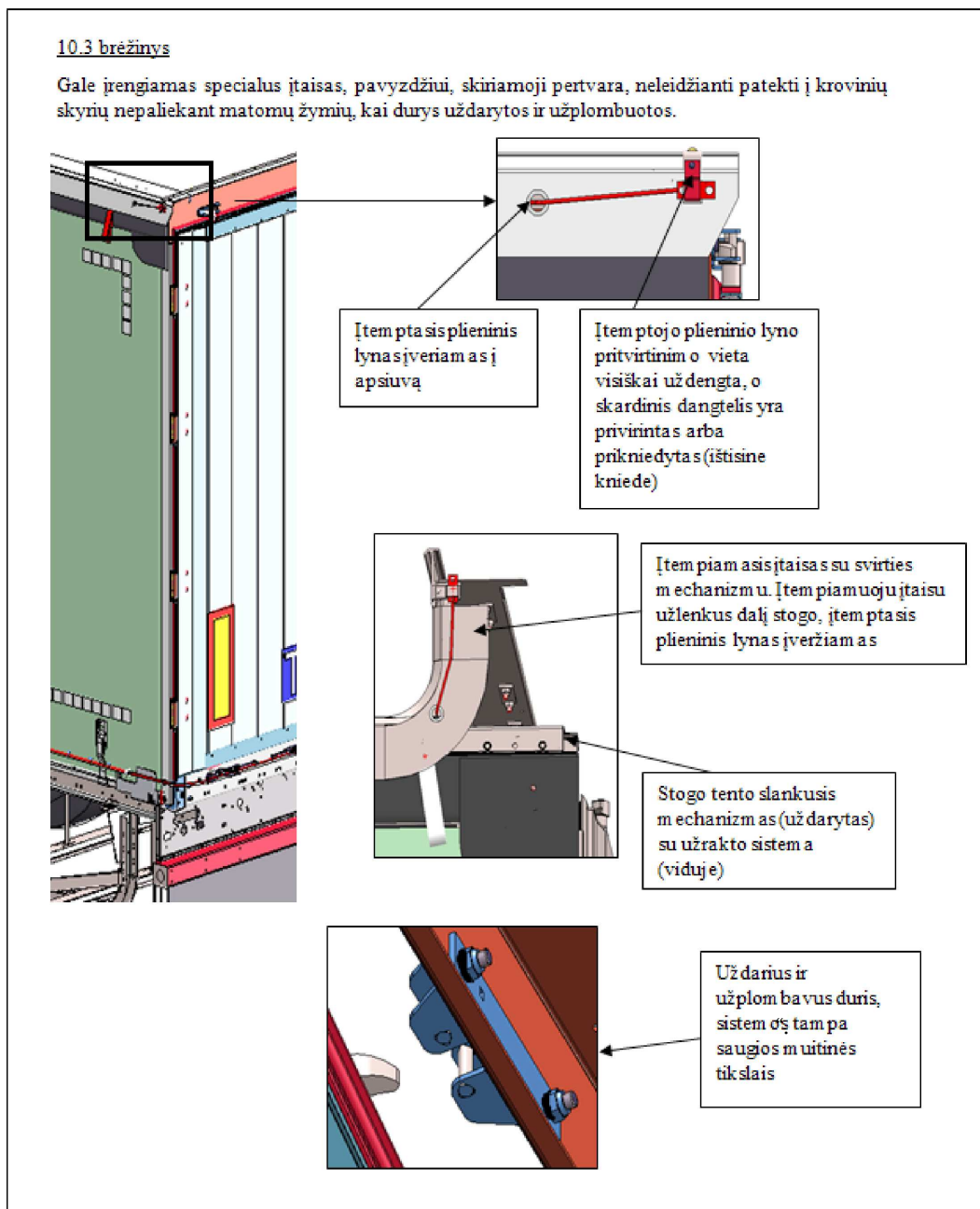
TRANSPORTO PRIEMONĖS SU TENTU DENGTU SLANKIUOJU STOGU KONSTRUKCIJOS PAVYZDYS

10 brėžinio tęsinys

10 brėžinio tęsinys

7 priedo I dalies 5 straipsnio 2 dalies i punktas

Esamas tekstas pakeičiamas taip:

- „i) Slankusis tentas, grindys, durys ir visos kitos sudedamosios konteinerio dalys turi būti sujungiamos įtaisais, kurių iš išorės neįmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių, arba kitokiomis priemonėmis, užtikrinančiomis tokią konstrukciją, kurios neįmanoma pakeisti nepaliekant matomų žymių.“

7 priedo I dalies 5 straipsnio 2 dalies iii punktas

Esamas tekstas pakeičiamas taip:

- „iii) Slankiojo tento valdymo sistema, slankiojo tento įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždarytų ir munitinės užplombuotų durų ir kitų judamųjų dalių nebūtų įmanoma iš išorės atidaryti ir vėl uždaryti nepaliekant matomų žymių. Slankiojo tento valdymo sistema, slankiojo tento įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždėjus užrakinimo įtaisą nebūtų įmanoma patekti į konteinerį nepaliekant matomų žymių. Tokio tipo konstrukcijos pavyzdys pateiktas šių taisyklių priedo 9 brėžinyje.“

7 priedo I dalies naujas 6 straipsnis

Po pakeisto 5 straipsnio įterpiamas:

„6 straipsnis

Konteineriai su tentais dengtais slankiaisiais stogais

1. Konteineriams su tentais dengtais slankiaisiais stogais taikomos, kai tinka, šių taisyklių 1, 2, 3, 4 ir 5 straipsnių nuostatos. Be to, šie konteineriai turi atitikti šio straipsnio nuostatas.
2. Tentais dengti slankieji stogai turi atitikti i–iii punktų reikalavimus.
 - i) Tentais dengti slankieji stogai turi būti sujungiami įtaisais, kurių iš išorės neįmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių, arba kitokiomis priemonėmis, užtikrinančiomis tokią konstrukciją, kurios neįmanoma pakeisti nepaliekant matomų žymių.
 - ii) Slankiojo stogo tentas turi uždengti tvirtąją stogo dalį konteinerio priekyje taip, kad stogo tento nebūtų galima užtraukti ant aukštesniosios atramos viršutinio krašto. Įtemptasis plieninis lynas išilgai konteinerio abiejų pusių į stogo tento apsiuvą turi būti įvertas taip, kad jo nebūtų įmanoma išverti ir vėl įverti nepaliekant matomų žymių. Stogo tentas turi būti tvirtinamas prie slankiojo mechanizmo taip, kad jo nebūtų įmanoma nuimti ir vėl uždėti nepaliekant matomų žymių.
 - iii) Tentu dengto slankiojo stogo valdymo sistema, slankiojo stogo įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždarytų ir munitinės užplombuotų durų, stogų ir kitų judamųjų dalių nebūtų įmanoma iš išorės atidaryti ir vėl uždaryti nepaliekant matomų žymių. Tentu dengto slankiojo stogo valdymo sistema, slankiojo stogo įtempiamieji įtaisai ir kitos judamosios dalys konstruojamos taip, kad uždėjus užrakinimo įtaisą nebūtų įmanoma patekti į konteinerį nepaliekant matomų žymių.

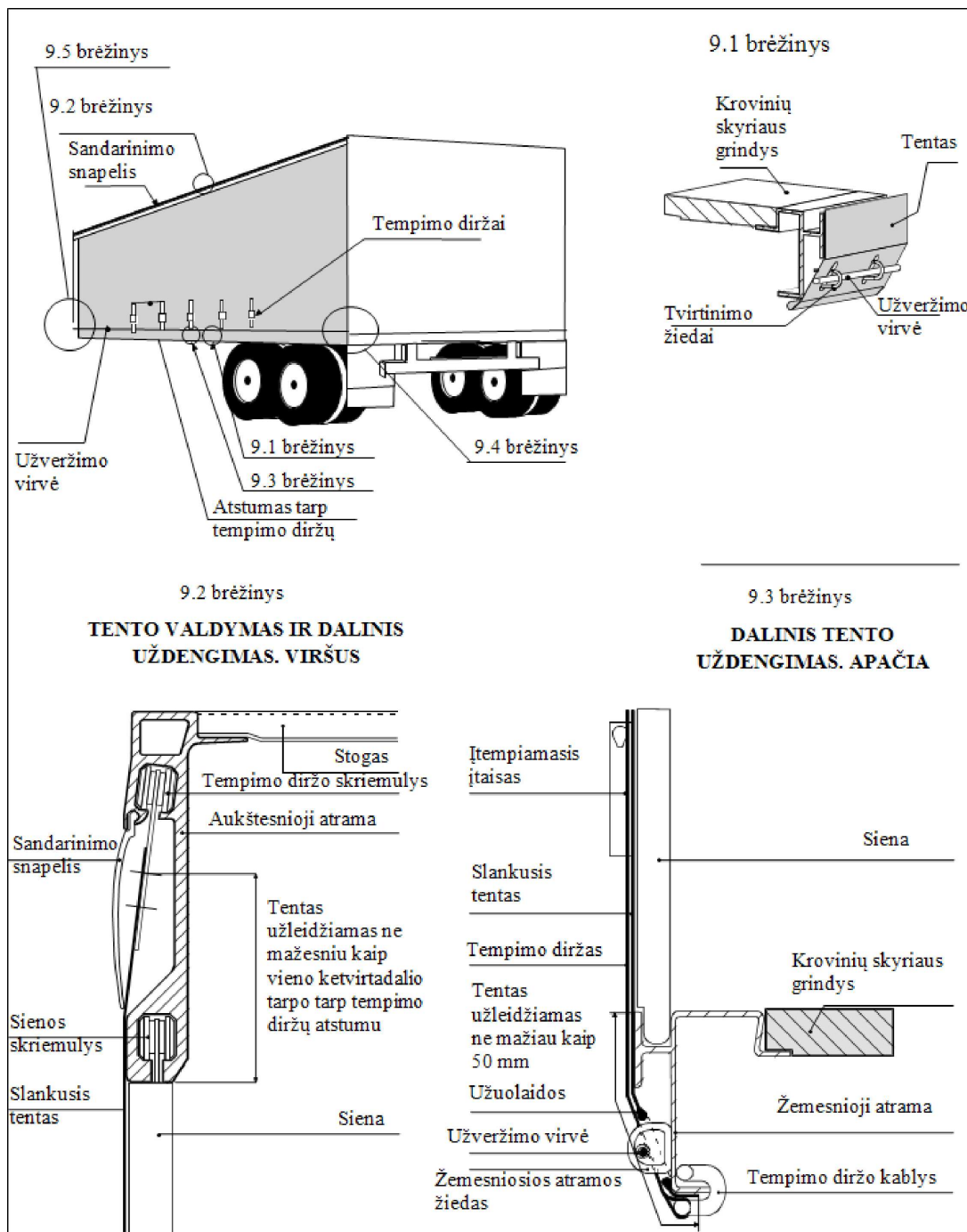
Galimos tokio tipo konstrukcijos pavyzdys pateiktas šių taisyklių priedo 10 brėžinyje.“

7 priedo I dalies 9 brėžinys

Esamas 9 brėžinys pakeičiamas taip:

„9 brėžinys

KONTEINERIO SU SLANKIUOJU TENTU KONSTRUKCIJOS PAVYZDYS

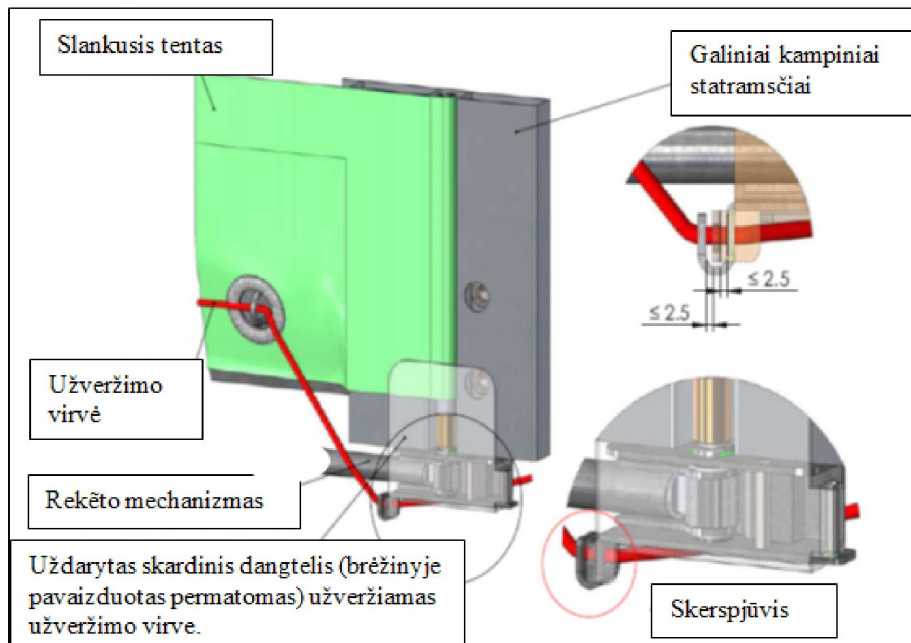

9 brėžinio tęsinys

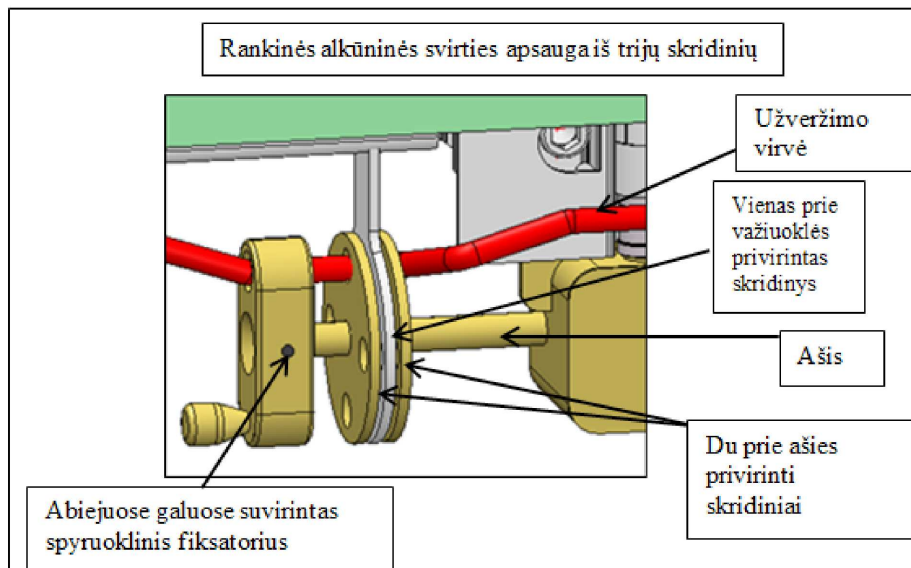
9.4 brėžinys

Slankusis tentas horizontaliai įtemptas rekėto mechanizmu (paprastai konteinerio gale). Šiame brėžinyje parodyti du pavyzdžiai (a ir b), kaip gali būti pritvirtintas reketas arba krumplinis mechanizmas.

a) Reketo pritvirtinimas

b) Krumplinio mechanizmo pritvirtinimas

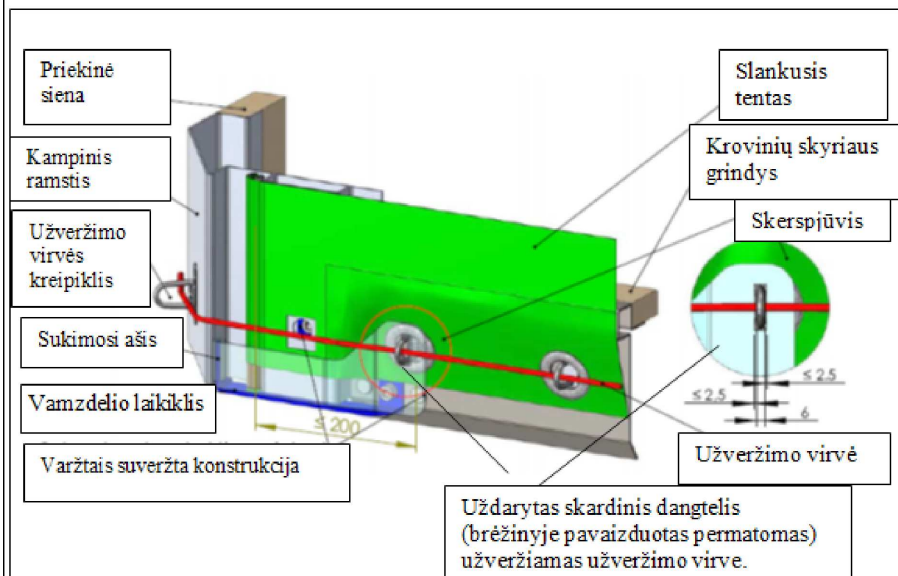

9 brėžinio tęsinys

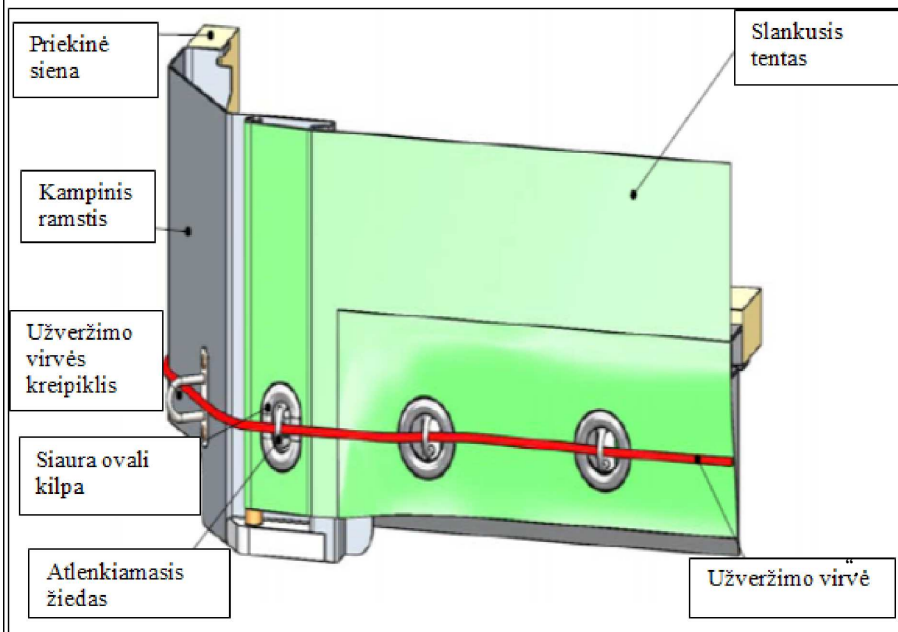
9.5 brėžinys

Kitoje pusėje (paprastai konteinerio priekyje) slankusis tentas gali būti pritvirtinamas šiomis (a arba b) priemonėmis.

a) Metalinis dangtelis

b) Siaura ovali kilpa, įtempimo vamzdelio apsauga nuo pakėlimo

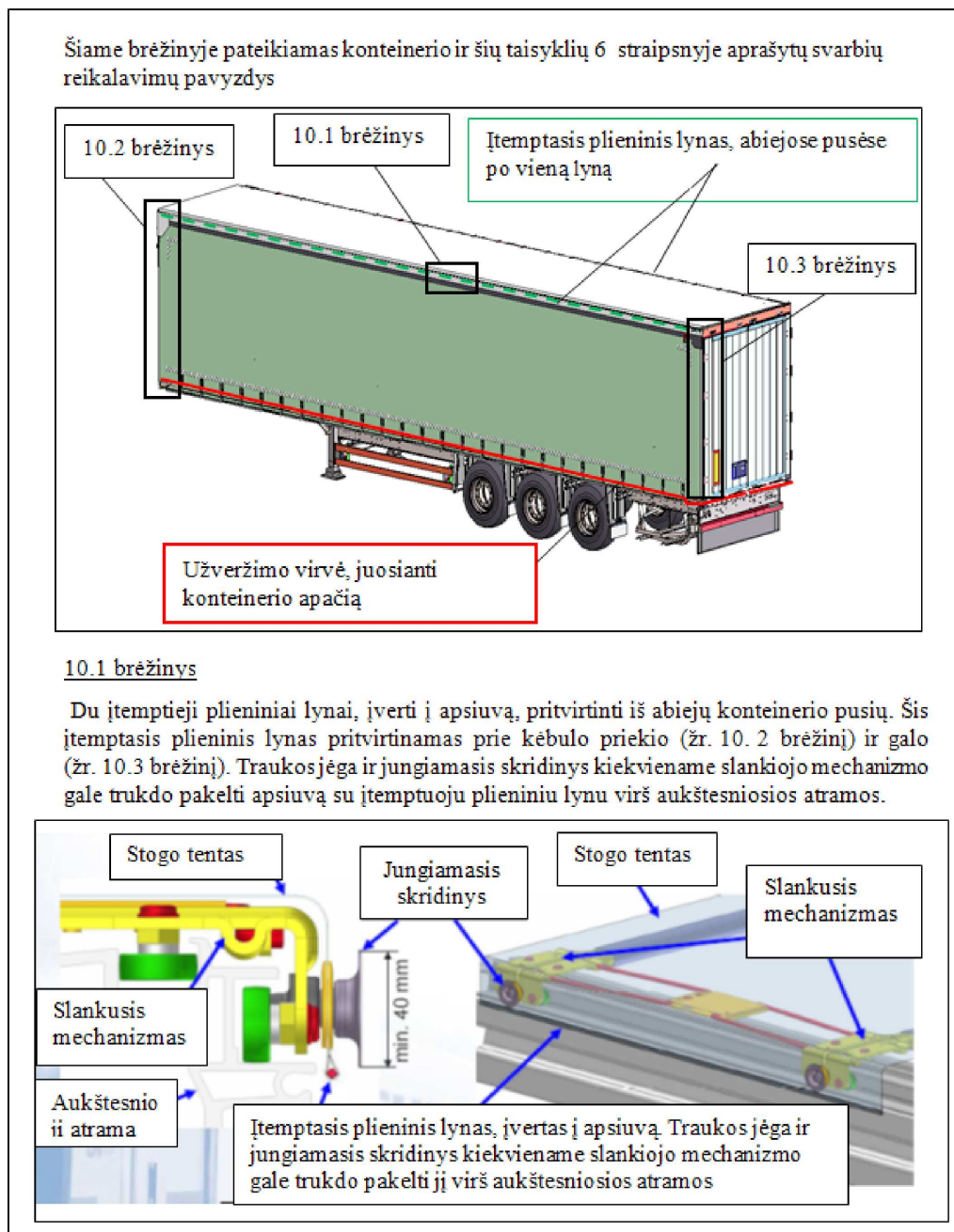

7 priedo I dalies naujas 10 brėžinys

Po naujo 9 brėžinio įterpiama:

„10 brėžinys

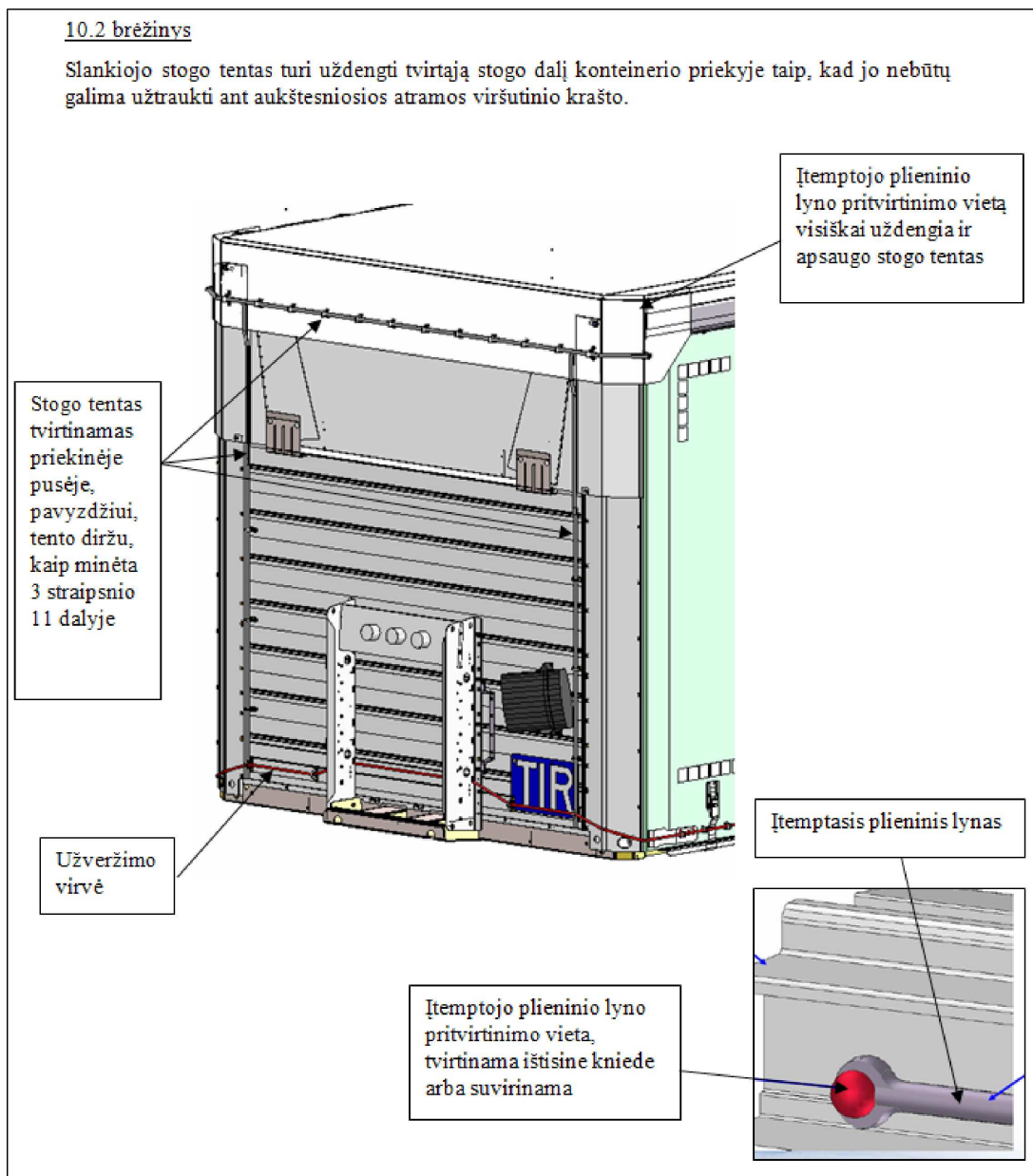
KONTEINERIO SU TENTU DENGTU SLANKIUOJU STOGU KONSTRUKCIJOS PAVYZDYS

10 brėžinio tęsinys

10.2 brėžinys

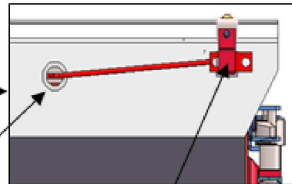
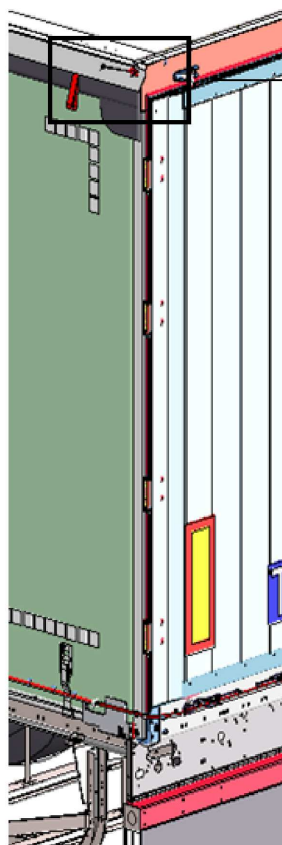
Slankiojo stogo tentas turi uždengti tvirtąją stogo dalį konteinerio priekyje taip, kad jo nebūtų galima užtraukti ant aukštesniosios atramos viršutinio krašto.

10 brėžinio tęsinys

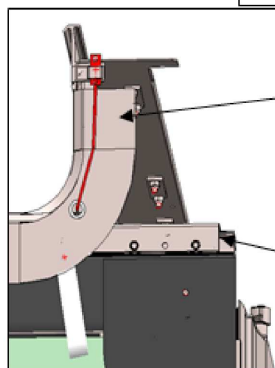
10.3 brėžinys

Gale įrengiamas specialus įtaisas, pavyzdžiui, skiriamoji pertvara, neleidžianti patekti į konteinerį nepaliekant matomų žymių, kai durys uždarytos ir užplombuotos.

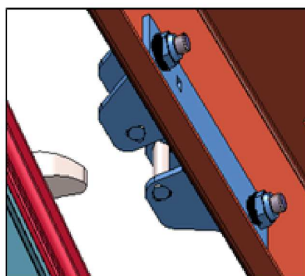
Įtemptasis lynas įveriamas į apsiuvą

Įtemptojo plieninio lyno pritvirtinimo vieta visiškai uždengta, o skardinis dangtelis yra privirtintas arba prikniedytas (išsisine kniede)

Įtempiamasis įtaisas su svirties mechanizmu. Įtempiamuoju įtaisu užlenkus dalį stogo, įtemptasis plieninis lynas įveržiamas

Stogo tento slankusis mechanizmas (uždarytas) su užrakto sistema (viduje)

Uždarius ir užplombavus duris, sistemos tampa saugios muitinėš. tikslais

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/2080

2016 m. lapkričio 25 d.

kuriuo pradedamas nugriebto pieno miltelių pardavimas konkurso tvarka

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2016 m. gegužės 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/1240, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatų dėl valstybės intervencijos ir paramos privačiam sandėliavimui taikymo taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 28 straipsnį ir 31 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) atsižvelgiant į dabartinę nugriebto pieno miltelių rinkos padėtį, kuriai būdingos iki įprasto lygio pakilusios kainos ir didelis intervencinių atsargų kiekis, tikslinga pradėti intervencinį nugriebto pieno miltelių pardavimą Įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/1240 nustatyta konkurso tvarka;
- (2) siekiant tinkamai administruoti intervencinį pardavimą, būtina nurodyti datą, iki kurios parduoti skirti nugriebto pieno milteliai turėjo būti atvežti į valstybės intervencinius sandėlius;
- (3) pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1240 28 straipsnio 4 dalies b, c ir d punktus būtina nustatyti paraiškų teikimo laikotarpius, mažiausią kiekį, dėl kurio galima teikti paraišką, ir užstato, kuris pateikiamas kartu su paraiška, sumą;
- (4) taikant Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1240 31 straipsnio 1 dalį, būtina nustatyti terminą, iki kurio valstybės narės turi pranešti Komisijai apie visas priimtinas paraiškas;
- (5) siekdamas veiksmingo administravimo, valstybės narės turėtų pranešti informaciją Komisijai pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 792/2009 ⁽³⁾;
- (6) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Pradedamas nugriebto pieno miltelių, atvežtų į sandėlius iki 2015 m. lapkričio 1 d., pardavimas Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1240 II antraštinės dalies III skyriuje nustatytais sąlygomis.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ OL L 206, 2016 7 30, p. 71.

⁽³⁾ 2009 m. rugpjūčio 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 792/2009, kuriuo nustatomos išsamios valstybių narių bendrojo rinkų organizavimo įgyvendinimo, tiesioginių išmokų tvarkos, žemės ūkio produktų gamybos ir pardavimo skatinimo, atokiausiems regionams ir mažosioms Egėjo jūros saloms taikomos tvarkos informacijos ir dokumentų teikimo Komisijai taisyklės (OL L 228, 2009 9 1, p. 3).

2 straipsnis

Paraiškų dalyvauti konkurse teikimas

1. Laikotarpis, per kurį gali būti teikiamos pirmojo dalinio kvietimo dalyvauti konkurse paraiškos, baigiasi 2016 m. gruodžio 13 d. 11.00 Briuselio laiku.
2. Antro ir vėlesnių dalinių kvietimų dalyvauti konkurse paraiškų teikimo laikotarpiai prasideda pirmą darbo dieną po ankstesnio laikotarpio pabaigos. Jie baigiasi 11.00 Briuselio laiku pirmąjį ir trečiąjį mėnesio antradienį. Tačiau rugpjūčio mėn. tie laikotarpiai baigiasi ketvirto antradienio 11.00 Briuselio laiku, o gruodžio mėn. – antro antradienio 11.00 Briuselio laiku. Jei antradienis yra įstatymo nustatyta valstybinė šventė, paraiškų teikimo laikotarpis baigiasi prieš tą antradienį einančios darbo dienos 11.00 Briuselio laiku.
3. Paraiškos teikiamos valstybių narių patvirtintoms mokėjimo agentūroms ⁽¹⁾.

3 straipsnis

Kiekis, dėl kurio teikiama paraiška, ir matavimo vienetas

Mažiausias nugriebto pieno miltelių kiekis, dėl kurio galima teikti paraišką, yra 20 tonų.

Siūloma kaina yra kaina už 100 kg produkto.

4 straipsnis

Užstatas

Teikiant paraišką dalyvauti nugriebto pieno miltelių pardavimo konkurse, mokėjimo agentūrai, kuriai teikiama paraiška, sumokamas 50 EUR/t užstatas.

5 straipsnis

Pranešimas Komisijai

Įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1240 31 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas pagal Reglamentą (EB) Nr. 792/2009 iki 16.00 Briuselio laiku šio reglamento 2 straipsnyje nurodytomis dienomis.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ Mokėjimo agentūrų adresai pateikiami Europos Komisijos svetainėje http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_en.htm.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 25 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Phil HOGAN
Komisijos narys

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/2081**2016 m. lapkričio 28 d.****kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai, kurią pagamino bendrovė „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

- (1) Po antidempingo tyrimo, atlikto pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ 5 straipsnį, Taryba 2012 m. balandžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 325/2012 ⁽³⁾ (toliau – ginčijamas reglamentas) importuojamai Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatė 14,6–52,2 % galutinį antidempingo muitą.
- (2) 2015 m. gegužės 20 d. sprendimu ⁽⁴⁾ Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su bendradarbiaujančiu Kinijos eksportuojančiu gamintoju „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“ Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba, pagrįsdama du aspektus, susijusius su žalos pašalinimo lygio nustatymu, nesilaikė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 296 straipsnio.
- (3) Po Bendrojo Teismo sprendimo Komisija paskelbė pranešimą, kuriuo pranešė nusprendusi atnaujinti antidempingo tyrimą dėl oksalo rūgšties, kad galėtų įgyvendinti sprendimą, susijusį su bendrove „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“

B. ĮGYVENDINIMAS**1. Muitas žalos pašalinimo lygiui (žalos skirtumui) apskaičiuoti**

- (4) Kaip nurodyta ginčijamo reglamento 66 ir 83 konstatuojamosiose dalyse, „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“ tvirtino, kad skaičiuodama žalos skirtumą Komisija neatliko pakankamo 6,5 % koregavimo, atitinkančio įprastą muitą.
- (5) Per pradinį tyrimą Komisija nustatė, kad tvirtinimas buvo pagrįstas ir patikslino žalos skirtumą skaičiavimą: galutinė vidutinė svertinė importo kaina buvo apskaičiuota prie „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd“ vidutinės svertinės dviejų rūšių oksalo rūgšties (rafinuotos ir nerafinuotos) CIF eksporto kainos Sąjungos pasienyje pridėjus pirmiausia 6,5 % sumą atsižvelgiant į muitus ir po to fiksuotą 10 EUR/t sumą atsižvelgiant į išlaidas po importo.

⁽¹⁾ OLL 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51). Nuo 2016 m. liepos 20 d. – Reglamentas (ES) 2016/1036.

⁽³⁾ 2012 m. balandžio 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 325/2012, kuriuo importuojamai Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jai nustatyto laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 106, 2012 4 18, p. 1.).

⁽⁴⁾ Byla T-310/12 *Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.* prieš Europos Sąjungos Tarybą.

- (6) Todėl „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd“ žalos skirtumas buvo sumažintas iki 18,7 % Tačiau, kaip jau nurodyta ginčijamo reglamento 83 ir 87 konstatuojamosiose dalyse, sumažintas žalos skirtumas vis dėlto buvo didesnis už „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.“ nustatytą dempingo skirtumą (14,6 %), kuriuo remiantis buvo nustatytas antidempingo muitas.

2. Pelno dydis žalos pašalinimo lygiui (žalos skirtumui) apskaičiuoti

- (7) Kaip nurodyta Komisijos reglamento (ES) 1043/2011 ⁽⁵⁾, kuriuo nustatomos aptariamoms laikinosios priemonės, 142 ir 143 konstatuojamosiose dalyse ir kaip patvirtinta ginčijamu reglamentu, žalos pašalinimo lygiui apskaičiuoti naudotas 8 % apyvartos pelno dydis, kuris buvo laikomas pelnu, kurį Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis, kai nėra žalingo dempingo. Toliau aptariami svarstymai, kodėl panaudotas toks dydis.
- (8) Per tyrimą, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, nustatyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė veikė nuostolingai arba gavo labai nedidelį pelną. Tokio dydžio pelno nepakako, kad per vidutinį laikotarpį būtų galima užtikrinti gamybą. Be to, per pradinio tyrimo nagrinėjamąjį laikotarpį importo apimtis buvo didelė, o importo kainos buvo vidutiniškai mažesnės už dempingo kainas, nustatytas per pradinį tiriamąjį laikotarpį. Šis importas mažomis kainomis turėjo neigiamo poveikio Sąjungos pramonės ekonominei veiklai. Taigi Sąjungos pramonės per nagrinėjamąjį laikotarpį gauto pelno negalima laikyti pelnu, kurį Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis.
- (9) Be to, per pradinį tyrimą Komisija nesurinko jokių Sąjungos pramonės pelno iki nagrinėjamojo laikotarpio duomenų. Taigi neturėta jokių pelno duomenų, susijusių su Sąjungos pramonė, laikotarpiu prieš pat nagrinėjamąjį laikotarpį, kuriuos būtų galima naudoti kaip pagrįstą pelno dydį žalos skirtumui apskaičiuoti. Po faktų atskleidimo bendrovė „Yuanping“ tvirtino, kad Komisijos tarnybos turėjo naudoti ne nagrinėjamojo laikotarpio duomenis, kad galėtų atlikti tinkamą vertinimą tiksliniam pelnui nustatyti.
- (10) Šis tvirtinimas nebuvo priimtas. ES teismai pripažįsta, kad Komisija turi didelę veiksmų laisvę nustatydama laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti nustatant žalą ⁽⁶⁾. Pradinio tyrimo pradžioje Komisija nustatė laikotarpį, kurio duomenis ji rinks žalai įvertinti, t. y. nagrinėjamąjį laikotarpį (2007 m. sausio 1 d. – 2010 m. gruodžio 31 d.), ir nerinko kito laikotarpio duomenų. Be to, kaip paaiškinta 23 konstatuojamojoje dalyje, atnaujindama šį tyrimą Komisija turi pasikliauti informacija, kurią turėjo per pradinį tyrimą.
- (11) Todėl Komisija analizavo tikslinį pelną, kurį atliekant tyrimą, po kurio priimtas ginčijamas reglamentas, pasiūlė skundo pateikėjas. Skunde žalos skirtumui apskaičiuoti pasiūlyta naudoti 10 % tikslinio pelno dydį. Dėl to Komisija pažymėjo, kad ankstesniame 1991 m. tyrime dėl Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgšties importo ⁽⁷⁾ Taryba naudojo 10 % pelno dydį. Skundo pateikėjas pagrindė šį dydį tvirtindamas, kad tokį pelningumą būtų galima pasiekti, jei produktas būtų gaminamas naudojant visus pajėgumus. Tačiau skundo pateikėjo pasiūlytas pelno dydis yra susijęs ne su faktiniais pelno, gauto įprastomis konkurencijos sąlygomis ir nesant importo dempingo kaina, duomenimis, o veikiau su teorine padėtimi, kai naudojami visi pajėgumai. Atsižvelgiant į tai, kad skundo pateikėjas neįrodė, kad visi pajėgumai buvo arba galėjo būti panaudoti įprastomis rinkos sąlygomis ir nesant importo dempingo kaina, o siūlomą tikslinį pelną jis pagrindė visų pajėgumų naudojimu, todėl siūlomo pelno dydžio nebuvo galima naudoti.
- (12) Šiomis aplinkybėmis Komisija nagrinėjo tikslinį pelną, nustatytą per kitus tyrimus cheminių medžių sektoriuje, kuris, kaip ir oksalo rūgšties pramonės sektorius, yra taip pat kapitalui imlus pramonės sektorius ir kuriame taikomi panašūs gamybos procesai.

⁽⁵⁾ 2011 m. spalio 19 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1043/2011, kuriuo importuojamai Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 275, 2011 10 20, p. 1).

⁽⁶⁾ *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Nafthilaekon AE* ir kiti prieš Tarybą (Byla C-121/86, [1989], Rink. p. 3919).

⁽⁷⁾ 1991 m. gegužės 29 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1472/91, kuriuo importuojamai Indijos ar Kinijos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas laikinasis antidempingo muitas ir nutraukiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamos Čekoslovakijos kilmės oksalo rūgšties (OL L 138, 1991 6 1, p. 62, 45 konstatuojamoji dalis), patvirtintas galutiniu reglamentu – 1991 m. lapkričio 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3434/91, kuriuo importuojamai Indijos ar Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 326, 1991 11 28, p. 6) (26 konstatuojamoji dalis).

- (13) Dėl pelno dydžio, naudoto ankstesniuose tyrimuose cheminių medžiagų sektoriuje ⁽⁸⁾ (įskaitant pelno dydį, naudotą ankstesniame tyrime dėl oksalo rūgšties), nustatyta, kad vidutiniškai apie 8 % pelno dydis buvo laikomas pagrįstu pelnu, kurį Sąjungos pramonė galėtų gauti įprastomis rinkos sąlygomis ir nesant žalingo dempingo.
- (14) Be to, Komisija nagrinėjo pelno dydį, kuris buvo naudojamas atliekant tyrimus, susijusius su kitais sektoriais, kurie, kaip ir cheminių medžiagų sektorius, yra kapitalo imlūs. Dėl to Komisija nustatė, kad per tokius tyrimus ⁽⁹⁾ naudotas pelno dydis atitiko vidutinį pelno dydį, kuris buvo nustatytas cheminių medžiagų, įskaitant oksalo rūgštį, sektoriuje.
- (15) Remdamasi pirmiau nurodytomis aplinkybėmis ir neturėdama faktinių pelningumo, kurį Sąjungos pramonė būtų galėjusi pasiekti per tiriamąjį laikotarpį įprastomis sąlygomis ir nesant žalingo dempingo, lygio duomenų Komisija nustatė, kad pagrįstą pelno dydį būtų tikslinga nustatyti remiantis vidutiniu pelno dydžiu, nustatytu per antidempingo tyrimus, susijusius su kitais cheminių medžiagų sektoriais ir panašių požymių, pvz., imlumas kapitalui, pramonės sektoriais. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad pelno dydis, kurį Sąjungos pramonė pagrįstai galėtų tikėtis gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. nesant importo dempingo kaina, yra 8 %, todėl šis pelno dydis turėtų būti naudojamas skaičiuojant žalos pašalinimo lygį.

C. ATSKLEIDIMAS

- (16) 2016 m. birželio 29 d. Komisija atskleidė pirmiau minėtus faktus ir aplinkybes. „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd“ ir Sąjungos pramonei buvo sudarytos galimybės pateikti pastabų dėl jų.
- (17) Pastabos gautos per nustatytą terminą ir į jas tinkamai atsižvelgta. Be to, 2016 m. rugpjūčio 11 d. surengtas Komisijos tarnybų ir bendrovės „Yuanping“ klausymas.
- (18) Gavus suinteresuotųjų šalių pastabas atlikta tam tikrų 2016 m. birželio 29 d. pirminio faktų atskleidimo dokumento pakeitimų. Todėl 2016 m. rugpjūčio 24 d. Komisija suinteresuotosioms šalims vėl atskleidė minėtus faktus ir aplinkybes.
- (19) Po atskleidimo bendrovė „Oxaquim“ tvirtino, kad neaišku, ar į 4 konstatuojamojoje dalyje nurodytą bendrovės „Yuanping“ tvirtinimą buvo atsižvelgta visiškai, ar tik iš dalies. Dėl to Komisija patvirtino, kad į tvirtinimą atsižvelgta visiškai. Iš tiesų, kaip išsamiau paaiškinta 5 ir 6 konstatuojamosiose dalyse, per pirminį tyrimą tikslindama skaičiavimą Komisija visiškai atsižvelgė bendrovės „Yuanping“ per pirminį tyrimą pateiktas pastabas.
- (20) „Yuanping“ teigė, kad įgyvendindama Teismo sprendimą Komisija atliko *post hoc* analizę, kad pateisintų pirminio tyrimo nustatytuosius faktus. „Yuanping“ teigimu, tą įrodo faktas, kad Komisija rėmėsi Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1138/2011 ⁽¹⁰⁾, kuris buvo paskelbtas po tikslinio pelno vertinimo per šį tyrimą. „Yuanping“ tvirtino, kad tokios *post hoc* analizės negalima naudoti pirminiems nustatytiesiems faktams pagrįsti. Šis tvirtinimas buvo neteisingas ir atmestas dėl toliau paaiškintų priežasčių.

⁽⁸⁾ Be kita ko, žr. 2006 m. sausio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 130/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatytą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgšties importui, galutinį surinkimą (OL L 23, 2006 1 27, p. 1); 2008 m. gruodžio 1 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1193/2008, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto, nustatytas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės citrinų rūgščiai, galutinis surinkimas (OL L 323, 2008 12 3, p. 1); 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1138/2011, kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 293, 2011 11 11, p. 1).

⁽⁹⁾ 2011 m. gegužės 6 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 451/2011, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto, nustatytas importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plonam kreidiniams popieriui, galutinis surinkimas (OL L 128, 2011 5 14, p. 1); 2002 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2093/2002 dėl galutinio antidempingo muto nustatymo importuojamiems poliesterio tekstūruotiesiems gijiniams siūlams (PTS), kurių kilmės šalis yra Indija, ir laikinojo antidempingo muto galutinio surinkimo (OL L 323, 2002 11 28, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Žr. 8 išnašą.

- (21) Pirma, atsižvelgiant į atvejus, kuriais buvo remiamasi vertinant tikslinį pelną (iš kurių tik keli buvo nurodyti reglamente), „Yuanping“ tvirtinimas faktiškai yra neteisingas. Visais šiais atvejais, įskaitant pirmiau „Yuanping“ nurodytą reglamentą, tikslinis pelnas buvo preliminarai arba galutinai nustatytas iki tikslinio pelno nustatymo per pirminį tyrimą.
- (22) Antra, kad įgyvendintų Teismo sprendimą pagal SESV 266 straipsnį, Komisija privalo pateikti motyvų pareiškimą pagal SESV 296 straipsnį dėl per pirminį tyrimą nustatytų faktų, kurių atžvilgiu Teismas nustatė, kad motyvų pareiškimas buvo nepakankamas. Tą darydama Komisija turi pasikliauti informacija, kurią turėjo atlikdama pirminį tyrimą.
- (23) Taigi Komisija šiuos nustatytuosius faktus, pvz., dėl 8 % pelno dydžio naudojimo, pagrindė naudodamasi tik ta informacija, kuria ji pirmiau rėmėsi atlikdama pirminį tyrimą.
- (24) Be to, visa Komisijos pateikta informacija šiame reglamente jau buvo pirminio tyrimo byloje ir (arba) tuo metu buvo viešai prieinama. Tokią informaciją „Yuanping“ vėl pateikė atliekant šį tyrimą, o tai rodo, kad Komisija nenaudojo jokių naujų įrodymų pataisytame motyvų pareiškime.
- (25) „Yuanping“ tvirtino, kad administracinės procedūros nepakanka, norint ištaisyti Teismo nustatytas klaidas.
- (26) Šis argumentas buvo atmestas. Teismas nenustatė, kad Komisijos nustatyti faktai būtų faktiškai ar iš esmės neteisingi. Teismas veikiau nustatė, kad kai kuriais atvejais ginčijamame reglamente trūko pakankamo pagrindimo. Pataisyto motyvų pareiškimo pateikimas šiame reglamente pagal SESV 296 straipsnį yra tinkama priemonė Teismo sprendimui įgyvendinti.
- (27) Pagaliau „Yuanping“ tvirtino, kad Komisijos naudotas 10 EUR/t išlaidų po importo dydis buvo per mažas. Šiam tvirtinimui pagrįsti „Yuanping“ pateikė Komisijai įrodymų – kelias 2016 m. sąskaitas faktūras, kuriose išlaidos po importo buvo tariamai didesnės.
- (28) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Išlaidų po importo dydis, kurį Komisija naudojo per pirminį tyrimą, nustatytas patikrinus bendradarbiaujančių nesusijusių importuotojų pateiktą informaciją. Taigi, „Yuanping“ nepagrindė, kodėl Komisija turėtų perskaiciuoti šį dydį naudodama nepatikrintą ne pirminio tiriamojo laikotarpio informaciją.
- (29) Šis reglamentas atitinka pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai, dihidrato (CUS numeris 0028635–1 ir CAS numeris 6153–56–6) arba bevandenės medžiagos (CUS numeris 0021238–4 ir CAS numeris 144–62–7) formos, ištirpintai ar neištirpintai vandenyje, kurios KN kodas šiuo metu yra ex 2917 11 00 (TARIC kodas 2917 11 00 91) ir kurią gamina bendrovė „Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd“ (papildomas TARIC kodas B232), nustatomas 14,6 % galutinis antidempingo muitas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 28 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2016/2082

2016 m. lapkričio 28 d.

kuriuo iš dalies keičiami Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veikslių ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 42 straipsnio 4 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2008 m. lapkričio 10 d. Taryba priėmė Bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP ⁽¹⁾, kuriais įsteigta ES karinė operacija Atalanta (toliau – Atalanta);
- (2) 2014 m. lapkričio 21 d. Tarybos sprendimu 2014/827/BUSP ⁽²⁾ Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP buvo iš dalies pakeisti, o Atalanta pratęsta iki 2016 m. gruodžio 12 d.;
- (3) 2016 m. atlikus Atalanta strateginę peržiūrą padaryta išvada, kad Atalanta įgaliojimų terminas turėtų būti pratęstas iki 2018 m. gruodžio mėn.;
- (4) todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Bendruosius veiksmus 2008/851/BUSP;
- (5) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo dėl Danijos pozicijos 5 straipsnį Danija nedalyvauja rengiant ir įgyvendinant su gynyba susijusių Sąjungos sprendimų bei veiksmų. Danija nedalyvauja įgyvendinant šį sprendimą ir todėl nedalyvauja finansuojant šią operaciją,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP iš dalies keičiami taip:

1. 14 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. ES karinės operacijos bendrųjų išlaidų orientacinė finansavimo suma laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 13 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. yra 11 064 000 EUR. Tarybos sprendimo (BUSP) 2015/528 ^(*) 25 straipsnio 1 dalyje nurodyta orientacinės sumos procentinė dalis – 0 %.

^(*) 2015 m. kovo 27 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/528, kuriuo nustatomas Europos Sąjungos karinio ar gynybinio pobūdžio operacijų bendrųjų sąnaudų finansavimo administravimo mechanizmas (ATHENA) ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2011/871/BUSP (OL L 84, 2015 3 28, p. 39).“

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 10 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veikslių ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (OL L 301, 2008 11 12, p. 33).

⁽²⁾ 2014 m. lapkričio 21 d. Tarybos sprendimas 2014/827/BUSP, kuriuo iš dalies keičiami Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veikslių ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (OL L 335, 2014 11 22, p. 19).

2. 16 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. ES karinė operacija baigiasi 2018 m. gruodžio 31 d.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

F. MOGHERINI

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2016/2083

2016 m. lapkričio 28 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/486/BUSP dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 28 straipsnį, 42 straipsnio 4 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2014 m. liepos 22 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/486/BUSP ⁽¹⁾ dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine);
- (2) Sprendimu 2014/486/BUSP su pakeitimais, padarytais Sprendimu (BUSP) 2015/2249 ⁽²⁾, EUAM Ukraine buvo nustatyta orientacinė finansavimo suma iki 2016 m. lapkričio 30 d. ir įgaliojimai iki 2017 m. lapkričio 30 d.;
- (3) 2016 m. gegužės 12 d. Taryba priėmė Sprendimą (BUSP) 2016/712 ⁽³⁾, kuriuo patikslinama orientacinė finansavimo suma laikotarpiui iki 2016 m. lapkričio 30 d.;
- (4) turėtų būti nustatyta orientacinė finansavimo suma laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 1 d. iki 2017 m. lapkričio 30 d., todėl Sprendimas 2014/486/BUSP turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2014/486/BUSP iš dalies keičiamas taip:

1) 14 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUAM Ukraine susijusioms išlaidoms iki 2014 m. lapkričio 30 d. padengti yra 2 680 000 EUR. Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUAM Ukraine susijusioms išlaidoms laikotarpiui nuo 2014 m. gruodžio 1 d. iki 2015 m. lapkričio 30 d. padengti, yra 13 100 000 EUR. Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUAM Ukraine susijusioms išlaidoms laikotarpiui nuo 2015 m. gruodžio 1 d. iki 2016 m. lapkričio 30 d. padengti, yra 17 670 000 EUR. Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUAM Ukraine susijusioms išlaidoms laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 1 d. iki 2017 m. lapkričio 30 d. padengti, yra **20 800 000** EUR. Sprendimą dėl vėlesnių laikotarpių orientacinės finansavimo sumos priima Taryba.“;

2) 17 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Vyriausiasis įgaliojimas teikti Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūrai (Frontex) EUAM Ukraine tikslais parengtą ES išlaptintą informaciją ir dokumentus, pažymėtus ne aukštesnio kaip Tarybos nustatyto lygio slaptumo žyma, laikantis Sprendimo 2013/488/ES. Šiuo tikslu sudaromi vyriausiojo įgaliojimo ir Frontex susitarimai.“

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimas 2014/486/BUSP dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine) (OL L 217, 2014 7 23, p. 42).

⁽²⁾ 2015 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/2249, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/486/BUSP dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine) (OL L 318, 2015 12 4, p. 38).

⁽³⁾ 2016 m. gegužės 12 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2016/712, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/486/BUSP dėl Europos Sąjungos patariamąsios misijos civilinės saugumo sektoriaus reformos srityje Ukrainoje (EUAM Ukraine) (OL L 125, 2016 5 13, p. 11).

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. ŽIGA

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/2084**2016 m. birželio 10 d.****dėl valstybės pagalbos SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN). Papildoma kompensacija įmonei „Arfea“ už viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimą***(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 3472)***(Tekstas autentiškas tik italų kalba)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą ir ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pagal pirmiau ⁽¹⁾ nurodytą (-as) nuostatą (-as) pateikti savo pastabas ir atsižvelgusi į jas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2014 m. sausio 9 d. Italijos valdžios institucijos pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį pateikė elektroninį pranešimą apie Pjemonto regioninio administracinio teismo sprendimą suteikti papildomą kompensaciją įmonei „Aziende Riunite Filovie ed Autolinee“ (toliau – „Arfea“) už keleivių vežimo autobusais paslaugų teikimą, remiantis Italijos Pjemonto regiono administracijos (toliau – regiono administracija) 1997–1998 m. laikotarpiu (toliau – aptariamas laikotarpis) suteiktomis paslaugų koncesijomis.
- (2) Pranešimas užregistruotas numeriu SA.38132. Vadovaujantis 2014 m. vasario 7 d. Komisijos išsiųstu prašymu patikslinti, ar buvo išmokėta papildoma kompensacija, regiono administracija 2014 m. kovo 11 d. patvirtino, kad 2014 m. vasario 7 d., tai yra po to, kai Italijos vyriausybė informavo Komisiją apie priemonę, regiono administracija sumokėjo papildomą kompensaciją. Todėl ši priemonė laikoma tokia priemone, apie kurią nebuvo pranešta.
- (3) 2014 m. balandžio 7 d. ir 2014 m. gegužės 21 d. Italijos valdžios institucijos pateikė Komisijai daugiau informacijos, o 2014 m. rugpjūčio 20 d. vadovaudamasi Komisijos 2014 m. liepos 24 d. išsiųstu prašymu pateikti informaciją, jos pateikė papildomos informacijos.
- (4) 2015 m. vasario 23 d. raštu Komisija informavo Italiją apie Komisijos sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje išdėstytą procedūrą dėl pagalbos teikimo. 2015 m. balandžio 16 d. rašte Italijos valdžios institucijos pateikė savo pastebėjimus dėl sprendimo pradėti procedūrą.
- (5) Savo sprendime pradėti procedūrą, kuris buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾, Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl priemonės.
- (6) Vienintelė trečioji šalis, pateikusi pastebėjimus dėl sprendimo pradėti procedūrą, buvo įmonė „Arfea“, kuri buvo naudos pagal priemonę gavėja. 2015 m. liepos 30 d. buvo gauti įmonės „Arfea“ pastebėjimai. 2015 m. rugpjūčio 18 d. jie buvo persiūsti Italijai, sudarant jai galimybę atsakyti į šiuos pastebėjimus. 2015 m. rugsėjo 24 d. raštu buvo gautos Italijos pastabos.

⁽¹⁾ OL C 219, 2015 7 3, p. 12.

⁽²⁾ Plg. 1 išnašą.

2. IŠSAMUS PAGALBOS APRAŠYMAS

2.1. Bendrovė ir jos teikiamos paslaugos

- (7) „Arfea“ yra privati bendrovė, teikianti vietinio viešojo transporto paslaugas, remiantis koncesijomis, ir privačias komercines transporto paslaugas. Konkrečiau, vadovaujantis Italijos valdžios institucijų informacija, aptariamuoju laikotarpiu (1997 m. ir 1998 m.) įmonė „Arfea“ koncesijos pagrindais valdė autobusų maršrutų tinklą Alessandria ir Asti provincijose (toliau – provincijos). Bendrovė taip pat teikė kitas privačias paslaugas, tokias kaip turizmo paslaugos ir autobusų nuoma.
- (8) Pagal Italijos valdžios institucijų pateiktą informaciją regiono administracija, vadovaudamasi Regioninės vyriausybės (it. - Delibera della Giunta Regionale arba D.G.R.) 1984 m. vasario 16 d. pagrindiniu sprendimu Nr. 658-2041 (toliau – 1984 m. pagrindinis sprendimas), įgyvendinant Įstatymą Nr. 151/1981 ⁽³⁾ ir Regioninį įstatymą Nr. 16/1982 ⁽⁴⁾, už pirmiau minėtas paslaugas per 1997–1998 m. laikotarpį jau buvo sumokėjusi įmonei „Arfea“ valstybės įmokas. Šiuose teisės aktuose yra įtvirtintos taisyklės, pagal kurias juridiniams subjektams arba įmonėms, teikiančioms keleivių vežimo paslaugas, skiriamos valstybės įmokos investicijoms ir einamasis deficitas. Pagal Regioninio įstatymo Nr. 16/82 1 straipsnį, tokiomis paslaugomis laikomos paslaugos, kurios „įprastai skirtos kolektyviniam žmonių arba prekių gabenimui nuolat arba periodiškai pagal tarifus, laiką, dažnumą ir iš anksto apibrėžtus maršrutus bei nediferencijuotą pasiūlą“. 1997 m. įmonė „Arfea“ taip pat paprašė ir gavo iš regiono administracijos papildomų valstybės subsidijų pagal Įstatymo Nr. 472/1999 12 straipsnį 1997 metams. Kadangi šios valstybės subsidijos „Arfea“ buvo suteiktos daugiau kaip prieš dešimt metų iki to laiko, kai Komisija išsiuntė Italijos valstybei pirmąjį prašymą pateikti informaciją, todėl šios įmokos nebus vertinamos pagal dabartinį sprendimą.
- (9) 2007 m., vadovaudamasi Consiglio di Stato (Italijos aukščiausiojo administracinio teismo) sprendimu, pagal kurį pervežimo paslaugų teikėjui buvo suteikta atgaline data mokama kompensacija už viešųjų paslaugų teikimą tiesiogiai pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 ⁽⁵⁾, kartu su kompensacija, kurią įmonė jau buvo gavusi pagal nacionalinę teisę ⁽⁶⁾, „Arfea“ paprašė regiono administracijos papildomos kompensacijos už viešųjų paslaugų teikimą, remiantis šiuo reglamentu, dėl jos patirtų ekonominių nuostolių, susijusių su viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimais (VPTI), jai nustatytais atitinkamai 1997 m. ir 1998 m. Pagal įmonę „Arfea“ jos gautos kompensacijos dydis, apskaičiavus pagal nacionalinius teisės aktus, pilnai nekompensavo deficito, susidariusio vykdant VPTI. 2007 m. gegužės 14 d. ir 2008 m. sausio 25 dienos pranešimais regiono administracija atmetė šį prašymą. Įmonė „Arfea“ ir kiti paslaugų teikėjai apeliaciniais skundais Nr. 913/2007 ir 438/2008 apskundė šiuos pranešimus, pagal kuriuos buvo atmesti jų prašymai dėl papildomos kompensacijos.

2.2. Pjemonto regioninio administracinio teismo sprendimai (TAR Piemonte)

- (10) 2010 m. vasario 18 d. sprendimais (Setenze Nr. 976 ir 977/2010) Pjemonto regioninis administracinis teismas („regioninis administracinis teismas“) patenkino „Arfea“ apeliacinius skundus ir padarė išvadą, kad pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 įmonė „Arfea“ turėjo teisę gauti papildomą kompensaciją už jos teikiamas viešąsias paslaugas.
- (11) Šiuose sprendimuose regioninis administracinis teismas pripažino, kad įmonės, teikiančios viešąsias paslaugas, reikalavimas kompensuoti išlaidas, faktiškai patirtas atliekant tokias paslaugas, negali būti atmetas. Nepakankamas Italijos taikomos subsidijos dydis reikštų nepalankią padėtį koncesijos gavėjai. Be to, regioninio administracinio teismo nuomone, įmonė „Arfea“ turėjo teisę gauti kompensaciją už viešųjų paslaugų teikimą net ir tuo atveju, jei ji prieš tai nebuvo pateikusi prašymo panaikinti viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimus. Regioninio administracinio teismo nuomone, tikslią bendrovėi „Arfea“ išmokėtinos papildomos kompensacijos sumą turėjo nustatyti regiono administracija, remdamasi patikimais bendrovės sąskaitų duomenimis, iš kurių būtų

⁽³⁾ Legge 10 aprile 1981, n. 151 Legge quadro per l'ordinamento, la ristrutturazione ed il potenziamento dei trasporti pubblici locali. Istituzione del Fondo nazionale per il ripiano dei disavanzi di esercizio e per gli investimenti nel settore (1981 m. balandžio 24 d. GU Nr. 113), prieiga: <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1981-04-10:151>.

⁽⁴⁾ Legge regionale 23 luglio 1982, n. 16. Interventi finanziari della Regione nel settore del trasporto pubblico di persone (1982 m. liepos 28 d. B.U. Nr. 30), prieiga: <http://arianna.consiglioregionale.piemonte.it/base/leggi/11982016.html>.

⁽⁵⁾ Iš dalies pakeistas 1969 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 dėl valstybių narių veiksmų, susijusių su išpareigojimais, neatskiriamais nuo viešosios paslaugos geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto srityje sąvokos (OL L 156, 1969 6 28, p. 1).

⁽⁶⁾ 2006 m. rugpjūčio 28 d. Sprendimas Nr. 5043.

matyti „Arfea“ veiklos, vykdytos pagal viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimus, daliai priskirtinų sąnaudų ir atitinkamų pajamų skirtumas. Tačiau regiono administracija neapskaičiavo kompensacijos sumos, kuris turėjo būti išmokėtas „Arfea“, kaip įpareigojo regioninis administracinis teismas.

- (12) Vadovaudamasis 2013 m. vasario 14 d. nutartimis Nr. 198 ir 199, regioninis administracinis teismas paskyrė ekspertą (toliau – ekspertas) patikrinti, ar „Arfea“ reikalaujamos sumos (1 446 526 EUR už 1997 m. ir 421 884 EUR už 1998 m.) buvo apskaičiuotos, laikantis Reglamento (EEB) Nr. 1191/1969 ir sprendimo *Altmark* 87–95 punktų (⁷). Iš 2013 m. spalio 10 d. regioninio administracinio teismo sprendimų Nr. 1070 ir 1071/2013 matyti, kad ekspertas patvirtino, jog „Arfea“ ekonominė situacija dėl nepakankamo kompensacijos išmokėjimo pablogėjo 1 196 780 EUR 1997 m. ir 102 814 EUR 1998 m. Regioninis administracinis teismas nustatė papildomos kompensacijos, kurią regiono administracija turėjo sumokėti „Arfea“, sumas ir įpareigojo ją sumokėti šias sumas iki 2014 m. vasario 7 d. Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad regiono administracija sumokėjo šias sumas „Arfea“ 2014 m. vasario 7 d.
- (13) Šiuo mokėjimu buvo sumokėtos tos papildomos kompensacijos, kurias sumokėjo regiono administracija, vykdydama sprendimus Nr. 1070 ir 1071/2013, apimančius priemones, apie kurias nebuvo pranešta ir kurios yra susijusios su šiuo Sprendimu.

2.3. Papildomos kompensacijos suma

- (14) Kaip išaiškinta pirmesniame skyriuje, regioninis administracinis teismas paskyrė ekspertą nustatyti papildomą kompensaciją, kurią turėjo sumokėti regiono administracija įmonei „Arfea“. 2013 m. birželio 17 d. ekspertas parengė dvi ataskaitas: vieną – už 1997 m. ir kitą – už 1998 m. Ekspertas atliko apskaitos pataisymus „Arfea“ konsultantų atliktame kompensacijos sumos apskaičiavime, tačiau patvirtino, kad papildomos kompensacijos apskaičiavimui naudota metodologija atitiko Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 10 ir paskesnius straipsnius bei *Altmark* sprendimo punktus nuo 87 ir 95. Ekspertas taikė tokią metodologiją:
- apskaičiuoti skirtumą tarp grynujų sąnaudų ir pajamų, gautų vykdant viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimus;
 - iš sumos, apskaičiuotos pagal (a), atimti jau suteiktas įmonei „Arfea“ valstybės įmokas („patvirtintas deficitas“);
 - po to patvirtintas deficitas buvo palygintas su grynuoju finansiniu poveikiu, kuris „lygus viešųjų paslaugų išsipareigojimų vykdymo teigiamo ar neigiamo poveikio viešųjų paslaugų vykdytojo pajamoms ir sąnaudoms sumai“ (⁸). Ekspertas apskaičiavo grynąjį finansinį poveikį, vadovaudamasis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priede nurodyta metodologija (⁹).
- (15) Savo ataskaitose ekspertas paaiškino, kad tikrinimui naudojamus duomenis buvo patvirtinusi regiono administracija. Priešingai Italijos valdžios institucijų parengtai pretenzijai ekspertas mano, kad, remiantis įmonės „Arfea“ apskaita, galima nustatyti, kokios išlaidos buvo patirtos, vykdant Pjemonto regiono administracijos tariamai nustatytus viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimus. Eksperto nuomone, kai kurios sąnaudos gali būti priskirtos tiesiogiai, o kai kurios bendros sąnaudos gali būti tik atskirtos, atliekant netiesioginį tokių sąnaudų priskyrimą įmonės „Arfea“ viešosioms ir privačioms veikloms. Netiesioginis bendrų sąnaudų priskyrimas buvo atliktas, remiantis rodikliais, nurodytais taip vadinamame „pagrindiniame modelyje“ (modeli base). Šį modelį paruošė „Arfea“, tariamai remdamasi regiono administracijos pateiktomis instrukcijomis (vadinamosios Instrukcijos 97).

(⁷) Sprendimas *Altmark Trans prieš Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, [2003], EU:C:2003:415.

(⁸) Žr. 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinačio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 priedą (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

(⁹) Pagal šio priedo 2 punktą „poveikis yra įvertinamas, lyginant situaciją, kai vykdomi viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimai, su situacija, kuri būtų buvusi, jei tie išsipareigojimai nebūtų buvę vykdomi. Norėdama apskaičiuoti grynąjį finansinį poveikį, kompetentinga institucija vadovaujasi šia schema:

- sąnaudos, patirtos vykdant viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimą ar viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimų paketą, kuriuos nustatė kompetentinga institucija (institucijos) ir kurie nurodomi viešųjų paslaugų teikimo sutartyje ir (arba) bendrosiose taisyklėse,
 - atėmus bet kokią teigiamo finansinio poveikio sumą, gautą už atitinkamo (-ų) viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimo (-ų) vykdymą paslaugų teikimo tinkle,
 - atėmus įplaukas iš tarifų ar bet kokias kitas pajamas, gautas už atitinkamo (-ų) viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimo (-ų) vykdymą,
 - pridėjus pagrįstą pelną,
- lygios grynajam finansiniam poveikiui“.

Šie rodikliai buvo panaudoti, nurodant regione atliekamų miesto ir tarp miestinių viešųjų paslaugų procentinis dydį bei kitų privačių veiklų (pvz., autobusų nuomos) procentinį dydį. Ekspertas taikė šiuos procentinius dydžius bendroms sąnaudoms, kurioms tariamai nebuvo galima vesti atskiros apskaitos.

- (16) Kalbant apie atitiktą sprendimui *Altmark*, ekspertas nesudarė nuomonės, ar iš tikrųjų įmonei „Arfea“ buvo patikėti išpareigojimai teikti aiškiai apibrėžtas viešąsias paslaugas, nes jis neturėjo įgaliojimo tokiam patikrinimui. Ekspertas patvirtina, kad valstybės subsidijų apskaičiavimo rodikliai buvo nustatyti 1984 m. pagrindiniame sprendime ir kad jo ataskaitoje patikrinta papildoma kompensacija neviršija to, kas būtina, kad būtų padengtos visos sąnaudos, patirtos vykdant viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimus, arba šių sąnaudų dalis, atsižvelgiant į atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną, gautą vykdant šiuos išpareigojimus.
- (17) Ekspertas sutinka su įmonės „Arfea“ konsultantų atliktais skaičiavimais dėl pagrįsto pelno, kuris yra apibrėžiamas kaip vidutinė kapitalo grąža, remiantis šiomis prielaidomis:
- investuotas kapitalas buvo apskaičiuotas kaip įmonės „Arfea“ grynasis turtas pagal sąskaitas (7,98 mlrd. ITL 1997 m.), atėmus regionines subsidijas investicijoms. Ši suma buvo sumažinta, siekiant parodyti turto, kuris naudojamas tik teikiant viešąsias paslaugas, santykinį dydį, naudojant atitinkamą įmonės „Arfea“ veiklų procentinį dydį. Gauta suma 1997 m. buvo 1,6 mlrd. ITL;
 - remiantis konsultanto pasirinkta investuoto kapitalo grąžos apskaičiavimo formule, buvo nustatyta atitinkama grąžos norma 12,39 % 1997 m. ir 10,81 % 1998 m.;
- (18) Galiausiai ekspertas laikosi nuomonės, kad įmonės „Arfea“ vieneto sąnaudos 1997 m. ir 1998 m. atitinka įprastos gerai tvarkomos įmonės, teikiančios panašias paslaugas rinkoje, sąnaudas.
- (19) Todėl papildoma kompensacija už 1997 m. ir 1998 m. (1 196 780 EUR už 1997 m. 102 814 EUR už 1998 m.) atitiktą skirtumą tarp patvirtinto deficito ir grynojo finansinio poveikio, atėmus regiono administracijos jau sumokėtas valstybės subsidijas.

2.4. Susitarimai dėl koncesijų

- (20) Italijos valdžios institucijos suteikė įmonei „Arfea“ 28 Provincijų koncesijas (*disciplinari di concessione*), susijusias su paslaugų teikimu pagal 27 regioninius maršrutus ir vieną tarpregioninį maršrutą, su skirtingomis galiojimo datomis. Kai kurios iš šių koncesijų aiškiai galiojo aptariamam laikotarpiu, o kitoms nėra įrodymų, kad jos buvo atnaujintos, tačiau tik vėlesniems pakeitimams:

Koncesija	Galiojimas
1. Alessandria–Voghera (tarpregioninės paslaugos)	1996
2. Acqui–Mombaruzzo	1993 9 15–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias - 1996 m. rugsėjo mėn.
3. Acqui–Spinetta–pramonės gamyklos (<i>linea operaia</i>)	1996 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1998 m. spalio mėn.
4. Oviglio–Asti fs	1993 10 18–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m. rugsėjo mėn.
5. Alessandria–Mirabello–Casale	1986 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1994 m.
6. Alessandria–Ovada	1997 6 1 – 1997 12 31 (pasirašyta 1999 m. – koncesijoje minimi „Arfea“ atlikti mokėjimai už 1997 m. ir 1998 m.)
7. Altavilla–Casale	1983 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias-- 1994 m.

Koncesija	Galiojimas
8. Arquata–Spinetta–Alessandria–pramonės gamyklos „Michelin“ ir „Montedison“ (<i>linea operaia</i>)	1997 m. (pasirašyta 1998 m.)
9. Cassano Spinola–Novi – pramonės gamykla (ILVA)	1993 9 15–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1997 m. rugsėjo mėn.
10. Avolasca–Tortona	1983 3 1–1983 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1995 m.
11. Moretti – Acqui Terme	1993 9 15–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m.
12. Novi Ligure – Tortona	1998 m. (minima ankstesnė 1994 m. koncesija)
13. Sarizzola–Tortona	1993 9 15–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1995 m.
14. Fontanile–Alessandria	1993 9 15–1993 12 31 – pasirašyta 1996 m.
15. Isola s. Antonio–Tortona	1993 11 8–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m.
16. Mombaruzzo–Quattordio	1993 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m. lapkričio mėn.
17. Altavilla–Alessandria	1993 10 18 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m. birželio mėn.
18. Arquata–Tortona	1997 9 29–1998 12 31 – pasirašyta 1999 m.
19. Garbagna–Tortona	1997 m. – pasirašyta 1998 m. spalio mėn.
20. Bassignana–Alessandria	1993 10 18–1993 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1997 m.
21. Caldirola–Alessandria	1996 4 1–1996 12 31 – pasirašyta 1996 m. lapkričio mėn.
22. Masio–Alessandria	1993 10 18–1993 12 31 – dėl vėliausių pakeitimų susitarta nuo 1997 m. balandžio mėn. iki 1997 m. spalio mėn.
23. Quattordio–Alessandria	1993 m. prašymas – įrodymai apie 1994 m., 1995 m., 1996 m. ir 1997 m. atnaujinimus
24. S.Agata Fossili–Tortona	1992 4 1–1992 12 31 – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1995 m.
25. Torre Garofoli–Tortona	1973 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1993 m.
26. Castelnuovo S.–Spinetta M.	1981 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1997 m.
27. Acqui–Alessandria	1994 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1999 m.
28. Alessandria–Acqui Terme	1994 m. – įrodymai apie pakeitimus, vėliausias – 1996 m.

- (21) Visų koncesijų trukmė yra vieneri metai. Norint jas atnaujinti, reikėjo pateikti prašymą dėl atnaujinimo mažiausiai prieš vieną mėnesį iki koncesijos pabaigos ir sumokėti koncesijos mokestį. Visose koncesijose nustatyta, kad paslaugos turėjo būti atliekamos įmonei prisiimant visą riziką. Keliose koncesijose nurodytos regioninės lentelės, kuriose nustatyti tarifai. Penkiose koncesijose nurodoma, kad paslaugų teikimas nesuteikia teisės į bet kokios rūšies subsidiją arba kompensaciją. Kitose 23 koncesijose nurodoma, kad galimybė gauti valstybės subsidijas priklauso nuo atitikties koncesijos nuostatomis ir kad atitinkami skaičiavimai bus atliekami, remiantis 1984 m. pagrindiniu sprendimu ⁽¹⁰⁾.

2.5. Pagrindas pradėti procedūrą

- (22) Kaip išaiškinta sprendime pradėti procedūrą, Komisija turėjo abejonų dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka.
- (23) Pirma, Komisija abejojo, ar laikytasi keturių sąlygų, kurios buvo nustatytos *Altmark* byloje priimtame Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) sprendime.
- (24) Antra, Komisija turėjo abejonų, ar aptariamai priemonei buvo taikyta išimtis, susijusi su išpareigojimu pateikti pranešimą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69. Konkrečiai, Komisija išreiškė abejonų, pirmiausia, ar regiono administracija buvo vienašališkai nustačiusi įmonei „Arfea“ bet kokią viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimą, ir antra, ar aptariama kompensacija atitiko Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 reikalavimus. Įrodžius, kad nei viena iš šių sąlygų nebuvo patenkinta, reiktų įvertinti priemonės, apie kurią pranešta, atitiktį pagal Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007.
- (25) Trečia, Komisija abejojo dėl aptariamoms priemonėms suderinamumo, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 1370/2007. Komisija išreiškė abejones, ar „Arfea“ buvo patikėtas viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimas (VPTI), kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1370/2007, pagal sudarytą viešųjų paslaugų teikimo sutartį arba bendrąsias taisykles. Tiek, kiek susitarimus dėl koncesijos būtų galima laikyti viešųjų paslaugų teikimo sutartimis, Komisija suabejojo, ar šie susitarimai atitiko Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 4 straipsnio, pagal kurį nustatomas privalomas viešųjų paslaugų teikimo sutarties turinys, reikalavimus. Komisija taip pat turėjo abejonų, ar įmonei „Arfea“ suteiktos kompensacijos apskaičiavimas atitiko Reglamente (EB) Nr. 1370/2007 išdėstytus reikalavimus, kad būtų išvengta kompensacijos permokos.
- (26) Ketvirta, Komisija turėjo abejonų dėl taikomos priemonės tikslaus pobūdžio. Konkrečiai, Komisija abejojo, ar aptariama priemonė vietoj kompensacijos už viešąsias paslaugas suteikimo galėjo būti laikoma nuostolių dėl neteisėtos veiklos, nesuteikiančios pranašumo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, atlyginimu.

3. ITALIJOS PASTABOS

- (27) Italijos valdžios institucijos savo pateiktose pastabose teigė, kad priemonė, apie kurią buvo pranešta, yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ypačingai todėl, kad ji nepatenkino visų sąlygų, kurias Europos Teisingumo Teismo išdėstė savo *Altmark* sprendime. Italijos valdžios institucijos taip pat laikėsi nuomonės, kad regiono administracijos suteikta kompensacija neatitiko nei Reglamento (EEB) Nr. 1191/69, nei Reglamento (EB) Nr. 1370/2007. Šiuo požiūriu Italija iš esmės pateikė tokius argumentus.
- (28) Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad aptariamam laikotarpiu vežimo autobusais paslaugoms nebuvo nustatytas nei vienašališkas, nei sutartinis viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimas. Pirmiausia Italija mano, kad įmonė „Arfea“ veikė remdamasi koncesijomis, kurios bendrovės prašymu turėjo būti kasmet atnaujinamos. Šios koncesijos (iš viso 28, visos išvardintos 19 konstatuojamojoje dalyje) buvo susijusios su išpareigojimu naudoti tarifų sistemą, kurią regiono administracija patvirtino, atsižvelgiant į iš anksto nustatytą grafiką, už tai gaunant

⁽¹⁰⁾ 1984 m. pagrindiniame sprendime nustatyti „standartinių kainų“ autobusų ir tramvajų paslaugoms lygiai Turino mieste ir kitose Pjemonto savivaldybėse, o taip pat nustatyti skirtumai tarp linijų lygioje teritorijoje ir kalnuotoje teritorijoje. 1 straipsnyje nurodyta, kad standartinės kainos buvo nustatytos, remiantis riziką mažinančiais ir griežtais valdymo kriterijais, atsižvelgiant į teikiamų paslaugų kokybę ir geografines sąlygas. Pagal 4 straipsnį suma, gauta taikant standartinės sąnaudas paslaugų teikėjo pravažiuotiems kilometrams, parodė maksimalų leistiną valstybės subsidijų lygį per metus, faktinėms paslaugų teikėjo patirtoms sąnaudoms buvus mažesnėms nei standartinės sąnaudos. Esant tokiam atvejui, valstybės subsidijos turėjo būti suteiktos, remiantis paslaugų teikėjo faktinėmis sąnaudomis.

išskirtinę teisę teikti atitinkamas paslaugas, tačiau jose nebuvo nustatyta jokių specialių viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 2 straipsnį. Panašiai, Italijos valdžios institucijų nuomone, šiose koncesijose nebuvo nurodyta iš anksto nustatyta kompensacijos rodiklių, nurodant specialių viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus. *Ex post* kompensacijos suteikimas nacionalinio teismo sprendimu būtų nesuderinamas su tuo reikalavimu.

- (29) Antra, visuose koncesijų dokumentuose nurodyta, kad paslaugos turi būti teikiamos, bendrovei prisiimant visą riziką, ir kad paslaugų teikėjas turi padengti visas savo patirtas sąnaudas. Nepaisant to, kad Italijos valdžios institucijų suteiktose koncesijose buvo išdėstyta, jog paslaugų vykdymas turėjo būti atliekamas bendrovei prisiimant visą riziką, įmonė „Arfea“ pakartotinai prašė pratęsti šias koncesijas.
- (30) Trečia, koncesijų dokumentai taip pat rodo, kad bendrovės prašymu keletą kartų buvo pakeisti bendrovės autobusais aptarnaujami maršrutai ir todėl galima daryti prielaidą, kad bet kokius viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus nustatė, nors ir netiesiogiai, regiono arba provincijos valdžios institucijos.
- (31) Be to, Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad už išskirtinę teisę teikti vežimo paslaugas bendrovei buvo skirtos pagal jos prašyme nurodytas sąlygas su pakeitimais veiklos subsidijos, kurios numatytos pagal Italijos teisę kaip atlyginimas už teikiamas paslaugas, remiantis standartinėmis sąnaudomis, paskaičiuotomis pagal 1984 m. pagrindinį sprendimą. Standartinės sąnaudos už paslaugas buvo apskaičiuotos pagal tuo metu galiojusius teisės aktus (įstatymą Nr. 151/81 ir Regioninį įstatymą Nr. 16/82), kuriuose buvo numatytos subsidijos sąnaudoms, susijusioms su vietinio viešojo transporto paslaugomis, remiantis standartinėmis teisėtomis išlaidomis. Buvo numatyta pilnai padengti bendrovės veiklos deficitą. Pagal Italijos teisės aktus tokios veiklos subsidijos buvo numatytos tam, kad paslaugų teikėjas galėtų pasiekti ekonominę pusiausvyrą, o bet koks vėlesnis deficitas turėjo būti priskirtas neefektyviam paslaugų teikėjo valdymui. Todėl buvo išskirtinai numatyta, kad bet kokių tokių deficitą turi padengti įmonė, remiantis tuo, kad ji nesiėmė jokių reikalaujamų priemonių, siekiant sumažinti sąnaudas ir padidinti pajamas.
- (32) Italijos valdžios institucijos taip pat mano, kad papildomos kompensacijos apskaičiavimas, kurį atliko *ex post* teismo įgaliotas ekspertas, aiškiai pažeidžia bendros kompensavimo tvarkos, nurodytos Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 10 ir paskesniuose straipsniuose, reikalavimus. Italijos valdžios institucijų nuomone, teismo paskirtas ekspertas paprasčiausiai išanalizavo bendrovės konsultanto pateiktas sąnaudas ir pajamas, kurios buvo nustatytos *ex post* ir nesant tinkamo apskaitos atskyrimo. Po to buvo padaryta išvada, kad, neskaitant kelių eilučių, kuriose buvo rasti neatitikimai, gautas rezultatas iš esmės buvo teisingas.
- (33) Italijos valdžios institucijos mano, kad kompensacija taip pat neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 reikalavimų. Būtent, apskaičiuojant kompensacijos sumą, nebuvo atsižvelgta į Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priede nurodytą metodą, skirtą grynojo finansinio poveikio atitikties viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimams apskaičiavimui.
- (34) Galiausiai Italijos valdžios institucijos teigia, kad regioninio administracinio teismo sprendimuose buvo nurodyta sumokėti įmonei „Arfea“ finansinę kompensaciją už įsipareigojimų teikti paslaugas vykdymą 1997 ir 1998 m., tačiau nesuteikta kompensacija, atlyginant nuostolius, atsiradusius nesumokėjus šių subsidijų. Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad įmonė „Arfea“, papildomai prie kompensacijos, kurią jai jau buvo paskyręs regioninis administracinis teismas, 2014 m. birželio 6 d. pateikė paraišką dėl nuostolių atlyginimo. Italijos valdžios institucijų nuomone, tai rodytų, kad regioninio administracinio teismo suteikta kompensacija įmonei „Arfea“, kuri yra ir šio sprendimo objektas, nebuvo laikoma nuostolių atlyginimu.

4. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (35) Vienintelė trečioji šalis, pateikusi pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą, buvo įmonė „Arfea“ – naudos pagal priemonę gavėja. Savo pareiškimuose įmonė „Arfea“ nesutiko su pirmine Komisijos pozicija, išreikšta sprendime pradėti procedūrą.
- (36) Pirmiausia, „Arfea“ teigimu, taikomos priemonės suderinamumą ir teisėtumą Komisija turėtų vertinti tik pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69, bet ne pagal Reglamentą (EB) Nr. 1370/2007. „Arfea“ nuomone, Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 negalima taikyti situacijoms, kurios buvo iki šio reglamento įsigaliojimo, t. y. 2009 m. gruodžio 3 d., kaip patvirtino Bendrasis Teismas savo 2013 m. kovo 20 d. sprendime *Andersen* byloje T-92/11. Tačiau „Arfea“ mano, kad bet kuriuo atveju jai suteiktos kompensacijos atitinka Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 reikalavimus.

- (37) Antra, „Arfea“ tvirtina, kad jai buvo patikėti išsipareigojimai teikti viešąsias paslaugas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 2 straipsnio 1 dalį ir 2 straipsnio 2 dalį. Arfea nuomone, vietos viešojo transporto paslaugos yra viešosios paslaugos. Italijoje šios paslaugos būtų paskiriamos administracinės koncesijos būdu ir viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimai, susiję su šių paslaugų teikimu, būtų išdėstomi susitarimuose dėl koncesijų bei prie šių susitarimų dėl koncesijų pridedamuose susitarimuose ir nuostatuose. „Arfea“ atveju šie viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimai būtų susiję su veiklos programomis, autobusų maršrutais, stotelėmis ir tarifais. Atsižvelgiant į tai, kad koncesijose nurodyta, jog paslaugos turėjo būti vykdomos, bendrovei prisiimant visą riziką, „Arfea“ teigia, kad tai susiję su saugos rizika keleiviams ir trečiųjų šalių atžvilgiu, o ne bendrąja verslo rizika.
- (38) Trečia, „Arfea“ tvirtina, kad jos negalėjimas prašyti nutraukti šiuos viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimus, kaip reikalaujama Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 4 straipsnyje, nepanaikina jos teisės į kompensaciją pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69. Pagal „Arfea“, Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 4 straipsnyje nustatyta tvarka neturėtų būti taikoma viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimams, kurie buvo nustatyti įmonei po Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 įsigaliojimo. Pagal „Arfea“, ši Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 4 straipsnio aiškinimą turėtų paremti 2014 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas CTP byloje C-518/12.
- (39) Ketvirta, kalbant apie Pjemonto regiono regioninio administracinio teismo suteiktos kompensacijos įmonei „Arfea“ sumos apskaičiavimą, „Arfea“ teigia, kad teismo įgaliojimo eksperto ataskaita Komisijai negali kelti abejonių, nes tai yra pirminė techninė veikla, kuri išimtinai priskiriama nacionalinių teismų atsakomybei. „Arfea“ nuomone, bet kuriuo atveju kompensacijos apskaičiavimo rodikliai turėjo būti iš anksto nustatyti 1984 m. vasario 16 d. regiono tarybos sprendime ir kompensacija nebūtų buvusi permokėta. Taigi, šiuo požiūriu ši kompensacija atitinka Reglamente (EEB) Nr. 1191/69 nustatytus reikalavimus.
- (40) Penkta, pagal „Arfea“, 37 ir 39 konstatuojamosiose dalyse apibendrinti teiginiai taip pat turėtų būti taikomi nagrinėjamos kompensacijos suderinamumo su Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 reikalavimais vertinimui. Tačiau, atsižvelgiant į šių kompensacijų atitiktį formaliems reikalavimams, nustatytiems Komisijos nurodyto reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje, ir vadovaujantis jos sprendimu pradėti procedūrą, įmonė „Arfea“ teigia, kad jie neturėtų būti taikomi nagrinėjamoje byloje. Pagal „Arfea“, teisiškai ir logiškai neįmanoma parodyti atitikties šiems reikalavimams, kadangi nagrinėjama situacija buvo prieš daugelį metų iki Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 įsigaliojimo.
- (41) Galiausiai įmonė „Arfea“ tvirtina, kad Pjemonto regiono regioninio administracinio teismo jai suteikta kompensacija atitinka *Altmark* sąlygas. Pirmą, pagal pirmąją *Altmark* sąlygą įmonei „Arfea“ buvo patikėti aiškiai apibrėžti viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimai. Antra, pagal antrąją *Altmark* sąlygą kompensacijos rodikliai turėjo būti nustatyti iš anksto skaidriai ir objektyviai 1984 m. vasario 16 d. regiono tarybos sprendime. Trečia, pagal trečiąją *Altmark* sąlygą eksperto ataskaitoje buvo nustatyta, kad kompensacija neviršijo viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimų vykdymo sąnaudų, įskaitant pagrįstą pelną. Galiausiai, pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų, įmonę „Arfea“ galima laikyti įprasta gerai tvarkoma įmone, patvirtinant tuo, kad jos vidutinės sąnaudos/km buvo mažesnės, nei standartinės regioninės sąnaudos.

5. KOMENTARAI TREČIOSIOS ŠALIES KOMENTARAMS

- (42) Savo komentaruose „Arfea“ komentarams Italijos valdžios institucijos pakartotinai patvirtina savo poziciją, kuri buvo išreikšta jos komentaruose dėl sprendimo pradėti procedūrą, be papildomų komentarų.

6. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

6.1. Pagalbos buvimas

- (43) Pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrą prekių gamybą, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai“.

- (44) Taigi, remiantis Sutarties 107 straipsnio 1 dalimi, paramos priemonė yra laikoma pagalba, jeigu ji atitinka visas šias sąlygas:
- ją suteikia valstybė arba ji suteikiama iš valstybinių išteklių,
 - priemonė suteikia atrankųjį pranašumą, nes palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba,
 - priemonė iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją ir
 - ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

6.1.1. Priskyrimas ir valstybės ištekliai

- (45) Komisija pastebi, kad regioninio administracinio teismo sprendimu regionas buvo įpareigotas įmonei „Arfea“ skirti papildomą kompensaciją už regioniniais maršrutais 1997 m. ir 1998 m. teiktas reguliarias vežimo autobusais paslaugas. Ekspertas patvirtino, kad dėl įmonei „Arfea“ tariamai nustatytų viešųjų paslaugų teikimo išipareigojimų bendrovė patyrė ekonominių nuostolių, kurių suma buvo 1 196 780 EUR už 1997 m. ir 102 814 EUR už 1998 m., dėl nepakankamos kompensacijos. 2014 m. vasario 7 d. regiono administracija, atsižvelgdama į minėtus sprendimus, faktiškai sumokėjo tą sumą įmonei „Arfea“.
- (46) Tai, kad regiono administracija, vykdydama nacionalinio teismo sprendimą, buvo įpareigota sumokėti kompensaciją įmonei, nereikia, kad ji laikosi šio sprendimo nekeičiamai, nes tos valstybės teismai yra laikomi valstybinėmis institucijomis ir todėl privalo laikytis savo pareigos lojaliai bendradarbiauti ⁽¹⁾.
- (47) Taigi, priemonė priskiriama valstybei, o šiai kompensacijai išmokėti panaudoti valstybės ištekliai.

6.1.2. Atrankusis ekonominis pranašumas

- (48) Visų pirma, Komisija pastebi, kad įmonė „Arfea“ vykdo ekonominę veiklą, būtent keleivių vežimą už atlygį. Todėl, pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, „Arfea“ turi būti laikoma „įmone“.
- (49) Be to, skirta priemonė turėtų būti laikoma atrankiąja, nes ja pasinaudojo tik įmonė „Arfea“.
- (50) Kalbant apie ekonominio pranašumo suteikimą, iš *Altmark* sprendimo išplaukia, kad valstybės ar iš jos išteklių įmonėms suteikta kompensacija, atsižvelgiant į šioms įmonėms nustatytus viešųjų paslaugų teikimo išipareigojimus, nesuteikia joms pranašumo ir todėl nėra laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, jeigu tenkinami šie keturi kriterijai:
- pirma, naudos gavėjos įmonės iš tikrųjų prašoma vykdyti viešųjų paslaugų išipareigojimus ir šie išipareigojimai yra aiškiai apibrėžti,
 - antra, turi būti iš anksto, objektyviai ir skaidriai apibrėžti rodikliai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija,
 - trečia, kompensacija neturi viršyti sumos, kuri reikalinga, siekiant padengti visas sąnaudas ar jų dalį, patirtas vykdant viešųjų paslaugų išipareigojimus, atsižvelgiant į susijusias pajamas ir pagrįstą pelną, gautas vykdant šiuos išipareigojimus,
 - ketvirta, jeigu įmonė, turinti vykdyti viešųjų paslaugų teikimo išipareigojimus, pasirinkta ne viešojo konkurso būdu, būtinosios kompensacijos lygį privalo nustatyti remiantis įprastos, gerai valdomos įmonės, tinkamai apsirūpinusios transporto priemonėmis, kad galėtų patenkinti viešosios paslaugos poreikius, sąnaudų, kurias ji būtų patyrusi vykdydama minėtus išipareigojimus, analize, atsižvelgiant į susijusias pajamas ir pagrįstą pelną, gautą už minėtų išipareigojimų įvykdymą.

⁽¹⁾ Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-527/12, EU:C:2014:2193, 56 punktą ir ten nurodyta teismų praktika. Žr. taip pat sprendimo *Lucchini*, C-119/05, EU:C:2007:434, 59 punktą.

(51) Sprendime *Altmark* reikalaujama, kad, norint atmesti ekonominio pranašumo, susijusio su įmonių gaunama kompensacija už joms nustatytų viešųjų paslaugų įpareigojimų vykdymą, prielaidą, turi būti tenkinami visi keturi kriterijai.

a. Pirmoji *Almark* sąlyga

(52) Kalbant apie pirmąją *Altmark* sąlygą, Komisija pirmiausia pažymi, kad būtent valstybės narės turi parodyti, kad tam tikrai įmonei buvo patikėtas viešųjų paslaugų įsipareigojimas ir kad tokių viešųjų paslaugų įsipareigojimų skyrimas yra pateisinamas bendrojo intereso aplinkybėmis⁽¹²⁾. Tačiau Italijos valdžios institucijos nepaaiškino, kokie viešųjų paslaugų įsipareigojimai, pateisinami bendrojo intereso aplinkybėmis, buvo nustatyti „Arfea“. Priešingai, jos teigė, kad „Arfea“ nebuvo patikėtas joks viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimas.

(53) Antra, Komisija pažymi, kad viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimo sąvoka yra susijusi su ekonominės veiklos vykdytojiui nustatytais sąlygomis, kurių tas vykdytojas, atsižvelgdamas į savo komercinius interesus, neprisiimtų arba neprisiimtų tokiu mastu arba tokiomis pat sąlygomis. Be to, valdžios institucija šias sąlygas turi aiškiai apibrėžti pavedimo akte. Šiuo atžvilgiu „Arfea“ negalėjo tiksliai paaiškinti, kokie jai buvo nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai, ir negalėjo įrodyti, kad šie viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai buvo aiškiai apibrėžti pavedimo akte. Be to, dėl žemiau pateiktose konstatuojamosiose dalyse nuo 77 iki 82 paaiškintų priežasčių Komisija mano, kad yra rimtų požymių, rodančių, kad įmonei „Arfea“ nebuvo nustatyta tokių aiškiai apibrėžtų viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų.

b. Antroji *Almark* sąlyga

(54) Kalbant apie *Altmark* antrąją sąlygą, Komisija laikosi nuomonės, kad regioninio administracinio teismo sprendimais suteiktos kompensacijos įmonei „Arfea“ apskaičiavimo rodikliai nebuvo nustatyti iš anksto. Jie buvo nustatyti tik pagal ekspertų atliktus *ex post* skaičiavimus, remiantis įvairiomis prielaidomis, kurios nebuvo tinkamai paaiškintos, ir nesant sąskaitų atskyrimo.

(55) Priešingai tam, ką tvirtina įmonė „Arfea“, negali būti laikoma, kad šių kompensacijų apskaičiavimo rodikliai buvo nustatyti 1984 m. vasario 16 d. regiono tarybos sprendime. Iš tikrųjų kompensacijos, kurias įmonei „Arfea“ priteisė regioninis administracinis teismas, yra papildomos kompensacijos ir jų tikslas buvo tiksliai padengti „Arfea“ tariamai nustatytų viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų finansinę naštą, kurios pilnai nepadengė jai jau suteiktos kompensacijos, taikant 1984 m. vasario 16 d. regiono tarybos sprendimą.

(56) Toks požiūris prieštarauja antrajai *Altmark* sąlygai ir bet kokia tuo pagrindu suteikta kompensacija sudaro valstybės pagalbą. Iš tikrųjų teismas išaiškino *Altmark* sprendime, kad „valstybės narės išmokama kompensacija už įmonės patirtus nuostolius be iš anksto nustatytų tokios kompensacijos rodiklių, kai paskui paaiškėja, kad tam tikrų paslaugų, susijusių su viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymu, teikimas nebuvo ekonomiškai perspektyvus, yra finansinė priemonė, kuri patenka į SESV 107 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą valstybės pagalbos sąvoką“⁽¹³⁾.

(57) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią buvo pranešta, neatitinka antrosios *Altmark* sąlygos.

c. Trečioji *Almark* sąlyga

(58) Kalbant apie trečiąją *Altmark* sąlygą, pirmiausia Komisija laikosi nuomonės, kad, kai įmonė vykdo veiklas, susijusias su viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais, ir veiklas, nesusijusias su viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais, nesant tinkamo sąskaitų atskyrimo tarp įvairių paslaugų teikėjo veiklų, neįmanoma tiksliai nustatyti, kokios yra patirtos sąnaudos, vykdant viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus.

⁽¹²⁾ Sprendimo *Fred Olsen* [2005], T-17/02, Rink. p. II-2031, 216 punktas; Sprendimo *BUPA ir kiti prieš Komisiją* [2008], T-289/03, Rink. p. II-81, 166–169 ir 172 punktai.

⁽¹³⁾ Sprendimo *Altmark Trans prieš Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, 91 punktas.

- (59) Šiuo atveju Italijos valdžios institucijos teigė, kad „Arfea“ neatliko tinkamo sąskaitų atskyrimo tarp savo veiklų, susijusių su tariamai Pjemonto regiono administracijos nustatytais viešųjų paslaugų teikimo išipareigojimais, ir jos kitų veiklų. Komisija taip pat išreiškė abejones dėl to, ar „Arfea“ atliko tokį sąskaitų atskyrimą ir ar „Arfea“ pateikė kokių nors komentarų dėl to. Be to, „Arfea“ sąskaitų išrašuose, kuriuos naudojo teismo įgaliotas ekspertas, norėdamas nustatyti kompensacijos sumą, nesimato jokio sąskaitų atskyrimo tarp įvairių „Arfea“ veiklų. Teismo įgalioto eksperto sąnaudų priskyrimas buvo atliktas *ex post*, remiantis „Arfea“ konsultantų paruoštu pagrindiniu modeliu, pagal kurį buvo nustatyti sąnaudų, priskirtinų įvairioms „Arfea“ veikloms, procentiniai dydžiai.
- (60) Antra, Komisija mano, kad pelno dydžiai, į kuriuos atsižvelgė ekspertas, atlikdamas kompensacijos sumos apskaičiavimą, yra didesni už tuos pelno dydžius, kurie pagal trečiąją *Altmark* sąlygą gali būti laikomi pagrįstu pelnu.
- (61) Ekspertas laikėsi nuomonės, kad investuoto kapitalo grąžos norma, kuri buvo lygi 12,89 % 1997 m. ir 10,81 % 1998 m., buvo pagrįsta pelno norma. Šios normos, pagrįstos Italijos 10 metų valstybinių obligacijų pelningumu (6,8 % 1997 m.) ir vidutine rizikos priemoka (4,8 % 1997 m.), buvo padidintos, atsižvelgiant į „Arfea“ finansinę situaciją (1,28 punkto 1997 m.).
- (62) Todėl Komisija manė, kad eksperto nustatyta rizikos priemoka yra pernelyg didelė, turint omenyje tai, kad „Arfea“ patiriama rizika buvo gana ribota. Iš tikrųjų „Arfea“ vykdė koncesijas, remdamasi išskirtine teise, kuri apsaugojo įmonę nuo kitų ekonominės veiklos vykdytojų konkurencijos, o eksperto nustatyta kompensacija kompensavo visas tariamai patirtas sąnaudas, vykdant viešųjų paslaugų išipareigojimus.
- (63) Be to, Komisija pažymi, kad, kadangi ekspertas pažymėjo, jog transporto sektorius gavo naudos iš rinkos su žemesne nei vidutinė rizika, tai pakoregavo rizikos priemoką į didesnę pusę, atsižvelgiant į įmonės „Arfea“ nuosavą finansinį poveikį, kuris buvo aukštesnis už sektoriaus vidurkį. Todėl tai atlikdamas ekspertas atsižvelgė ne į įprastos transporto bendrovės, bet į pačios „Arfea“ įmonės riziką, kuri buvo didesnė už sektoriaus vidurkį.
- (64) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad trečioji *Altmark* sąlyga nėra tenkinama.

d. Išvada

- (65) Turint omenyje *Altmark* sąlygų kaupiamąjį pobūdį ir tai, kad aptariama priemonė neatitinka pirmųjų trijų *Altmark* sąlygų, Komisijai nebūtina tikrinti, ar ši priemonė atitinka ketvirtąją *Altmark* sąlygą.
- (66) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad papildoma kompensacija, sumokėta „Arfea“ už aptariamuoju laikotarpiu atliktas paslaugas, neatitinka keturių kaupiamųjų *Altmark* sąlygų ir todėl pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį šiai bendrovei gali suteikti atrankųjį ekonominį pranašumą.

6.1.3. Konkurencijos iškreipimas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai

- (67) Komisija pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad aptariamos kompensacijos buvo suteiktos „Arfea“ pagal du 2013 m. spalio 10 d. Pjemonto regioninio administracinio teismo sprendimus. Pjemonto regiono administracija jas sumokėjo 2014 m. vasario 7 d., t.y. daug vėliau po to, kai keleivių vežimo autobusais rinkoje prasidėjo konkurencija Europos Sąjungoje.
- (68) Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat pastebi, kad, remiantis *Altmark* sprendimu, jau nuo 1995 m. kelios valstybės narės po truputį atvėrė tam tikras transporto rinkas kitose valstybėse narėse įsteigtoms įmonėms, todėl tuo metu įvairios įmonės jau siūlė vietas ar regiono lygmens transporto paslaugas teikti kitose valstybėse narėse, nei jos yra registruotos.

- (69) Todėl bet kokia įmonei „Arfea“ suteikta kompensacija turėtų būti laikoma kaip galinti iškreipti konkurenciją keleivių vežimo autobusais paslaugų teikimo srityje ir daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai: ji gali turėti neigiamą poveikį kitose valstybėse narėse įsteigtų transporto įmonių galimybėms teikti paslaugas Italijoje ir sustiprinti įmonės „Arfea“ pozicijas rinkoje, nes, skiriant kompensaciją, padengiamos įmonės išlaidos, kurias kitu atveju ji būtų patyrusi vykdydama savo kasdienę ekonominę veiklą.
- (70) Be to, Komisija atkreipia dėmesį, kad įmonė „Arfea“ aktyviai vykdo veiklą kitose rinkose, tokiose kaip privačios transporto paslaugos, ir todėl konkuruoja su kitomis tose Europos Sąjungos rinkose esančiomis bendrovėmis. Bet kokia „Arfea“ suteikta kompensacija neišvengiamai iškreiptų konkurenciją ir darytų poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai šiose rinkose.
- (71) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonė iškreipia konkurenciją ir turi poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

6.1.4. Išvada

- (72) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad, pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, priemonė, apie kurią pranešta, sudaro pagalbą.

6.2. Atleidimas nuo įsipareigojimo pranešti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69

- (73) Kad būtų galima pagrįsti regioninio administracinio teismo nuomonę, jog įmonė „Arfea“ turėjo teisę į papildomą kompensaciją už viešųjų paslaugų įsipareigojimų vykdymą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69, „Arfea“ turėjo būti gavusi teisę į papildomą kompensaciją tuo metu, kai ji vykdė tas paslaugas, ir tiems kompensacijos mokėjimams neturėjo būti taikoma privalomo pranešimo procedūra pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalį. Kitu atveju, jeigu kompensacija yra laikoma valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nepranešus apie tokią kompensaciją, pagal SESV 108 straipsnį ji būtų laikoma neteisėta. Remiantis Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalimi, kompensacijai, kuri mokama laikantis to reglamento nuostatų, neturi būti taikoma išankstinio pranešimo procedūra, nustatyta pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, o tuo pačiu ir išankstinio pranešimo reikalavimas.
- (74) Tačiau iš *Combus* sprendimo matyti, kad „kompensacijos už viešųjų paslaugų teikimą“ samprata, remiantis minėta nuostata (17 straipsnio 2 dalimi), turi būti aiškinama labai siaurai⁽¹⁴⁾. Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalyje numatytas atleidimas nuo pranešimo taikomas tik esant kompensacijai, susijusiai su įmonei vienašališkai nustatytais viešųjų paslaugų įsipareigojimais pagal to reglamento 2 straipsnį ir apskaičiuotai naudojant to paties reglamento 10–13 straipsniuose aprašytą metodą (bendrą kompensavimo tvarką). Tačiau, kaip apibūdėta 14 straipsnyje, tai netaikoma viešųjų paslaugų teikimo sutartims. Komisijai turi būti pranešta apie kompensaciją, kuri skiriama remiantis viešųjų paslaugų teikimo sutartimi, apibūdėta Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 14 straipsnyje, ir yra valstybės pagalba, prieš pradėdant įgyvendinti šią priemonę. Remiantis Sutarties 108 straipsniu, nepranešus apie tokią priemonę, kompensacija bus laikoma neteisėtai įgyvendinta pagalba.
- (75) Siekiant nustatyti, ar nagrinėjamu atveju Italijos valdžios institucijos pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalį iš tikrųjų buvo atleistos nuo išankstinio pranešimo, būtina nustatyti, ar regiono administracija iš tikrųjų vienašališkai nustatė įmonei „Arfea“ viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimą ir ar už šį įsipareigojimą pripažinta kompensacija atitinka Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69. Toliau Komisija nagrinės šiuos du klausimus.

i) Vienašališkai nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai

- (76) Pagal įmonę „Arfea“, Pjemonto regiono administracija nustatė viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus, kurie buvo apibūdėti susitarimuose dėl koncesijų, susijusių su keleivių vežimo autobusais paslaugų teikimu, o taip pat prie šių susitarimų pridedamuose susitarimuose ir nuostatuose. Šie viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai buvo susiję su veiklos programomis, autobusų maršrutais, stotelėmis ir tarifais.

⁽¹⁴⁾ Sprendimo *Danske Busvognmænd* [2004], T157/01, EU:2004:76, 77–79 punktai.

- (77) Komisija pirmiausia pažymi, kad susitarimuose dėl koncesijų buvo aiškiai numatyta, kad jie galioja tik vienerių metų laikotarpiui ir turėjo būti atnaujinami, to prašant transporto paslaugų teikėjui, priklausomai nuo sumokėto koncesijos mokesčio. Iš to išplaukia, kad šios koncesijos sudarė pagrindą sutartiniams santykiams tarp įmonės „Arfea“ ir Pjemonto regiono administracijos, į kuriuos „Arfea“ savanoriškai įsitraukė.
- (78) Todėl gali būti laikoma, kad, remiantis šiais susitarimais, viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 įmonei „Arfea“ buvo nustatyti vienašališkai. Kaip pastebi Bendrasis Teismas savo 2016 m. kovo 3 d. sprendime *Simet* byloje T-15/14, savanoriškas išitraukimas į sutartinius santykius skiriasi nuo vienašališko viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimo nustatymo ir nesudaro pagrindo įsipareigojimui dėl kompensacijos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 ⁽¹⁵⁾.
- (79) Antra, Komisija pažymi, kad įmonė „Arfea“ aiškiai nenurodė susitarimų ir nuostatų, pridedamų prie susitarimų dėl koncesijų, pagal kuriuos jai galėjo būti nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai. Tačiau, Komisijos žiniomis, „Arfea“ nurodo susitarimus dėl autobusų maršrutų ir grafikų, pridedamus prie susitarimų dėl koncesijų ir lentelių, kuriose buvo nustatyti regioniniai tarifai ir kurios nurodytos kai kuriuose susitarimuose dėl koncesijų.
- (80) Kalbant apie šiuos susitarimus dėl autobusų maršrutų ir grafikų, Komisija pažymi, kad negalima laikyti, jog juose yra įmonei „Arfea“ vienašališkai nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai. Iš tikrųjų, kaip ir susitarimus dėl koncesijų, „Arfea“ juos laisvanoriškai sudarė pati. Be to, šių susitarimų turinys, t. y. autobusų maršrutai, „Arfea“ prašymu kelioms koncesijoms buvo pakoreguotas. Todėl negali būti laikoma, kad juose pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 2 straipsnį buvo vienašališkai nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai.
- (81) Kalbant apie lenteles, kuriose nustatyti regioniniai tarifai ir visiems keleiviams maksimalūs tarifai, Komisija pažymi, kad Bendrasis Teismas aiškiai išaiškino savo 2016 m. kovo 3 d. sprendime *Simet* byloje T-15/14, kad tokiose bendrosiose taisyklėse tarifams pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 2 straipsnį nenustatomi viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai. Iš tikrųjų, Teismo nuomone, įsipareigojimų dėl tarifų samprata pagal šią nuostatą yra apribota iki maksimalių tarifų, nustatytų tam tikros kategorijos keleiviams arba produktams ir neapima bendrųjų kainų politikos priemonių ⁽¹⁶⁾.
- (82) Galiausiai Komisija pažymi, kad bet kuriuo atveju tai, jog „Arfea“ prašė atnaujinti koncesijas ir netgi sumokėjo už tai koncesijos mokestį, yra sunkiai suderinama su bet kokio viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimo nustatymu pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 2 straipsnio 1 dalį. Iš tikrųjų, vadovaujantis ta nuostata, viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimas „reiškia įsipareigojimus, kurių aptariama transporto įmonė, atsižvelgdama į savo komercinius interesus, neprisimtų arba neprisimtų tokiu mastu ar tokiomis pačiomis sąlygomis.“ Vadovaujantis Bendrojo Teismo nuomone jo 2016 m. kovo 3 d. sprendime *Simet* byloje T-15/14, sunku sutikti, kad įmonė prašytų atnaujinti koncesiją, atsižvelgdama į prie jos prijungiamus įsipareigojimus, jai nesant komerciškai suinteresuotai su tos koncesijos vykdymu.

ii) Kompensacijos atitiktis bendrajai kompensavimo tvarkai

- (83) Net jei šiuo atveju būtų įrodymų, kad viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimai „Arfea“ buvo nustatyti vienašališkai – o tai nebuvo įrodyta –, kompensacija už tokias paslaugas turėjo atitikti Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 IV skirsnyje numatytą bendrą kompensavimo tvarką, kad jai nebūtų taikoma to reglamento 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta išankstinio pranešimo prievolė. Komisija nemano, kad ši sąlyga buvo tenkinama.
- (84) Tuo atžvilgiu Komisija visų pirma primena, kad ji vadovaujasi Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 10 ir 11 straipsniais, kuriuose teigiama, kad kompensacija negali būti didesnė už įmonės prisiimamą finansinę našta

⁽¹⁵⁾ Sprendimas *Simet SpA prieš Komisiją*, T-15/14, 163 punktas.

⁽¹⁶⁾ Sprendimas *Simet SpA prieš Komisiją*, T-15/14, 159 punktas.

dėl nustatytų viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimų. Be to, Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 1992 m. liepos 1 d. galiojančios redakcijos 1 straipsnio 5 punkte numatyta, kad: „Jeigu transporto įmonė ne tik teikia paslaugas pagal su viešosiomis paslaugomis susijusius išpareigojimus, bet taip pat užsiima ir kita veikla, viešosios paslaugos turi būti teikiamos atskirai nuo kitų veiklų, laikantis mažiausiai tokių reikalavimų:

a) turi būti atskirai vedama kiekvienos veiklos buhalterinė apskaita, o proporcinga turto dalis, susijusi su kiekviena veikla, turi būti nustatoma naudojantis galiojančiomis buhalterinės apskaitos taisyklėmis;

<...>“

- (85) Antra, Komisija pastebi, kad Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 13 straipsnyje reikalaujama, jog administracija būtų iš anksto nustačiusi kompensacijos dydį.
- (86) Šiuo atveju Komisija mano, kad „Arfea“ suteikta kompensacija neatitinka šių reikalavimų.
- (87) Pirmiausia, Komisija pažymi, kad, kaip nurodyta 59 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo įrodyta, jog įmonė „Arfea“ tinkamai atskyrė apskaitą tarp savo veiklų, tariamai priklausančių nuo viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimų, ir jos kitų veiklų, kaip reikalaujama Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 1 straipsnio 5 punkto a papunktyje. Priešingai, teismo įgalioto eksperto naudotų „Arfea“ sąskaitų išrašai 1997 ir 1998 metams, siekiant nustatyti kompensacijos sumą, labiau rodo, kad sąnaudos nebuvo paskirstytos pagal veiklas.
- (88) Antra, Komisija pažymi, kad, priešingai Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 13 straipsniui, „Arfea“ paskirta kompensacija nebuvo nustatyta iš anksto, bet remiantis *ex post* vertinimu, kaip nurodė regioninis administracinis teismas.
- (89) Atsižvelgiant į šiuos pastebėjimus, Komisija daro išvadą, kad Pjemonto regioninio administracinio teismo įmonei „Arfea“ suteiktai papildomai kompensacijai nebuvo taikomas atleidimas nuo Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalyje numatytos privalomo išankstinio pranešimo procedūros.

6.3. Pagalbos suderinamumas

- (90) Kadangi neįrodyta, jog aptariamai priemonei pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 17 straipsnio 2 dalį galėjo būti taikomas atleidimas nuo išankstinio pranešimo procedūros, reikia įvertinti jos suderinamumą su vidaus rinka, nes, kaip nurodyta Sutarties 6.1 skirsnyje, pagal jos 107 straipsnio 1 dalį ji laikoma valstybės pagalba.
- (91) Sutarties 93 straipsnyje pateiktos valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka transporto koordinavimo sektoriuje ir viešųjų paslaugų išpareigojimų transporto srityje taisyklės; atsižvelgiant į 107 straipsnio 3 dalį ir 106 straipsnio 2 dalį, šis straipsnis laikomas *lex specialis*, nes jame pateiktos specialios taisyklės, susijusios su valstybės pagalbos suderinamumu. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal šį straipsnį „pagalba transportui yra suderinama su vidaus rinka tik aiškiai apibrėžtais atvejais ir jeigu nekenkia bendriems [Sąjungos] interesams“⁽¹⁷⁾.
- (92) 2009 m. gruodžio 3 d. įsigaliojo Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007, kuriuo panaikinti Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 ir Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1107/70. Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007⁽¹⁸⁾ taikomas kompensacijai už keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų išpareigojimus.
- (93) Komisija laikosi nuomonės, kad priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumas turi būti nagrinėjamas, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1370/2007, kadangi būtent šis teisės aktas galiojo priimant šį sprendimą. Komisija taip pat pažymi, kad regioninio administracinio teismo priteista papildomos kompensacija „Arfea“ buvo sumokėta 2014 m. vasario 7 d.⁽¹⁹⁾
- (94) Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 9 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad „pagal šį reglamentą išmokėtos kompensacijos už keleivinio transporto viešųjų paslaugų teikimą ar bendrosiomis taisyklėmis nustatytų tarifinių išpareigojimų laikymąsi laikomos suderinamomis su [vidaus] rinka. Tokioms kompensacijoms netaikomas Sutarties [108 straipsnio 3 dalyje] nustatytas reikalavimas dėl išankstinio pranešimo.“

⁽¹⁷⁾ Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 156/77, [1978], Rink. p. 180, 10 punktas.

⁽¹⁸⁾ 1970 m. birželio 4 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1107/70 dėl pagalbos teikimo geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transportui (OL L 130, 1970 6 15, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Sprendimo *Komisija prieš Andersen*, C 303/13 P, 55 punktas

- (95) Dėl žemiau nurodytų priežasčių Komisija mano, kad kompensacija, apie kurią nebuvo pranešta, neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 reikalavimų ir todėl negali būti pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal to Reglamento 9 straipsnio 1 dalį.
- (96) Pirmiausia, Komisija pažymi, kad susitarimai dėl koncesijų neatitinka šio Reglamento 4 straipsnio, kuriame nustatytas privalomas bendrųjų taisyklių ir viešųjų paslaugų sutarčių, kuriomis nustatomi viešųjų paslaugų išsipareigojimai, turinys:
- 4 straipsnio 1 dalies b punkte reikalaujami rodikliai, kuriais remiantis būtų iš anksto objektyviai ir skaidriai apskaičiuota kompensacija, išvengiant kompensacijos permokos. Tačiau, kaip paaiškinta pirmiau esančiuose 54 ir 57 konstatuojamosiose dalyse dėl antrosios *Altmark* sąlygos įgyvendinimo, „Arfea“ suteiktos papildomos kompensacijos nebuvo apskaičiuotos, remiantis iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatytais kriterijais.
 - 4 straipsnio 1 dalies c punkte ir 4 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad visose viešųjų paslaugų sutartyse būtų numatyta su paslaugų teikimu susijusių sąnaudų ir pajamų priskyrimo tvarka. Tačiau susitarimuose dėl koncesijų nebuvo numatyta tvarka dėl sąnaudų ir pajamų priskyrimo ir, kaip paaiškinta pirmiau esančiuose 59 konstatuojamojoje dalyje, „Arfea“ netaikė tinkamo sąskaitų paskirstymo tarp skirtingų veikų.
- (97) Antra, Komisija pažymi, kad nagrinėjama priemonė neatitinka atitinkamų Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 dėl kompensacijos sumos apskaičiavimo reikalavimų.
- (98) Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tuo atveju, kai viešųjų paslaugų sutartys sudaromos tiesiogiai, siekiant užtikrinti, kad kompensacija neviršytų viešųjų paslaugų išsipareigojimams vykdyti būtinos sumos, ši kompensacija turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 ir jo priedo nuostatas.
- (99) Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priedo 2 punktas numato, kad kompensacija negali viršyti sumos, atitinkančios finansinę sumą, kurią sudaro šie veiksniai: sąnaudos patirtos vykdant viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimus, atėmus bet kokią teigiamą poveikį, sukurtą viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimų vykdymo tinkle, ir pridėjus pagrįstą pelną. Priedo 4 punkte reikalaujama, kad sąnaudos ir pajamos būtų apskaičiuojamos laikantis galiojančių apskaitos ir mokesčių taisyklių. Priedo 5 punkte numatyta, kad: „jeigu viešųjų paslaugų įmonė ne tik teikia kompensuojamas paslaugas, susijusias su viešųjų transporto paslaugų teikimo išsipareigojimais, bet taip pat užsiima ir kitomis veiklomis, viešosios paslaugos turi būti vykdomos atskirai, laikantis mažiausiai šių sąlygų:
- veiklos sąskaitos, susijusios su kiekviena iš nurodytų veiklos rūšių, turi būti atskiriamos ir atitinkamo turto bei pagrindinių sąnaudų dalis turi būti paskirstoma, laikantis galiojančių apskaitos ir mokesčių taisyklių,
 - atitinkamai viešajai paslaugai jokių būdu negalima priskirti visų kintamųjų sąnaudų, atitinkamų įmokų pagrindinėms sąnaudoms padengti ir pagrįsto pelno, susijusių su kita viešųjų paslaugų teikėjo veikla,
 - viešųjų paslaugų sąnaudos turi būti subalansuotos su veiklos pajamomis ir valdžios institucijų mokėjimais, užtikrinant, kad pajamų nebūtų galima perkelti į kitas viešųjų paslaugų vykdytojo veiklos sritis.“
- (100) Tačiau, kaip jau pažymėta 59 konstatuojamojoje dalyje, įmonė „Arfea“ netaikė tinkamo apskaitos atskyrimo tarp savo veiklų, tariamai susijusių su viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimais, ir kitų jos veiklų, kaip reikalaujama Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priedo 5 punkte. Todėl neįmanoma įrodyti, kad, nepriklausomai nuo to, kokia kompensacija galiausiai bebūtų suteikta, ji neviršija sumos, atitinkančios grynąjį finansinį poveikį, kuris lygus viešųjų paslaugų teikimo išsipareigojimų vykdymo teigiamo ar neigiamo poveikio, daromo viešųjų paslaugų teikėjo pajamoms ir sąnaudoms, sumai (Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 priedo 2 punktas). Be to, nesant iš anksto nustatytų kompensavimo rodiklių, bet koks kompensacijos apskaičiavimas turi būti būtinai atliekamas *ex-post*, remiantis laisvai pasirinktomis prielaidomis, kaip padarė įmonės „Arfea“ konsultantai ir Pjemono regiono administracinio teismo įgaliotas ekspertas. Galiausiai, kaip išaiškinta konstatuojamosiose dalyse nuo 60 iki 63, pelno dydis, į kurį atsižvelgė ekspertas, apskaičiuodamas kompensacijos sumą, viršija tuos dydžius, kurie gali būti laikomi pagrįstu pelnu.

- (101) Trečia, Komisija pažymi, kad įmonė „Arfea“ pripažino, jog šiuo atveju nebuvo laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 reikalavimų, teigiant, kad toks laikymasis būtų buvęs teisiškai ir logiškai neįmanomas, nes nagrinėjama situacija buvo prieš daug metų iki minėto Reglamento įsigaliojimo.
- (102) Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad regioninio administracinio teismo skirta papildoma kompensacija buvo sumokėta, nesilaikant Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 nuostatų, ir todėl ji yra nesuderinama su vidaus rinka.

6.4. Regioninio administracinio teismo skirta kompensacija nėra skirta žalai atlyginti

- (103) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas, kad galėtų nustatyti, ar regioninio administracinio teismo sprendimu buvo siekiama, visų pirma, atlyginti žalą dėl tariamo įstatymų pažeidimo, ar remiantis galiojančiais tarybos reglamentais skirti kompensaciją už viešųjų paslaugų teikimą. Tik Italijos valdžios institucijos pateikė pastabas šiuo atžvilgiu, teigdamos, kad aptariama priemonė sudaro kompensaciją už viešųjų paslaugų teikimo išpareigojimų vykdymą, bet ne nuostolių atlyginimą.
- (104) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad tam tikromis aplinkybėmis žalos atlyginimas dėl nacionalinių valdžios institucijų⁽²⁰⁾ neteisėtų veiksmų ar kito elgesio nesuteikia pranašumo, todėl nėra laikytinas Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta valstybės pagalba⁽²¹⁾. Atlyginant patirtą žalą siekiama kito tikslo, nei teikiant valstybės pagalbą, nes atlyginant žalą siekiama ją patyrusią šalį sugrąžinti į padėtį, kurioje ji buvo prieš patiriant žalingus veiksmus, lyg jų nebūtų patyrusi (restitutio in integrum).
- (105) Tačiau, žalos atlyginimui valstybės pagalbos taisyklės netaikomos, jei jis grindžiamas bendrąja žalos atlyginimo taisykle⁽²²⁾. Be to, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime *Lucchini* byloje nustatyta, jog nacionalinis teismas negali taikyti nacionalinės teisės, jei, taikant šią teisę, nebūtų galima „taikyti Bendrijos teisės, nes dėl tokio taikymo būtų neįmanoma išieškoti valstybės pagalbos, kuri buvo suteikta pažeidžiant Bendrijos teisę“⁽²³⁾. Šis išdėstymas grindžiamas principu, kad tam tikra nacionalinės teisės norma negali būti taikoma, jei tai trukdytų tinkamai taikyti Sąjungos teisę⁽²⁴⁾. Šiuo požiūriu Bendrasis Teismas 2016 m. kovo 3 d. priėmė savo sprendimą *Simet* byloje T-15/14, kad nuostolių atlyginimas, kurį sudarytų kompensacija už nuostolius, patirtus dėl su viešosiomis paslaugomis susijusių išpareigojimų, negalėjo nebūti laikomas valstybės pagalba vien tik todėl, kad ją sudarė nuostolių atlyginimas, nes tai leistų apeiti Sutarties 107 ir 108 straipsnius⁽²⁵⁾.
- (106) Atsižvelgiant į regioninio administracinio teismo skirtą įmonei „Arfea“ papildomą kompensaciją, Komisija pirmiausia pastebi, kad regioninio administracinio teismo sprendimuose yra nurodyta įmonės „Arfea“ teisė kompensacijos būdų gauti lėšų pagal Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 6, 10 ir 11 straipsnius, tas sumas administracijai nustatant remiantis patikimais duomenimis. Tai reikštų, kad, regioninio administracinio teismo nuomone, „Arfea“ teisė į papildomą kompensaciją grindžiama ne bendrąja žalos atlyginimo už neteisėtus nacionalinių valdžios institucijų veiksmus ar kitą elgesį taisykle, bet Reglamente (EEB) Nr. 1191/69 tariamai numatytais teisėmis.
- (107) Antra, Komisija pažymi, kad įmonė „Arfea“ 2014 m. birželio 6 d. pateikė prašymą Italijos teismams, prašydama, kad Pjemonto regiono administracija apmokėtų nuostolius kartu su regioninio administracinio teismo jai jau priteista kompensacija. Savo pareiškime „Arfea“ nurodė, kad ji patyrė nuostolių dėl regiono administracijos pavėluoto pripažinimo ir kompensacijos, kurią ši administracija turėjo jai sumokėti už 1997 ir 1998 metus, sumokėjimo. Tai rodo, kad „Arfea“ nemano, jog regioninio administracinio teismo jai jau suteikta kompensacija sudaro nuostolių atlyginimą.

⁽²⁰⁾ Pavyzdžiui, neteisėtas veiksmas arba nesąžiningas praturtėjimas.

⁽²¹⁾ Sprendimas *Asteris AE ir kiti prieš Graikijos Respubliką ir EEB*, sujungtos bylos 106–120/87, EU:C:1988:457.

⁽²²⁾ Žr. 2004 m. birželio 16 d. Komisijos sprendimą dėl Nyderlandų pagalbos įmonei „Akzo Nobel“, skirtos chlorino transportavimui sumažinti (sprendimo Nr. 304/2003), pranešimo santrauka pateikta OL C 81, 2005 4 2, p. 4, žr. taip pat 2006 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą dėl Nyderlandų pagalbos automobilių išmontavimo įmonės „Steenbergen“ perkėlimui (sprendimo Nr. 575/2005), pranešimo santrauka pateikta OL C 80, 2007 4 13, p. 1.

⁽²³⁾ Sprendimo *Lucchini*, C-119/05, EU:C:2007:434, 59 punktas.

⁽²⁴⁾ Ten pat, 61 punktas.

⁽²⁵⁾ Sprendimo *Keller SpA prieš Komisiją*, T-15/14, 102 ir 103 punktai.

- (108) Trečia, Komisija mano, kad bet koku atveju nuostolių atlyginimas „Arfea“ naudai, siekiant kompensuoti finansinę naštą, atsiradusią dėl Italijos valdžios institucijų tariamai neteisėtai vienašališkai nustatytų viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų, būtų atliktas, pažeidžiant Sutarties 107 ir 108 straipsnius.
- (109) Taip būtų todėl, kad nuostolių atlyginimas „Arfea“ turėtų tą patį poveikį, kaip ir kompensacija už viešųjų paslaugų įsipareigojimus nagrinėjamu laikotarpiu, nepaisant to, kad pagal koncesijos nuostatas, kuriomis reglamentuojamos aptariamoms paslaugoms, nebuvo taikoma išankstinio pranešimo reikalavimo išimtis ir tos nuostatos neatitiko (kaip pirmiau įrodyta) esminių Reglamento (EEB) Nr. 1191/69 arba Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 nuostatų.
- (110) Pasinaudojant nuostolių atlyginimo galimybe iš tikrųjų būtų galima apeiti Europos Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytas valstybės pagalbos taisykles ir sąlygas, pagal kurias viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus nustatančios ar viešųjų paslaugų sutartis sudarančios kompetentingos valdžios institucijos kompensuoja atitinkamų paslaugų teikėjų išlaidas, patirtas vykdant viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus. Iš tikrųjų žalos atlyginimo dydis, lygus bendrai pagalbos, kurią buvo numatyta skirti, sumai, būtų netiesioginė valstybės pagalba, kuri laikoma neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka ⁽²⁶⁾. Kaip minėta aukščiau, Bendrasis Teismas išaiškino, kad tokiomis aplinkybėmis valstybės pagalbos taisyklės negali būti taikomos vien tik todėl, kad nagrinėjama priemonė sudarytų nuostolių atlyginimas ⁽²⁷⁾.
- (111) Todėl Komisija nesvarsto regioninio administracinio teismo sprendimo skirti kompensaciją už nuostolius, kuriuos įmonė „Arfea“ patyrė dėl nacionalinių valdžios institucijų neteisėtų veiksmų ar kito elgesio, o ne neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, kuri draudžiama pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.
- (112) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią nepranešta, pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba.

7. PAGALBOS SUSIGRAŽINIMAS

- (113) Vadovaujantis Sutartimi ir nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, Komisija gali kompetentingai nuspręsti, ar atitinkama valstybė narė turi nutraukti ar pakeisti pagalbą, jeigu yra nustatoma, kad ši pagalba nesuderinama su vidaus rinka ⁽²⁸⁾. Teismas taip pat nuolat laikėsi nuomonės, kad, įpareigojant valstybę narę nutraukti pagalbą, kurią Komisija laiko nesuderinama su vidaus rinka, siekiama atkurti anksčiau buvusią padėtį ⁽²⁹⁾.
- (114) Šiuo atžvilgiu Teismas yra nustatęs, kad šis tikslas būna pasiektas, jei gavėjas grąžina neteisėtą pagalbą ir taip praranda rinkoje turėtą pranašumą savo konkurentų atžvilgiu ir yra atkuriamą iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis ⁽³⁰⁾.
- (115) Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 16 straipsnio 1 dalyje ⁽³¹⁾, kuri atitinka teismų praktiką, nustatyta, kad „jeigu, esant neteisėtai pagalbai, priimami neigiami sprendimai, Komisija priima sprendimą, kad suinteresuotoji valstybė narė imtųsi visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš pagalbos gavėjo <...>“.

⁽²⁶⁾ 2005 m. balandžio 28 d. nuomonės sujungtose bylose *Atzeni*, C-346/03 ir C-529/03, EU:C:2005:256, 198 punktas.

⁽²⁷⁾ Sprendimo *Keller SpA prieš Komisiją*, T-15/14, 102 - 103 punktas.

Žr. taip pat Bendrojo Teismo teismų praktikos, susijusios su žalos atlyginimu, punktus dėl valstybės pagalbos susigrąžinimo.

Sprendimo *Elliniki Nafpigokataskavastiki AE Chartofylakeiou prieš Komisiją*, T-384/08, EU:T:2011:650 ir sprendimo *Corsica Ferries prieš Komisiją*, T-565/08, EU:T:2012:415, 23, 114 ir 120–131 punktai. Žr. taip pat sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-111/10, EU:C:2013:785, 44 punktą.

⁽²⁸⁾ Žr. sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-70/72, [1973], Rink. p. 813, 13 punktą.

⁽²⁹⁾ Žr. sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, sujungtos bylos C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, [1994], Rink. p. I-4103, 75 punktą.

⁽³⁰⁾ Žr. [1999 m.] sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, [1999], Rink. I-3671, 64 ir 65 punktus.

⁽³¹⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

- (116) Todėl, atsižvelgiant į tai, kad aptariamoms priemonėms buvo įgyvendinamos, pažeidžiant Sutarties 108 straipsnį, ir yra laikomos neteisėta ir nesuderinama pagalba, siekiant atkurti tą situaciją, kuri buvo rinkoje prieš jų suteikimą, jos turi būti kompensuotos. Pagalba turi būti susigrąžinta nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjui buvo suteiktas pranašumas, t. y. kai pagalbos gavėjas ją pradėjo disponuoti. Kol pagalba bus faktiškai susigrąžinta, pagalbos gavėjas taip pat privalo mokėti susigrąžinimo palūkanas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1 299 594 EUR dydžio valstybės pagalba, kurią Italijos Respublika, pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, neteisėtai skyrė įmonei „Arfea“, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

1. Italijos Respublika susigrąžina iš pagalbos gavėjo 1 straipsnyje nurodytą pagalbą.
2. Susigrąžintinai sumai taikomos palūkanos, skaičiuojamos nuo 2014 m. vasario 7 d., penktadienio, iki tol, kol bus susigrąžinta visa suma.
3. Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽³²⁾ V skyrių ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008 ⁽³³⁾, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 794/2004, palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų.
4. Nuo šio sprendimo priėmimo dienos Italijos Respublika nutraukia visų dar neišmokėtų 1 straipsnyje nurodytos pagalbos sumų mokėjimą.

3 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodyta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.
2. Italijos Respublika užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo dienos.

4 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Italijos Respublika pateikia Komisijai tokią informaciją:
 - a) informaciją apie visą iš pagalbos gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas);
 - b) išsamų aprašymą apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti;
 - c) dokumentus, įrodančius, kad gavėjui buvo nurodyta grąžinti pagalbą.
2. Italija informuoja Komisiją apie pažangą, padarytą taikant nacionalines priemones, kurių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, kol 1 straipsnyje minima pagalba bus visiškai susigrąžinta. Komisijai paprašius, Italija nedelsdama pateikti informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių ketinama imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Italija taip pat turi pateikti išsamią informaciją apie iš gavėjo jau susigrąžintas pagalbos sumas ir palūkanas.

⁽³²⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽³³⁾ 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) nr 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2016 m. birželio 10 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2016/2085**2016 m. lapkričio 28 d.****dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku H5N8 potipio paukščių gripu Nyderlanduose***(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7851)***(Tekstas autentiškas tik olandų kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) paukščių gripas yra užkrečiama virusinė naminių ir kitų paukščių liga. Paukščių gripo virusų, kuriais užsikrečia naminiai paukščiai, sukelta liga būna dviejų pagrindinių formų, kurios skiriasi pagal virulentškumą. Mažai patogeniškas virusas paprastai sukelia tik nesunkius simptomus, o labai patogeniško viruso pasekmė yra labai didelis daugelio rūšių naminių paukščių gaištamumas. Ši liga gali turėti labai didelį neigiamą poveikį paukštinkystės sektoriaus pelningumui;
- (2) paukščių gripu dažniausiai užsikrečia paukščiai, tačiau tam tikromis aplinkybėmis juo taip pat gali užsikrėsti žmonės, nors pavojus paprastai yra labai nedidelis;
- (3) kilus paukščių gripo protrūkiui atsiranda pavojus, kad ligos sukėlėjas gali išplisti į kitus ūkius, kuriuose auginami naminiai arba kiti nelaisvėje laikomi paukščiai. Todėl prekiaujant gyvais paukščiais arba jų produktais virusas gali plisti iš vienos valstybės narės į kitas valstybes nares ar į trečiąsias šalis;
- (4) Tarybos direktyvoje 2005/94/EB ⁽³⁾ nustatytos tam tikros prevencinės priemonės, susijusios su paukščių gripo priežiūra ir ankstyvu nustatymu, ir būtiniausios kontrolės priemonės, taikytinos kilus šios naminių arba kitų nelaisvėje laikomų paukščių ligos protrūkiui. Toje direktyvoje numatyta, kad kilus labai patogeniško paukščių gripo protrūkiui turi būti nustatytos apsaugos ir priežiūros zonos;
- (5) Nyderlandai pranešė Komisijai apie labai patogeniško H5N8 potipio paukščių gripo protrūkį, kilusį jų teritorijoje esančiame ūkyje, kuriame auginami naminiai paukščiai arba nelaisvėje laikomi paukščiai, ir nedelsdami ėmėsi priemonių, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2005/94/EB, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų nustatymą;
- (6) Komisija išnagrinėjo tas priemones bendradarbiaudama su Nyderlandais ir įsitikino, kad šios valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytų apsaugos ir priežiūros zonų ribos yra pakankamai toli nuo ūkio, kuriame patvirtintas ligos protrūkis;
- (7) kad būtų išvengta bet kokių nereikalingų Sąjungos vidaus prekybos trikdymų ir trečiųjų šalių sudaromų nepagrįstų prekybos kliūčių, Sąjungos lygmeniu būtina skubiai apibrėžti apsaugos ir priežiūros zonas, nustatytas atsižvelgiant į labai patogeniško paukščių gripo protrūkį Nyderlanduose;

⁽¹⁾ O L L 395, 1989 12 30, p. 13.⁽²⁾ O L L 224, 1990 8 18, p. 29.⁽³⁾ 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB (O L L 10, 2006 1 14, p. 16).

- (8) todėl, kol įvyks kitas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdis, šio sprendimo priede reikėtų apibrėžti Nyderlandų apsaugos ir priežiūros zonas, kuriose turi būti taikomos Direktyvoje 2005/94/EB nustatytos gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, ir nustatyti šio skirstymo į regionus trukmę;
- (9) šis sprendimas bus persvarstytas kitame Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nyderlandai užtikrina, kad apsaugos ir priežiūros zonas, nustatytos pagal Direktyvos 2005/94/EB 16 straipsnio 1 dalį, apimtų bent šio sprendimo priedo A ir B dalyse išvardytas teritorijas.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2016 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Nyderlandų Karalystei.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 28 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys

PRIEDAS

A DALIS

Apsaugos zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Pavadinimas
NL	Nyderlandai	<p>Teritorija, kurią sudaro: Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water). — Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309). — Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer. — Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg (N708) volgen in noordwestelijke richting overgaand in Oldebroekerweg tot aan Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (water).

B DALIS

Priežiūros zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Pavadinimas
NL	Nyderlandai	<p>Teritorija, kurią sudaro: Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf Knardijk N302 in Harderwijk de N302 volgen in noordwestelijke richting tot aan de N305. — Bij splitsing de N305 volgen in noordelijke richting tot aan N302. — De N302 volgen tot Vleetweg. — De Vleetweg volgen tot aan de Kuilweg. — De kuilweg volgen tot aan de Rietweg. — De Rietweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Larserringweg. — De Larserringweg volgen in noordelijke richting tot de Zeeasterweg. — De Zeeasterweg volgen in oostelijke richting tot aan Lisdoddepad. — Lisdoddepad volgen in noordelijke richting tot aan de Dronterweg. — De Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan de Biddingweg (N710). — De Biddingweg (N710) in noordelijke richting volgen tot aan de Elandweg. — De Elandweg volgen in westelijke richting tot aan de Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in Zuidoostelijke overgaand in Hanzeweg tot aan Drontermeer(Water). — Drontermeer volgen in zuidelijke richting ter hoogte van Buitendijks. — Buitendijks overgaand in Buitendijksweg overgaand in Grootte Woldweg volgen tot aan Zwarteweg. — De Zwarteweg in westelijke richting volgen tot aan de Mheneweg Noord. — Mheneweg Noord volgen in zuidelijke richting tot aan de Zuiderzeestraatweg. — Zuiderzeestraatweg in zuidwestelijke richting volgen tot aan de Feithenhofsweg.

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Pavadinimas
		<ul style="list-style-type: none"> — Feithenhofsweg volgen in zuidelijkerichting tot aan Bovenstraatweg. — Bovenstraatweg in westelijke richting volgen tot aan Laanzichtsweg. — Laanzichtsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Bovendwarsweg. — Bovendwarsweg volgen in westelijke richting tot aan de Eperweg (N309). — Eperweg (N309) volgen in zuidelijke richting tot aan autosnelweg A28 (E232). — A28 (E232) volgen in zuidwestelijke richting tot aan Harderwijkerweg (N303). — Harderwijkerweg(N303) volgen in zuidelijke richting tot aan Horsterweg. — Horsterweg volgen in westelijke richting tot aan Oude Nijkerkerweg. — Oude Nijkerkerweg overgaand in arendlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan Zandkampweg. — Zandkampweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Telgterengweg. — Telgterengweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bulderweg. — Bulderweg volgen in westelijke richting tot aan Nijkerkerweg. — Nijkerkerweg volgen in westelijke richting tot aan Riebroeksesteeg. — Riebroekersteeg volgen in noordelijke/westelijke richting (doodlopend) overstekend A28 tot aan Nuldernauw (water). — Nuldernauw volgen in noordelijke richting overgaand in Wolderwijd (water) tot aan Knardijk (N302). — N302 volgen in Noordwestelijke richting tot aan N305.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2016/2086**2016 m. lapkričio 28 d.****dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku H5N8 potipio paukščių gripu Švedijoje***(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7852)***(Tekstas autentiškas tik švedų kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) paukščių gripas yra užkrečiama virusinė naminių ir kitų paukščių liga. Paukščių gripo virusų, kuriais užsikrečia naminiai paukščiai, sukelta liga būna dviejų pagrindinių formų, kurios skiriasi pagal virulentškumą. Mažai patogeniškas virusas paprastai sukelia tik nesunkius simptomus, o labai patogeniško viruso pasekmė yra labai didelis daugelio rūšių naminių paukščių gaištamumas. Ši liga gali turėti labai didelį neigiamą poveikį paukštinkystės sektoriaus pelningumui;
- (2) paukščių gripu dažniausiai užsikrečia paukščiai, tačiau tam tikromis aplinkybėmis juo taip pat gali užsikrėsti žmonės, nors pavojus paprastai yra labai nedidelis;
- (3) kilus paukščių gripo protrūkiui atsiranda pavojus, kad ligos sukėlėjas gali išplisti į kitus ūkius, kuriuose auginami naminiai arba kiti nelaisvėje laikomi paukščiai. Todėl prekiaujant gyvais paukščiais arba jų produktais virusas gali plisti iš vienos valstybės narės į kitas valstybes nares ar į trečiąsias šalis;
- (4) Tarybos direktyvoje 2005/94/EB ⁽³⁾ nustatytos tam tikros prevencinės priemonės, susijusios su paukščių gripo priežiūra ir ankstyvu nustatymu, ir būtiniausios kontrolės priemonės, taikytinos kilus šios naminių arba kitų nelaisvėje laikomų paukščių ligos protrūkiui. Toje direktyvoje numatyta, kad kilus labai patogeniško paukščių gripo protrūkiui turi būti nustatytos apsaugos ir priežiūros zonos;
- (5) Švedija pranešė Komisijai apie labai patogeniško H5N8 potipio paukščių gripo protrūkį, kilusį jos teritorijoje esančiame ūkyje, kuriame auginami naminiai paukščiai arba nelaisvėje laikomi paukščiai, ir nedelsdama ėmėsi priemonių, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2005/94/EB, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų nustatymą;
- (6) Komisija išnagrinėjo tas priemones bendradarbiaudama su Švedija ir įsitikino, kad šios valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytų apsaugos ir priežiūros zonų ribos yra pakankamai toli nuo ūkio, kuriame patvirtintas ligos protrūkis;
- (7) kad būtų išvengta bet kokių nereikalingų Sąjungos vidaus prekybos trikdymų ir trečiųjų šalių sudaromų nepagrįstų prekybos kliūčių, Sąjungos lygmeniu būtina skubiai apibrėžti apsaugos ir priežiūros zonas, nustatytas atsižvelgiant į labai patogeniško paukščių gripo protrūkį Švedijoje;

⁽¹⁾ O L L 395, 1989 12 30, p. 13.⁽²⁾ O L L 224, 1990 8 18, p. 29.⁽³⁾ 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB (O L L 10, 2006 1 14, p. 16).

- (8) todėl, kol įvyks kitas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdis, šio sprendimo priede reikėtų apibrėžti Švedijos apsaugos ir priežiūros zonas, kuriose turi būti taikomos Direktyvoje 2005/94/EB nustatytos gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, ir nustatyti šio skirstymo į regionus trukmę;
- (9) šis sprendimas bus persvarstytas kitame Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Švedija užtikrina, kad apsaugos ir priežiūros zonos, nustatytos pagal Direktyvos 2005/94/EB 16 straipsnio 1 dalį, apimtų bent šio sprendimo priedo A ir B dalyse išvardytas teritorijas.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2016 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2016 m. lapkričio 28 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys

PRIEDAS

A DALIS

Apsaugos zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Pavadinimas
SE	Švedija	Teritorija, kurią sudaro: Helsingborgo savivaldybės (ADNS kodas 01200) dalys, esančios 3 kilometrų spinduliu nuo centro (WGS84 dec.), kurio GPS koordinatės yra N56,053495 ir E12,848939.

B DALIS

Priežiūros zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Pavadinimas
SE	Švedija	Teritorija, kurią sudaro: Helsingborgo, Engelholmo, Bjuvo ir Estorpo (ADNS kodas 01200) savivaldybių dalių teritorija, esanti už nurodytosios apsaugos zonos 10 kilometrų spinduliu nuo centro (WGS84 dec.), kurio GPS koordinatės yra N56,053495 ir E12,848939.

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT